

2.

Låt löpa sin Roos
 Den icke will bjuda:
 At gifwa den Roos
 Som ej blifwer hoos
 Jag intet kan lijda /
 Ej heller mig kwijda /
 För sådant et Raas:
 När Kattan upfätter
 Sin Rumpa förklätter
 Lår heime strax Raas:
 Af humoger Maat
 Man blifwer förnätter /
 Fortreethig of laot.

3.

Jag giärna kan si
 Det Jungfrun hon skämtar:
 Of låter det blij
 När intet är Tij:
 När Klädet det skämtar
 Man lättlig afskämtar
 At Wädret det blås:
 Ja Hästen wantrifwes
 Enär som han drifwes
 At stända i Bäs:
 Den Kläckeliud hör
 Hwar Kläckan hon skämtar:
 Han weta rätt hör.

4.

Låt bli Fillis då
 Om mig till at tabla /
 Till Hustru dig så
 Jag ej kan förnä:

In fattost of Fjllon /
 Ell Troll-Bår of Krijkon //
 Ej äre som et:
 Allena dig wälta /
 Min Friheet försälja
 Det wore wist ledt:
 Mång Särger of Pust
 Et Uftenstap kwälja
 Med Frihets Förlust.

5.

Hwad tänker nu du?
 Du spinner och sömmer;
 At blifwa snart Bru
 Du meuar wist nu:
 Emedan du drömmar
 Du Sanningen glömmar:
 Of tänker omsunst
 At kunna mig hja:
 Begynna till frja /
 Begiära din Gunst
 Det mig icke hör /
 Men heller will bja:
 När du sielf det gör.

6.

Det är Fillis sant
 Jag hafwer dig åhrat /
 Derhoos of bekant
 At du dig bebant /
 Of Witnen wäl båhrat.
 At du mig begiärat
 Så högt som Jag dig /
 Jag pläger slätt inga /
 Till Kärlet at twinga //

Men

Men älska de mig/
Jag åter igån
Dem håller ej ringa/
Men blifwer god Wän.

7.

Ej frja jag må/
Men frj till at wara:
Låt andra fortgå
Som Hustio will få:

Jag låter dem sabra
Alt uti en Skabra
At resa i Frjd:
Till rjda sig laga
Med Kappa of Kraga
Of Hornen brettid:
Jag blifwer bendgd
(Fast andra behaga)
Ej nnta den Frögd.

XVII.

1.

Wad begär du Hierta lilla?
Wisor? Wisor giör hwar Man/
Men iagh will din Långtan stilla,
Om thet mödligt of jag kan/
Jagh will digh en sådan gifwa
Som Jag haer of kan förmå/
Ja så sant som Jagh will lifwa
Mit skall alt till din tienst stå.

2.

Men om du migh ej will höra
Of begiär lifwål en Sång/
Will iagh digh till Wilies göra.
Gifwa digh en lagom lång/

Hand of Fötter skall then hafwa
Som iagh at digh giöra will/
Skall så wäll som andra traswa/
Of skall wara mönstergill.

3.

Men du måste kunnat tigr
At Jag at digh något giört/
Säg för ingen annan Piga
Ty thet blifwer snarlig sport //
Magga lilla må thet weeta/
Hon går ej dermedh i Skall //
Wid dig någon an' uthleeta
Säg du. Tok drag . . . .

XVIII.

1.

Grymme Tartar/ kygge Tok/
Wättre borde dig betänkia
Swem du skulle Pilar stänkia/
Söga war du den göng floot;
Tjctå dig Pilar wara Gafwor

Of en stant at sådan Mö
Som har tusend andra Gafwor:
Till at komma dig til dö.

2.

Hennes siltis lena Här/
Egon/ Leppar / hwhita Händer

Äre Riådior/ Eld som tänder/
 Klippor/hwarens Hopp förgår;
 Dy the binda/ bränna bråkka
 Siälen/ Hierrat/ Sinn of Hug
 Swart the nänsin kunna råkka
 Fast en mehr än Tartar slug.

3.

Är ej thesse Wapen nog
 Wården all at segerwinna?
 Jo /du kund det sielf besinna /
 Fast hon är din Tokheet log
 Lade du din' hwassa Skecktar/
 Them man öfw erwinningeer
 Of uti dit Land med secktar /
 Som en Träl för henne neer.

4.

Stelken Paphos eldar uth
 Of du Cypern war bedröfwad /
 Dy din Priff är från dig röfwad/
 Lätt din bittra Täre-Luth
 Sfiwer alle Kinner rinna /
 Efter Frigga sielf stå till/
 At Hon Skönhetens Gudinna
 Intet länger wara will.

5.

Sij Hon råkker sielf sin Pijl
 At Lisecten til en Seger /
 Dy Hon weet at Astrild feger
 Sedan Thor sin Dunner-Rijl/
 Oden Brynian / Febus Rötter /
 Alla Sudars-Häär sin Prakt
 Neerlagt för Lisectens Fötter /
 Till at witna hennes Makt.

6.

Alla buga sig för dig /
 Alla Sudar of Gudinnor/
 Alla Swänner/Mör of Orwinnor
 Haftwa nu föreenat sig /
 At man dig för andra alla
 Ställ föråhra som sig bör /
 Of then Sköna Frigga kalla
 Ditan/ Wåstan / Nor of Sör

7.

All/hwad här på Jorden leer
 Dot så seer man Himlen gråta
 Genom detta långa wåta
 Som så stadigt rinner neer /
 Han är swart-siul öfwer Jorden
 Gråter altså Dag of Natte/
 Of afundas hårt at Norden
 Ställ besittia sådan Skatt.

8.

Så är rätt Dianas Prakt
 När hon med sin Pijl of Wåge
 Plåger sig i Skogen wåga
 På en råddfull Leionjagt /
 Eller när hon sig plå lörja/
 Sedan hon sig swettig giort
 Of i Jagten måtta dröija
 För en rådd dot sneller Hiort

9.

Hwem will nu dig ej tillbet
 Of med wårdig tienst föråhra/
 Rökelse på Altar båhra
 Of en gudlig Tienst betee /

Sedan från så fierra Länder
Den så stolta Persian
Kom at Rissa dina Händer/
Tartarn of från Astracan.

10.

Stij jag är din första Träl
Som dig Skönhetens Gudinna
Tillbeer / låt mig ynneft finna!
Dwålj mig intet heelt i hiål!

etc. etc. etc.

Refsen af denne Wisan är förkommen / som och många andra stycken så
defect och medfahne äre / at man dem efter Authoris Concepter
icke kan uthreda / wore alltså någon som et ell annat därutaf hade
och at Förläggjarn täcktes antwarda / kunne sådant tiltryckias:
De ofulkomlige Wisor äre desse efterföljande / nembl.

Liflle du min Hiertans Siäl / min Tröst
Jag swor jag skull ej wika ifrå dit
Ach Ach min Siähl du wet jag kan ej mehr din låga
Är någon ofäll såsom jag? är någon till hwis
Wiltu mig förbrå hwad jag haer gjort
Kan någon lijda större Kwal än den i tyshet
Så skal een ewig tystna mig tillbinda at jag
Wohl dem der sonder Traurigkeit in Lust ohn Lieb
Soll denn Climene meine Bonne
Ach wie lange soll sonder Ruh o Lieb sich
Sast mången gifftermålet rosar dock hållar jag
Mit! Hierta will i tusend stycker spricka
Nys när Frigga satt i bade had hon Astrild

S!elig der das Zeit
 Der überschönen Welt
 Verläst/und ihr Getümel/
 Der brigt vor Marcus Ruh/
 Was Ewig vor dies Nu/
 Und vor die Erd den Himmel

Was findt man hie für Lust?
 Nichts/als nur Sünden-Wust
 Der unre Seel befleckt/
 Und des Gewissens Kwahl
 Hier/dort ohn alle Zahl
 Der Seelen Pein erwecket.

Was ist vor Arbeit Noth
 Eh der gewisse Todt
 Uns ungetwif erezlet/
 Und eine Wunde schlegt
 Die uns ins Grab einlegt
 Und bloß im Himmel heylet.

Das Helle Sonnen Licht
 Komt uns erst ins Gesicht

Neh! huru ligger Staen så platt aldeles öde
 Som förr så Folckrif war! nu utan Folck och gröde/
 Then en Förstinna förr bland hedna Folket war
 Ut yncklig/änkte-lit/ then som ej har förswar/
 Then förr i många Land sel som en Drottning Ara
 Mått trälbomis-öke bära.

Hon gräter mången Nat/ at Hennes salta Tårar
 The lene Rumers hull af mykna flytning sårar /

Mit heulen/schreyen/ weynen;
 Mit schweizen werdn wir groß
 Wir fahren in den Schoß
 Der Mutter /eh wirs meynen.

Dis alles unser Seyn
 Ist nur ein blosser Schein/
 Ein Schatten der verschwindet/
 Ein Wind/ ein blosser Rauch/
 Ein Athem/nur ein Hauch
 Den keiner nicht mehr findet.

Wir müssen alle fort
 An eben selben Ort
 Da unser Stam herstammet/
 Die Erd ist unser Grab
 Die uns das Leben gab
 Und uns erst auffgeammnet/

Nicht Schöne/nicht Gestalt/
 Kein Jung-seyn oder Alt
 Kan uns den Todt abwehren/
 etc. etc. etc.

Och ingen Slått ell Wänn af allom gijr en Tröst/
 Men hörer bara Spee / Förakt och löije Röst
 Af them som warit ha the nämst och främste gramnar/
 Som henne nu förbannar.

Ach! Juda sitter nu uti swår tråldom fångslad /
 I stor Wendigheet och blifwer hårdlig ångslad /
 Hon måste jemmerlig ibland Hedningar boo /
 Swar som hon intet kan sig stassa någon Roo /
 Dy alle the som ther förfölla henne / willa
 Alt hålla henne illa.

Ej sijn man någon nu til någon högtid gånga /
 Ell finns på Zions Wäg of å thes porter många /
 Alt är som ödt och dödt / man hör af Prästren Pust /
 Och theas Modr se uth helt nalligt / utan Lust /
 Hon sielf är Sorgesfull of Hiertelin bedröfwat /
 All Frögd är från na röfwat.

The som stå henne mot / the swåfwa alltid oppe /
 Och hennes Fiender them går alt efter hoppe
 Of som the wela / wäl : Men hennes Barn ha gåt
 Som fångne män / framför sin Fiend som them såt
 Dy Herren hafwer ei gjort hennes Jemmer minder
 För hennes stora Synder.

All prydnad är sin Roos och bårt från Zion tagen /
 Och theas Förstars Makt och Prækt är nederlagen /
 At the med Sörg och Sucl bedröfwad ånslig gå
 Lik wådurar som ei wet någon beet at få
 Och matt och tungt framgå för then som them fordrifwer
 Och ingen hwillo gifwer.

Jerusalem upå sit usle tilstånd tänker /
 Och at hon adels glömd thet henne nu måst kränker /
 Alt got hon fordom haft nu under Fiendens Foot /
 Alt Folket ligger neer och ingen gifwer boot /
 Dy hennes Dwän haer af hennes Dlust nöje /
 Sidr af Sabbathen löije,

Jerusalem / för thet hon syndat har / mått wara
 En oreen Skötkia lif / the henne förr förswara
 Med ärewyrdning stor / nu the si hennes Skam
 Försmäda the na måst / hon tors ei tee sig framt
 Och suckar fort och fort och kan sig ei ursaka /
 Men wender sig tillbaka.
 etc. etc. etc.

I.

I.
 Drst när som Ormen Eva sweek /
 Hon Adam, Adam från Gud
 weck

Ok med sit Fall of fällte /
 Då war alt utan Hielp of Råd
 Om icke Gud stälft giort of Nåd
 Som wor i sakra ställte.

2.

Dy strax steg fram på samme Tid
 Rättwisan / Sanning / Nåd och Frid
 Som i Gud äwigt fasta:

Two åska Nåd två kräfwa rätt /
 Dot hwar upå sit wijs of sätt
 Thet leda Laster lasta.

3.

Rättwisan klagar såleds an;
 O! Herre straffa menniskan

Förthet hon hafwer brutit
 Ok öfwerträdt dit helga Bud /
 Hwar är din rättwisshet? o Gud!
 Om straffet blir opskutit.

4.

Döm of fördöm densamma snart /
 Stört henne neer med dunder-sahrt
 Förutan någon lifsa
 Til Satans Beck of Swaswel Blod /
 Hon haer förtiänt en äwig Död /
 Thet kräfwer din rättwissha.

5.

Guds Sanning sannar med of will
 Rättwisans Domb skall blifwa gill;
 Hon ropar Herre straffa
 Med ewig Död / then usle Ford
 Troor elsk ei at du håller Ord:
 O! Gud of rätt förskaffa.

6. Cam

6.

Eanfärde Gud när du förbödd/
 Of hota them med äwig Död
 Om the af Trät skull äta/
 Bröt Wienniskian dit Bud of Ord/
 Som skapte Himmel Haf of Jord/
 Hwi wiltu thet förgiäta?

7.

Naturen hysna / Jorden skalf /
 All darra / sielfwa Himlens Hwalf
 Som thenne klagan hörde /
 Barmhertigheten stod och gret/
 Frid sucka / thet olydighet
 Menskian til Döden förde.

8.

Böj dina Nades Dron när!
 Hör Herre hwad som Jag begiär!
 Med Tärar Näden swara;
 Ach! Gud som Nädnes Fader äst/
 Ach! nu behöfswes Näden bäst /
 Fräls Wienniskian från Sagra.

9.

Du äst Barmhertighetens Koot
 Of Källa / som all Synda-soot
 Kan astwå of afwända;
 Gid du ei Hielp i rättan Tid /
 Hwem ropar? Abba Fader blid!
 Din Nåd är utan ända.

10.

Kantu då för rättwisans skuld
 Bortglömma Näden / Fader Huld!
 Nei / then kantu ei glömma:

Din Nåd all stränghet öfwergår/
 Hur kantu då? som alt förmår /
 Dit Belete fördömma.

11.

Strax stelte Freden fram sin Bön
 Med Suck / Ach låt ei Menskie tidn
 Förtappas ur din Armar!
 Hielp! hielp them ei / alt lofwar dig
 Fredsforste / som så nådelig
 Bönhör / of dig förbarmar.

12.

Til Näden talke Freden så /
 Nåds Engten / hwart wij skola gå
 Lär bästa Nådet gifwa /
 Dy han är Guds sanfödde Son /
 Hos honom haer then fallne Mon/
 Han will at alt skal liwa.

13.

The fölle strax ödmjukligt neer /
 Guds Son hwar i sin stad ombeer/
 Ach hielp! som bäst kan hielpa /
 Låt op then stängde Himlens Port/
 Elst måste Menskian ynkligt fort
 Till Dieften nederstielpa.]

14.

Hans Hierta öpnades till Nåd/
 Han sade / Jag will skaffa Nåd
 At ingen skall fördärwa /
 Jag wet upå hwad wis of sätt
 Er hielpas kan / of Gud ske rätt/
 Så the må himlen ärfwa.

15.

Skuld för Skuld måst lida Död/
Sims een som reen är ingen Nöd/

Mån ingen blir ther sunnin:
Dy will jag sielf/at them går wäl/
Wli Man för Gud/för Herre Träl/
Oft så blir himlen wunmin.

16.

Nu är Gud blidkat / Helwits-Blöd
Uchslätt/ neer-trampat Synd of Död
Med Christfi Blod och Pina/

Hwaraf Gud set till of Behag /
Giort of til Barn/giet bot för lag/
Så älskar Gud the fina.

17.

Dig wari Läso! Jesu Christ
Som bahr wår Synd of al wår brist
Som frälst of ifrån Lagen /
Oft will åt alla/ som rätt tro /
Si Himlen till et ewigt bo
På Död of Doms-Dagen.

II.

Syndig Man ! som säker är och trygger!
Syndens Sömpn och Dödsens Dwala ligger /
Waal och stat up ! See til ! thet är hög Tijd /
Ty ännu wil tin Gud tig wara blid.

2. Si huru lust then milde Gud tig wälter /
Och sine Faders-Armar til tig räcker /
Försumma ej at taga them emoot /

3. När Nadsens Tijd är en gång-platt förstunnen /
Och tit Lijfs-Tijnglas-Sand är all utrunnen /
Lå är förseent/när Himmels-Döran stängd
Til Ewig Tijd ! O meer än hijslig längd !

4. Therefore låt tit Hierta wäl betrachta
Tin Welhet och Dödelighet achta /
Tänck hwad för Löön then gudlig lefwer får /
Men gräslig Hämna them Dödomsförelår.

5. Hwad är tit Lijf ? It Damb som snart förstwiner /
Hwad är tin Lust ? En Ström som fast bottrinner /
Hwad Därligheet ? En särgad Masse-Sect /
Hwad Godz och Guld ? En glittrand Mull och Trect
Hwad

6. Hwad adlig Vitt! It ord som bara of nämnas/
 Hwad Synlia! Swagheet som i Crastwen lämna/
 Hwad högwis Konst! It tacklöft Hufwudbrot/
 Hwad Nit och Flit! Restwår för Spee och Spott.
7. Hwad Saligheet! En Frögd förutan ånda /
 Hwad Himmelens! En Hambr dyt of bör lända /
 Hwad Gud! alt Got/ al Glädie/ Tröst och Råd /
 Hwad Samwets-Ro! It dagligt Sidstebod.
8. Hwad Ewighet! En Tid förutan Tider /
 Hwad helmetet; En Eld hwar Siälen lider /
 Hwad Werldens Gunst! En Byggning satt på Sand /
 Hwad Satan! Ach! wår grymme Afwundzman.
9. Betänkt så Siäl hwad Glädie Gud wil gifwa
 Them som i Tro och Bättring stadigt blifwa /
 En ewig Ro/ En oförgånglig Frögd
 Som uti Lif och Död gör rät förnögd.
10. Tänk och ther hoos hur grym och gruswlig Plåga
 En obotfärdig får i Afgrundz Låga /
 Hwar aldrig nånsin finns förlösningz Hopp /
 Han brinner ther/ men breaner aldrig op.
11. Ryms/hisna/skiäl/båf/darra Krop och Leder/
 Rees up mit Håår/ min Tankar stigen neder
 Til Afgrundz Diup/ och seen hwad Kwal ther är
 Som fräter alt/ men ingen Ting förtår.
12. Men frögda mig mit Hierta/ Hug och Sinne/
 Min Tunga siung/ så tidt jag får i Minne/
 Hwad Herlighet hoos Gud hans Helgen så //
 Minn Glädie. Låär/når jag ther tänker på.
13. Tänk huru god Gud är som tigh wil htelpa/
 Hur listig Satan sem tin Siäl wil htelpa /
 Fly Synden som een Orm och dödligt Gift/
 Håle mig wid Gud och wid hans helga Strift.

14. Sif ju wål att at Lampan intet släknar /
 Och Synnsens Moln ej öfwer Siälens tråkhar;
 Ifall tu faller stat strax up igen /
 Södt när tu syndat at få Gud til Wån.
 15. Säg tå til Gud / o milderte Herre!
 Jag weet / ah! ah! Jag weet at jag dy wårre
 Haar Gnåd / Ödd / och Helwetet förskylt /
 Om tu som jag förskylt / mig döma wilt.
 16. Men fast min feel the äro ganska store /
 Fast Synderna som Sand i Hastwet wore /
 Så toog tin Son them alla uppå sig /
 Och hans Förtienst tilräknar jag nu mig!

III.

Et Samtaal emellan Döden och een säker
 Menniska.

B. 1.

Men. **H**ed al Lust sin Tijd fördrifwa
 Thet gör Menniskan för-
 nögd;

Ödd. Efter Döden salig blifwa
 Öfvergår al Werldens Frögd;

M. Lyfkan är mig ganska blid /
 D. Med Gud har tu ingen Frid /
 M. Jag kan Ståat i Werlden föra /
 D. Men Jag kan tig ödmukt göra.

2.

M. Jag är uti Silke kladder
 Och min Sång är kostelig /
 D. Jag med Ormar åt tig beddar
 Och med Wackar skylar tig;

M. Hwar Man seer och hedrar mig /
 D. Men si! Gud förachtar tig /
 M. Alle gå mig nu til handa /
 D. Til thes Jag taer bort tin And.

3.

M. Mina Åkrar hafwa gifwit
 Ymbnog Wårt / ty haer jag
 Guld /
 D. Siälens Lurf är sämbre blifwit
 Som af Synnsens Frucht at
 full /

M. Jag är i got Wälstånd satt /
 D. Tu skalt mistat thenna Natt /
 M. Nu wil iagh mig kräftigt göda /
 D. Nu skal iagh tig plösligt döda.

4. Jag

4.

M. Jag wil nu och Gïäster fågna/
Viuda them på Speel och Win/

D. När tu tig som bäst wil hägna
Kommer iag obuden in/

M. Stora Glaas är mit Behag/
D. Tu äst fielf som Glaset swag/

M. Lustigt Speel och Sköna Kranskar
D. Saalna / när tu med mig dankar.

5.

M. Frässa prunka / ruta / skämta
Är mit Arbeet Dag från Dag/

D. Men til Lödn skal tu uphämta
Ewiget Kwal i Dieflars Lag/

M. Drieken Skåål! Hvem borier först?
D. Tu / som får en Ewig Törst.

M. Spela wi? Träs hwad thet giäller!
D. Siälén/när tu tig så ställer.

6.

M. Ieswer så at hwar Man merker
Äl wår Glädies Bång och Liud/

D. Ah! thet onda som tu werkar
Kopar nogsampt up til Gud.

M. När iag en gång wardar grå
D. Om tu kan thet Drögsmål få/

M. Wil iag from och nychter blifwa/
D. Wilu Gudi Dräggen gifwa?

7.

M. Jag är lustig öfwer Worde
Ty iag haer af al ting nog;

D. Rike Mannen och så gjorde
Then iag hastigt hådan drog;

M. Mine Barn få nog äntå /
D. Tu i Helwetet och så/

M. Jag skal dela med min Nästa/
D. Satan får / kan ske / thet bästa.

8.

M. Jag tor wäl i Morgon tänkia
Upå Vätrring som mig bör/

D. Ah thet lär tit hierta kränkia
Ät tu haer ei gjorde thet förr!

M. Tidz nog blier iag alswarsam/
D. Alförsent är Ewig Skam!

M. Tidz nog kan iag mig omwända/
D. Säkerheet taer farlig Enda.

9.

M. Gud skal mig ta hörsam finna
När iag blier en gammal Man/

D. När alt Weet och Iis förswinna
Och tu intet höra kan/

M. Jag skal tienna Gudi rätt/
D. Werk och Sweda hindrar thet/

M. Jag wil ta om Trona bedia/
D. Om Gud wil thet ta tillfädia.

10.

M. Medler tid wiliag nu wara
Lustig utaf Hiertans Grund/

D. Skynda tig! tu skal nu fara
Bårt i Grafwen thenna Stund/

M. Ah hur grym ästu o Död/
D. Grymmare Helwetes Blöd/

M. Hwar Man billigt förtig safar/
D. Theni Synden säkert rasar.

II.

M. Hielper intet Gråt och Bøner?
 D. Nästan seen är nu tin Gråt!
 M. Gud ju sit Mistkund ei söner/
 D. Hwi haer tu thet förr försmåt?
 M. Drög en Lima/ om tu kan/
 D. Tiden står i Herrans Hand/
 M. Ah låt mig nu Bättring gödra/
 D. Thet tu förr ej welat höra.

12.

M. Jag kan ej för Angest tala/
 Ja at sukka är mig swårt/
 D. Sukka och tig Gud befalla
 Gör thet snart! Tin Tid är
 fort/

M. Ah! Gud som rättfärdig gör!
 D. Hans Budord man lyda hör;
 M. Ah låt mig tin Nåde niuta!
 D. Beed och dö/ tin Tid är ute!

13.

D. Then är fort! Men om han hade
 Hiertans Tro/så sann han Nåd/
 Ah at hwar på Hiertat lade
 Thet han och kan snart så Bod/

Och gör' ofördröslig Boof
 För än Jag med hastig Soof
 Gör then Utle Kroppen swagel
 Och i Grafwen med mig dragel.

14.

Hörer hwad iag sierran lärer/
 Ty min Närwist fastlig är/
 Tu som Werlden mycket ärar
 Döda kösligit Begiär
 För än iag tig dödar brätt/
 Ingen haer min Tid förstått/
 Min Dag ej upiuktad finnes
 At man hwar Dag skal mig minnes

15.

Then som ej med Sorg och qwid
 Wil mig oförmodad see
 Och then andra Död ei lida/
 Late tidig Bättring see;
 När Gud; Godhet lofkar tig
 Låt ej Hiertat hårda sig;
 Man kan sig wäl seent omwändel
 Men hoo weet hwad ta kan händel

IV.

Herre Gud förtig iag klagar,
 Hwad mig kweller Natt och
 Dag/
 Hwad min Siäl och Krop förswagar
 Är en Fruchtan för tin Lag/

Then iag tide haer öfwerträt-
 Of upfylle mit Synda-mät:
 Dy wil Satan mig nu stielpa
 Om du ej wilt nådige hielpa.

2.

2.

Alla mina Feh! och Synder
 Jag uti mit Samwet bår;
 Jag seer mig haa warit blinder
 I alt thet som heligt är /
 Et fölgt altid onda Råd
 Nåd förmåeligt öfwer-dåd /
 Jag haer alla Budord brutit
 Et tin Andas Nåd förskutit.

3.

Na wil theför Döden grymma
 För tin Dom framstemma mig
 Ah! hwart skal iag undanrymma?
 Ah! hwart skal iag fly förtig?
 Ty min Onsko som är stoor
 I mit egit Hierta boor:
 Fäsfängt iag mig tå fördöller
 När mit Straf mig stedse föllier.

4.

När iag sofwer / dok ei hwilar /
 Fast al Sorg plå tå bli glömd /
 Sargas iag af Sacans Pilar /
 Drömmer at jag är fördömd;
 Oran rastar efter mig /
 Döden synes gräselig /
 Ja när jag mond' waken wara
 Seer jag mig i samma Fara.

5.

Dag från Dag är iag bedröfwad /
 Weet ei meer af någon Lust;
 Al min Frögd är mig bedröfwad /
 Al mit Laal är Suck of Pust.

Angslan / Hiert-styng / Siäle - kwaf
 Gör mig längta til min Graf /
 Then iag åter styr och fruchtar
 När iag Swäfwel-Strömen luchtar.

6.

Östa tycker iag mig höra
 Syndare! hwart haer tu gåt?
 Stedse lommar i mit Dra
 Kom och swara för tin Brät /
 Alt hwad nånstn skapat är
 Witnesbyrd emot mig bår
 At thet Gud haer tekt; mig låna
 Haer mig måst til Synden tiåna.

7.

Dygden haer iag plat försummat /
 Laster haer iag lart med Flit /
 Hwar iag något ondt förnummit
 Haer iag gierna hastat ditt;
 HErrans Ord haer Jag försmåt /
 I hans Huus owilligt gåt /
 Men ondt Sällskap helst behagat
 Och alt got uhr Hogen slaget.

8.

Kroppen rynn of Hiertat skälswer
 När iag tänker therupå
 Kopandes til Bergen / hwälswer
 Öfwer mig och låt mig få
 Hastig Enda; Ty iag weet
 Ingen Nåd och Säkerheet.
 Ah! hwar skal iag usle blifwa?
 När Gud wil mig öfwergefwå!

By

9. Cains

9.
 Cains Angest mig förskrekker /
 Judæ Anger kenne iag /
 Sauls Oroo min Siäl upwekker /
 Jag haer Davids Hjerterslag!
 Hela Werlden är mig trång
 Och hwar Tima älsför lång /
 Jag kan ej med Nöje lefwa /
 Och wil dock mot Döden strefwa!

10.
 Jorden wil mig ej meer håra
 Som en nestlig Tyngd och Last /
 Utan lefwandes förtära
 Kät som Core med en hast:
 Dy hwart Foot-steeg som iag går /
 Tyks mig at hon öppen står /
 Helwetit upgapar wisda
 At iag Ewigt skal thet lida.

11.
 Fast iag Tröst uhr Skriften hemtar
 Hästar hon dock ei hoos mig /
 Men mit rädda Samwet klemtar
 Och til Waan-hop böier sig;
 Lagen ropar Straf och Wee /
 Werlden gör mig Spott och Spee /
 Gode Englar från mig wisa /
 Unde Andar fring mig siska.

12.
 Strygga Laster / Synder lede
 Hafwa fört mig i then Nöd /
 Fört mig i Gudz Straf och Brede
 I en rätt odödlig Död.

13.
 Ah iag blinde Synde: Träl /
 Som så haer förfat min Siäl /
 Och för släkt Lust och löje
 Mist it Ewigt Himmelsnöje.

14.
 Men ho lærer dig så klaga ?
 Siäl! hwar taer tu sådant Taal?
 Skal tig Samwets Ormen gnaga?
 Skal tu kenna Synsens Kwaal?
 Och ej merka någon Tröst
 At tu dyrt äst återlöst
 Af Gudz Son! som än tig kallar
 Och tig tidig Boote befaller.

15.
 Satan wil mig så bedraga
 At iag Jesum glömma skal /
 Han wil mig wid Handen taga
 Och mig leda til sit Fall;
 Förr haer han mig synda lärt
 Och i Säkerhet bestärt /
 Nu wil han Förtwiflan lära /
 Och alt Hop om Nåd afflära.

16.
 Nej! när iag mig stelf anlagat
 Och bekenner al min Brot /
 Gör Jag thet min Gud behagat /
 Fast thet länder mig til Spot;
 Men förnekar jag min Skuld
 Blifwer Gud mig intet huld:
 Dy wil iag min Synnd kungöra
 At Gud skal ej Satan höra.

16.

Medan Samwetet nu wakar
 Och kan see min Brift och Feel
 Mig min Gud ei plae försakar/
 Men iag haer i honom Deel;
 Ar iag en förlorat Son
 Sampt mit Stechies Harmoch Häån/
 Ar Gud Fader dock så blider
 At han i sit Huus mig löder.

17.

Döden gör mig intet häpen
 Andok han är faselig/
 En han är af Christo dräpen
 Och kan intet skada mig;
 Domen fruchtar iag wäl stort
 Efter iag haer illa gjort/
 Men then Trösten iag ei glömer/
 At min Broder Jesus dömer.

18.

En hans Blod min Skuld afplanar/
 Ther med han haer alt försont/
 Och alt got än för mig manar/
 At iag nådige warder skont/

Jag och säker Lufftycht får
 I hans helga diupa Sår/
 Dy wil Jag ei Bergen falla
 At the på mig skola falla.

19.

Fast min Tro är ganska ringa
 Och som en förbrätad Rö/
 Wil dock Jesus fördagtinga
 At iag ei skal såleds dö/
 Som Saul, i sit egit Blod
 Med förtwiflad Siäl och Mod.
 Ar iag Jordens Blygd och Börda
 Skal iag henne mindre wörda.

20.

Merk tu thet som thetta hörer/
 För thet är mit Testamenc/
 Och om thet tit Hiertat röder/
 Hwad mig nu är skeet och hendt/
 Så fly Synden! Bed om Tro!
 Och sök Siälens retta Rö/
 Et i Blård och werldyligt Sünne:
 Men i Dygd och Himmels Minne

E N D E

In Morte

dell' eccell.^{mo} Poëta

LASSE JOHANSON

Altrimenti detto

Lucidore lo Sfortunato.

T Rasfitto, Lucidor, dal ferro muori?
O destin crudo! o colpo veramente
Funesto, acerbo, infelice e dolente
Ch' insieme trapassa mille altri cuori!
O sventuroso fin di chi si disse
Odiato dalle stelle, mentre visse!
O Lucidor, io piango la tua sorte,
E piangerian le Muse * Latine, Francesi,
Toscane, Tedesche, Inglese, Suedesi
E Fiamminghe, mà qui teco son morte.

* Scrisse Lucidore politamente
in sette lingue.

Nicolò Keder.

GEORGI STIERNHIELMI

S. R. M^{tis} Consil. Milit. & Coll; Antiquit.
Directoris,

M U S Æ
S U E T H I Z A N T E S,

Det år:

Sång = Rudinnor

Nu först Lärande dichte och spela
på Swenska.

Tedde i några små Wärf och Dichter / som på andra
Sjdan förmåles.

A nyo uplagde af

BENGT HÖÖR

med egen befohadt / Åhr 1688.

STOCKHOLM / Tryckt aff Lars Wall.

Niels Carlsson Beck Stadius

Hercules.

Uphångde Astrild.

Heroisk Fågne-Sång.

Heroisk Jubel-Sång.

Sonetto opå the Amazoners Uptog

Emblema G. S. och therpå Sonetto

tagit vhr Archimede Reformato.

Balleter.

Fredz Aff.

Then fångne Cupido.

Parnassus Triumphans.

Uptog.

Eysalighetenes Ahre-Pracht.

Virtutes Repertæ.

Gålse-Pris etc.

GEORGI STIERNHIELMI
HERCULES.

2.

HERCULES arla stod opp/ en Morgon/ i första sin Ungdom/
Fuller af Ungst/ och twiſt/ huru han sitt Lestrerne böria
Skulle/ där af han Pröf kunde winna/ medh Tiden/ och Åhra.
Ithet han altså går vthi Lanctar/ och högste Bekymber;

5. Trippar ett artigt Wiſt/ och lätt af later/ och anseend/

Til honom an; blomerad i margfals-färgade Kläder;

Glimmand i Pärlor och Gull; och gnistrand i dyrbara Stenar

Skön af Anlete; men (som syntes) sminkad/ och färgad;

Som een Dröfwa snid-hwitt/ medh Rosen-färgade Rinner;

10. Käck-ögd/ diärf vthaf Bpsyn; af Huid war hon fyllig och frodig

Gull-gähl-blänkiandes Häär/ bekrönt medh Roser i Pärlor.

Lusta war hennes Namn/ wjdt dyrkat i Werldennes ändar.

Denne war intet alleen; Hon kom medh tree siine Döttrar/

Samt sin Son/ dera Broder/ här an/ i sadana lynde;

15. Een war tröger å foot; halff-sofwande/ gåspande/ tunglynt/

Orulin i sin drätt/ obörstard/ och solkot i Klädor;

Doch war Hon illa beprydd men en frantz af Swimmel/ och Balmog.

Hon baar ett hyend in/ under en arm/ och Kärt-spel i handen;

Rorade fring hwar hon soor/ och klädde gemeenliga fingren.

20. Lättla war hennes Namn/ af Moderen ärgat i Waggan.

Andre war Moor-styl/ dristig/ och kön/ med mysfande munne;

Hwårſde ſiin plijr-ögon om/ med lekande lockande later;

Chwar hon gick/ drog hon å sig hwarſ-mans ögon och åliit;

Kladd war hon i ſiint Skir; at hon syntes hwart kladd/ eller ofkladd.

25. Swan hwitän hals/ där å spelande rings-wiis-krusade Läckar;

Tittarne tittade fram vtu floret/ och half-bare bröstén.

Gilliand i lönlige wiis/ och puffande/ pyste til ålftog.

Hon had ett Eld-syre på ſiin hand/ Stål/ tunder/ och flinta.

Kättia war hennes egentlige namn/ kår ålfteligh allom.

30. Sålſynt af Anlete war den yngſt af dåſſe tree Chſtrar:

Ett öga greet; medh det andre då loog hon; snart war hon effterſt/

Snart war hon för-åt i trippatrapp/ snäller och dans-wiig å fotom.

Hon war klädd uppå Franck/ därå alt war brofot och krofot ;
Ringat/ och slingat i fors ; med Franckar i Lyckior/ och nyckior/
35 Pappat/ och knappat i längd/ och i bredd ; med spitsar/ och litfor ;
Rundt omkring/ och i ring/ ala-mode, beslittrat/ och splittrat.
Hon baar opå sin hand ett seglande Skepp/ vthan Styre.
Slättia hon heet ; är mycket afhållen af måste vår Bngdom.

Såmt henne/ kom där ock wålkande fram en stinner en Gälle ;
40 Snyste och yste så mådan han gick/ han rullade Footlös/
Som ett Marswlin hår-an ; war brusande röder/ och droppöggd ;
Han haar en Krang å sitt höfd/ infletad i Reswor aff humbles
Suppor all om bewefd/ bland friskdaggdryppande drufor ;
Glas haden i sin hand/ och brinnande Lunta kring armen/
45 Samt där-in-ander/ en rulla Tabaak ; och piipor i kranken.
Så kommen an/ och dånne war Tärnona liifflige Broder/
Nuus heeter han ; är en lustigh i laag/ tiid-koreligh Hanse.
Wapp war thenne gång inte där hoos/ war vthe på wårning)
Dånne war Lustas fölgd/ och pracht vthi bunad och Hoffind.
50 Effter en årböddigh ögn-laal/ hand-tyk/ och wyrdliga knå-bugt/
Börjar hon ett sött Saal/ på sätt/ som följer/ af Ordrom :

HERCULES, stält af modh ; af blodh Hög-ådelar Herres
Hwad för en ångst/ och qwal är then titt Hierta betungar ?
Hwad för twiiskan är i tin Hug ? Bestoda tin Bngdoms-
55 Blomster/ och Uhr ; tiin Färga/ tin Hy/ tiine blifsande Rinner ;
Pröfwa tiin ögons macht/ tin oförliflige Fågring/
Ulfad/ och önsfad vthaf the wåniste Jungfruw i Landet.
Zagh tiine gåfwor i acht/ medan Uhren/ och dagarne liida ;
Sått tiine krafter i bruk/ för-ån Aldren/ och grå-håren yppas.
60 Tånck ; här är inte bestånd i Werlden ; och alt är i loppet ;
Såsom en Eld/ en Ström/ ett Glas/ ett Gråås/ och en Blomma ;
Brinner/ och rinner/ och stinn/ och grönstas/ och blomsträs/ om Ufton ;
Men fins släckt/ stild/ bräckt/ och Torfat/ och wisknat/ om Morgon :
Alltså Menniskio-liif/ som Rööf förwinner i Wådret.

65 Heel i Dag/ och sund ; frisk/ lustigh/ sager/ och röder ;
Morgon är kaller i Munn/ stock-steelnad-syswer/ och döder.

Döden molmar i Mull/ alt hwad här glimmar/ och glåntsar ;
Döden kastar å kull/ alt hwad här yppert/ och högt är ;
Döden krosar i kraas alt hwad här kraft har/ och heelt är ;
70 Döden trampar i Träsk/ alt hwad här sagert/ och siunt är ;

Döden dwäler i dwalm/ alt hwad här lefnat/ och lif har ;
Döden raffar å wägh/ alt hwad här achtas/ och älskas ;
Döden selfwer är Intet/ och gör all ting til All-Intet.

Effter Döden är ingen frögd. När Anden är vrhe ;
75 Hwar blifwer all wår lust ? när ögat har intet at see meer ;
Ögat haer intet Ljus ; och örat har intet som höres :

Hwar blifwer all wår Lust ? när Kropp och Siäl äre stilde.
I thet mörke ewiga Tysta !

Så är i känslan och ingen frögd/ thet Kroppen är ingen ;
80 Hwad är ock Lucht/ och smäl/ thet hwarfen är ång/ eller anda ?
Ach ! at ock ingen Dröm är vrhi then ewige Sönnen !

Solen bärgas/ och hwar Dag wanstar. Han Lijuset i mörker ;
Men kommer upp/ och mörnar igen/ hwar Morgon/ å skiftes ;
Menniskios-lif icke så ; när thet/ en gång skruider vnder ;

85 Kommeret aldrigh igen ; men bliir i det ewiga Mörka.

Thetta betänkt ; och les/ så länge tu lefwer i Werlden.

Migh fölg ; tråd mig bi ; på lust/ och frögdige dagar/

Skal tig ey wara brist : Skön Qwinsolck/ lustige Bröder/

Spel/ och Sång/ godt Wiin/ miut Sång/ och kräftige Rätter/

90 Dig skole wara beredd/ så Nat/ som Dag/ och all ögn-bleck.

Fröia skal wara tig huld/ miin alsom-käreste Syster

Fröia thes öfwerwælde beherskar Jorden/ och Hafwet/

Himmel/ och all Element ; bland Gudar/ och alla Gudinnor/

Udsk/ och then ädlest hon är ; als- lefwande Moder/ och Amma.

95 Hon skal blifwa tin all-daga Gäst/ och liuslige biirwist ;

Leckar/ och Löye thethoos/ medh Skämt/ och all artige Pussar.

Hänte the tree (süne täcklige Dårnor/) Nåde-Gudinnor.

Samt Sielfs-williande-blinde/ gull-wingade/ nakote/ snälle/

Lille/ med Piilar och Bloh/ och Boga bewäpnade Skytten ;

100 Then hiert-bindande/ twingande/ slingande/ wäldige Rämpen ;

Högmodsdämpande/ Sinn-beröfwande/ Stridsamme Hielten/

Wirild Fröias Son ; tin Jagt skal thenne beställa.

Meera/ min HERCULES, hör ; Jag haer tree fridaste Döttrar ;

Them tu här hoos mig seer/ lif i Dngd ; men af olijka kynde.

105 Lättia/ och Rättia/ så beta the två/ och Flättia then yngste ;

Hiertans barn/ god/ och hyslige Dårnor/ och åhrilige Syslar.

Lättia gör ingom meen ; är from/ och spafer i werkom ;

Lättia gör inte rumor ; faar sachteliga frau ; driiswer ingen ;

Rättia gör allom lust/ är fräck/ och föner i ärbued.

110 Rättian är wacker/ och waker/ och qwick vppå Kofet/ i wänding.
Flättia faar hit och tit; snart leer/ snart gräter aff ingo;
Lättlynt/ flater/ och Graak/ och lägger akinte på hierta.

Desse tree Systwar tig tilienst skole stundliga stända.
Hwad i ditt Hus och Hof görs tar/ skole the samme hysla.

115 Lättia skal bädda tiin Sång; och Lättia skal söfwa tiin' ögon;
Rättia skal wäckia tig vpp; och Rättia skal blåsa tig Eld upp.
Flättia skal wara tin id; och Flättia skal wara titt arbet;
Glättia skal flyttia diin ord; diina Saker/ och ärendé driifwa.

Thesse med samt min Son/ Her Ruus/ thera samqweda Broder
120 Tig tilienst skole stå/ från Morgon/ alt inuti Morgon.
Ruus titt hemliga Råd/ skal måstra titt Hof/ och all Rypwacht.
Ustrild ymst med Her Ruus/ tiin tiid skole lämpliga korta.

Sorg/ och Samwetesagg fördrifwa med allra-hand Napspel.

Bort med Papper/ och Bleck; bort Böcker/ Cirklar och Pennor;

125 Skulle tu smitta tiin hand/ tiin Adlige Wiölkshwiite finger/
Skulle the fläckias i Bleck; huru wille tu Fruktugun wittia?
Grepe tu eon under Kinn/ eller komme mid Hals/ eller Handen;
Wfuy! Skulle blifwa tiin tack; hwad skulle full Systwarne säya?
Gudle sig Skrifwar' uti sitt Bleck; låt Clerker och Diäknar

130 Wöda sig i siin Boof; leef Mätare Cirklar och Cifror.
Tu är af ädlare Blod; tiin ätt thet skulle wanähra.

Men thet tiiden tig bleswe lång/ och skulle sig hända/

Alt en otiidig lust skulle binda tin Hug til at läsa;

Så ware tig befalt then härlige Lärare Naso,

135 I siin Gilliare-konst; Amadis, Marcolfus, och andre/
Som i gemeen äre tryckte på Dans; Melusina.

Keyser Octavian, Sinec Riddare/ skön Magelona.

Samt then tröstwiife kärleeks-lärdoms-hulle Diana,

Schäfer Amandus, kyst Amaranth, Eromena, Chariclia;

140 Eurialus, Fiametta, Calisto, le Cento nouvelle,

Uhlspiegel/ om han än är något grof/ och plump wthi Puffar/

Jämte then tiidfördriflige Claus/ bör och inte förachtas.

När tu nu kommer til högge Förstånd/ och wiist uti Lärdom

Wppare blifu än all andre; så läqs/ och lägg vppå hierta/

145. La Macaronica di Coccaj, Rabelais, La Lucerna:
Picaro Picara, samt Pippa di Pietr Arertino,

Samt then högt-skiliserad' Rhetorica delle Puttane;

Gånkte hward meer uti Flättiones hymnoge Bibliothec fins.

Flättian är här uti lärd; och kan tig mäterlig öfwa.

150 Elies är ock en Book af fyre regerande Kungar;

Ther i tu nogsam lust/ och tröst och mångghanda sinner/

Ell tiin tiids-sördarf (sördriif/ jag årnade säya)

Thår i wiil sinne La-bete, Triumf, Kuus/ Krympa/ Manelle;

Sårgan/ och Runta therhoos/ Styr-wält/ Karniffel/ och Sämtort/

155 Hupfen/ Wittela-pump/ Trapeleer/ och Primeer/ och Pikete.

Brådspel är ock een lust/ i Tick-stock/ och All-bowerie

Damen/ och Fruenspel/ Utsoch in/ Förkehren/ och Trisch

Och hward tyllika meer är/ som tig tidner i öfning.

Lättian är här-uti god; Hon kan tig Lefarne lära.

160 Diupe-besinnande Hiern-brott; höge Latiniske fratsor

Gly som en Örn; the willa titt Huswud/ och kränckia tiin Hålsa.

Hwar-te studera? tu bliir hwart Doctor, Präst/ eller Abbot.

Ustu tå lystin å Jagt; tarstt aldriigh dyrka Diana;

Lystre och sökia te skogs; fara/ rånn/ och göra tig omal;

165 Wåga titt Ynglige blod moot Björnar/ och fabelige Leyon:

Rättia miin Ungdoms Lust/ miin Dotter och åstlige Liiffs-frucht/

Skal tig föra på Jagt/ som hiertat/ och liifwe må lystia:

Rådiur/ och Hinner/ af huld/ swans-hwitt/ och leene som ullen;

Uf sööt-suckr-dryppandes Mun; röde-rosende Låppar;

170 Kårlige låstlige Diur; siineluflige/ sooglige Tårnor;

Higige/ liglige/ modige/ frodige/ kåre Madusor:

Spake som dåggiande Lamb; och wilde som Hiortar i brunsten.

Thes åre Diuren/ opå them tu skal öfwa tin Mandom.

Ustwid meet thera spör; och kan them arliga wångia:

175 Ustwid snarsfota skal tiin Garn uppstålla/ med låmpa.

Gillia kan han/ och gildra med list; När Rättia begynner

Blås i sitt Horn/ och Hundarna ianka/ tå skal tu med hiertans-

Lust/ och nöye få see huru Diuren i Garne besnårias:

Hår gåret an; Kån Ustwid han fäller/ och spänner/ och stüter.

180 Öfning i Wapn/ och Slast bemödar Ryggen och armar.

Såcht' och rånna må then som har förmycket af hålsan.

Snart är ett äga sin kooe/ em bällen springer å klingen;

Snart är en hals afbråckt/ em Håsten snastwar/ och störter.

Bort med sådana leef/ ther ögen och hals står i wada.

Doch

185 Doch med mätta få måste thet see : tiin Håst låra tumbla
Stiut / och rånna te Rings så mycke som thet yppå isper ;
Ut tu må styns war af adeligh ått / och meer än en bonde.

186 Danssa gör ingom ondt : dans kan tiin hålsa bewara :
Dans een Håse boot är ; dans liisar alt arbet och omal.

190 Ingen om Afftonen är så trött ; han skulle iu danssa.
Dans är een ådele konst / gör gunst hoos Fruer / och Jungfrur.

Wil tu då Stormar och Striid ? Minn Son skal söra Baneret.
Minn Son Ruus / uti Rannor och Krus ; uti greusame Volkar /
Tig skal öfwa med art / och drilla på wånster och höger :

195 Kommer i Fålt moot tig / en flock af suchtige bröder ;
Rappert sätter han an / med en sådan en iiswer / och alswar /
Ut han i listla stund / skal fälla the modige Hjeltar /
(Som rätt-nu stodo käck / och köne) som Drar i golfwe.

Komme thet hoo som wil / han weet them möta med alswar.

200 Stå skole tvoliga bli / gode / gamle / wäl-öfwaade Kämpar /
Frankman Monsieur Avous ; och Wälste Signor, Vi-fo-brindis ;
Och för all andre förut / then redlige Swenst / Gott-åhr-bror ;
Jemte then aldrig otorslige Tysken ; Gausdu-Rein-aus Hans.

Byxor och Swärd är här intet i bruk / för Slangar och Mösser /

205 Morgonstiernor / fylte Granater / och halfwe Canoner :
Gå här i swang stoore Barkemeyere / Bullar / och Volkar /
Fylte på brädd ; diupe Zumblar / och Humpar / och höge Vocaler.
Hugg / stäck / slå / wari långt här-ifrå ; (och somblige Wiassar
Finnas ibland / som napt kunne låtat / och hafwa thet laget)

210 Krut och Lod är här intet i bruk : man sätter i ställe /
Klart Reenså Wiin / Bacheracher / en Menker / och luffige Necker.
Rinkhaumer / Mostateller / aff Gudarne drickes / och ålffas.

Spanste thet-hoos / Allikant / Blanc Bastard / och söte Canarier.
Petersminens / stark Frontiniac / och Frank Wiin i nödfall.

215 Jämte Claret / Hypocras : och sterhanda lyfflige drycker.

Sedan är ock gott Öl / som Ruus skal bringa på banen :
Brunswigs Numma / Poshäll ; Carley / och Halbersta Bryhan.
Zerbess-och Rostocker Öl / Styns-Miöd / och Smälånska-Miösta ;
Kniisnal / och Rumeledois ; men bort med Kuckul / och Rastrum.

220 När nu blåses alarm / och dundras i Trummor / och Pufor :
Löfn är gifswin / Hola ; Rinda-runda-dadinella ;

Sätter i bröstet tilliika Gott-åhr Bror ; och sauf du rein aus Hans.
Hög

Högre Flygelen commenderar Monsieur Avous: den
Wänste in furia, swänger här an Colonel Vi-fo-brindis.
225 Här galler an/ Halft/ heelt; Säs an/ in floribus, hals auf:
Korlmorlpuff; in ein Schluck/ ene tuck/ one schmuck/ one bartwisch.
More Palatino, Treepåra/ ne gutta superfit.

Här säts an uti kors/ och i qvår; opå rad/ och i runden/
Här sätter an hvar opå sin man/ här sturlas/ och stormas/
230 Här är buller/ och här är gny/ här forlas/ och ällas.
Här mon Barlenmeyer herömmere gahn/ med de diupe/
hålfmans höge Vocaler; och Herredrycks-hållande Volkar.

Artollerij bringes an/ krittshuite Brabandiske pißpor;
Jämte det allerfönste Berginske Saback/ som i staden

235 Fins; här är Eld/ här är Lunta/ gif Fyr; låt-gnistra/ låt röfka.
Såsom i Nobis krog de nu sittia bland Eld/ uthi Dimban.

Ruus går om här/ han manar/ och trugar/ han hörter och yrker.
Intil des at striden är all. Af the modige Kämpar

Naglar här en; en staplar/ en stupar/ och falla the hoop-wits.

240 Wåter här en i bånd så ränner en hufvud i wäggen:

En geer op andan/ och alt; en somnar/ och kuffwar en annan;

Annor gråter/ och leer den tredie; en sitter och qvåder.

En plåger ållkog/ och bannas en annan om alle sin Tusend.

Summan är det: När alle getapt/ och spelet är ute;

245 Prüssen han är då din; dig heembårs seger och åhra.

Drick til dager är lius och sömnen rinner i ögon:

När som Solen hon är vthi närmeste trappa til vpgångs/

Lågg din ögon i hoop; då kommer söreste sömnen/

Giör dig alsintet qwal; war althd lustig/ och sorgfri:

250 Aht: icke fåfångt Noos/ eller Last/ för skam eller åhra/

Åhra så wål som Skam åre wind/ och Namnutan ingiåld.

Giör hwad dig rinner i hug: ty dig och din-åfka Junkar/

Skriwen är ingen Lag/ för larwor löpa små gobar/

Wönder och dylifka pack/ man plågar sträckia medh Lagen.

255 Spinnelen i sin Garn bestrickar spinkote Nyggar;

Gettinga snorra sig vt; och slippa de brummande beömmar.

Sådan är almena Lag: de Fattige fastia/ beömmas;

Stolte och store gå frin/ och slippa de trofige Drottar.

Nu min H E R C U L E kom; vtan högge betänckande fölg mig.

260 Wågen är kunn/ och bred/ bland Roser och luftiga Lillior

Mafliga rinner han hån/ genom ångiar och fuchtige dålder/
Slogen är lustig/ och Qwistarne full af qwittrande Foglar.
Alfköns fruchtbare Trä/ Pomeranser/ och Candiske druswor/
Alfstådes/ här och där mid wägen å Bäckarne finnas/

265 Månge små meenlöse diur/ man seer där spelande springa/
Källor och lefwande Watn/ fördeelt uti många små Bäckiar.

Ruska så sachtliga fram/ genom blanke små glittrande steenar/
Den swale Westwind surrar ibland/ och rastar i löfwen/
Spridand' een lufswelig lucht/ af blomor och hälsesam' örter/

270 Susar i sachtan dån/ uti fluggan/ och lockar i sönnen.
Att är täckt hwad här ögat seer/ och fötterne tråda/

Kom/ kom HERCULE, kom; utan högge betänckande/ fölg mig.

HERCULES, öfweralt/ som en yng och hisiger Herre/
War opå språng/ steg til/ och wille na söllia Fru Lusta:

275 I det een annan kom/ i Fruus hamn/ menskelig ansedd/
Doch icke Menniskia: men een trofast ädle Gudinna/

Hon war sedig uti sin gång/ och wyrdig af anseend/
Wigtig i laater/ full med alswar/ och ähelig af vpsyn/

Beun vnder ögon/ och bränd af Soolskijn/ mager af hulde;

280 Kenlig i drächt/ snidhwit/ af silfwer-blänckande klädnat/
Skätt och rätt/ och står/ på dat ähelige gamble maneret.

Denne låt up sin munn/ och talte med alswarsam ordom:

HERCULES ädel af ått; til åhra född och erkoren;
Hwart wål dätta? See till; Stat stilla; betänck dig.

285 Weestu och Ho den är/ den med dig snackar i löndom?

Denne dåg piipa så sött dig flistrar/ och lockar i drömar?

Sag icke lättliga råd af den dig icke bekänd är/

Denne som för dig stod/ den du meenst wara Gudinna;

Ar ifrå Stygia putt/ hin stygges dotter och alster.

290 Lusta geer hon sig namn; Fru Lusta med rätta mon beta.

Doch om Laster och skam äre lust; om Lust står i odugd;

Billiga med alt soog/ mon hon sig kalla Fru Lusta.

Hwad gifwer hon för råd? Gud tröste den där opå liiter:

Hon; Hon leder en wäg både i ämn och breed utan omal/

295 Geent/ rätt fram/ i fördärf; han glider all makelig ut/

Lutande; lätt til gångs; men bratt och brattar åt ändan/

In til des där är intet meer håld: den reesande maste/

Ränn och rånna til des han störter och stadnar i asgrundn.

Der honom harm/ icke änger och wee/ och ämvarande icke
 300 Samvetes-agg/ och qwal/ den odödlige Matten/ och Elden
 Möta med öpen gaap/ och anamma til ewige plågor.
 Wakt/ min Wån/ sli til/ sli denna bliir åndan å frögdem/
 Som dig denne så lönt afmålar/ och bildar i sinnet!
 Ney/ min Son/ icke så; til sällheez Paradis ingen
 305 Nålås i så mätto; Sömn/ och Ruus/ och Leekar/ och Löyer/
 Förä dig inte där in: Men iidsesamt arbet och omak/
 Nyktert lefwerne/ lust til åhrligheet/ alwäre wiisdom/
 Leda dig in opå Miin/ det är/ Dygdernes stenige foot-spör.
 Min wåg han är uti förstone trång/ bland stubbar/ och stenar/
 310 Muddig/ och oiäm/ diup/ och bewert med tistlar/ och törner/
 Här alt opføre stialt/ moot wändlige flackar/ och klyfter/
 Eils emot åndan: der dig tröttan och kliswande/ möte
 Styrck/ och Trösti; de räcka dig hand/ de stödia/ de lysta/
 In til des din foot är fästet/ och stadder å Banen/
 315 Som sedan åswen/ och god/ dig förer i saligheez hallar.
 Här blifwer omak och arbete lönt/ din möda bekrönes
 Med obegrifpelig hugnad och frögd/ samt ewiga lifsa/
 Öfswansfliga Nögd/ och Glädie dit hierta belysta;
 Du då finner i Högdene nåd/ och tåckelig ynness/
 320 Hoos både qwinnor och män; du fågnas och åhras af allom.
 Fröia med hennes Son; dem fly sem Paddor och Ormar:
 Fröia med hennes Son/ åre farlige/ skadlige gäster:
 Lufliga träda de til; men swiika med ånger/ och ymk/
 Hålsa/ med mod/ och blod/ gody/ penningar/ hedre och åhran/
 325 Stjåla de sinom wård/ och drifwan å lyfton ur husom.
 Armod och hån och spott/ ondt Samwet och frändlige plågor/
 Leefa de den/ dem hysen; och den/ dem swämjar och ålskar;
 Så löne de! bort/ bort/ med sådana gäster ur huset:
 Åstrild sägs wåra blott/ och blind; doch snällre och hurtig;
 330 Liten af wårt; med blof och Piilar/ och boga bewåpnad;
 Snar-footad/ och försedd med flychtige gyllende wingar;
 Sant året; Han är blott utaf blygd; stamnakem af åhra;
 Bänd uti wert; men klof/ och snäll. uti lister/ och argbet/
 Liten och lätt utaf Dygd; en olyks-fogl af vphof/
 335 Låm honom wingarne; bråck hans boga; giör piilarne stumpa;
 Slåck hans Sackel/ och Eld/ med arbet/ och åhrligit vpsåt;

Flit/ och fäkt' icke minder å Rygg (som Tartarna sed är)
Driif bort Lättia/ så triftz icke Rättia; så swinner of Fättia.
Nuus för härut/ med tummel/ och sius/ och hans yrene Sällkap:
340 Dy där Nuus holle hus der dwals icke Wiisdom och frode.
Ingen dygd vprinner/ och grov wid Wiin/ och i Glasom/
Wiisdomen hafwer sin mist i dy torra: Så säya the gamble.

Dagligt öfverflöd vti Maat/ och i Dryck höfwer ingom
Wiisan man: Förnuftenes Andä thet dämpar/ och qwäfwer.
345 Wiin är en qwaln; ett moln vti druckne mans hvimlande Hierna;
Som den skära förnuftens Sool/ så flyggliga duncklar/
Duncklar i tökn/ i wahnweet/ i dårheet/ och barnsliga fähiifto/
Ey fåre si/ huru täcker är Nuus/ när Låpparn/ och ögonen drypa/
Dår han wagglar här om/ fullstinner/ han stånar/ och stankar;
350 Dår han sitter/ ey weet/ hwad han talar/ weemar/ och åblas.
Piigorne lee dår i wrån/ och drångiärne smysta på golfwet.
Barnen gråtande löpa med roop/ O Möme/ Gii Busen!

Wæstu hwad ändan han är? huru Froskäre lefwerne lyftas?
Såsom en Dre bestård til Offer/ här gödes å stalle/
355 Rundeligh in til des/ här bepydd med fränkav/ och blomster/
Föres uti stor ståt/ föregångande trummor och piipor/
Til en fafelig ort/ dår altar och eld hotom biida/

Dår liuter han sin döb/ af Slactare/ klubba bedöswat/
Dår blifwer här deels bränd/ deels frästiga lokat och ätin/
360 Dyrt måste han sin bröds/ sin wækt/ och häfva betala.
Rätt opå dyllika wijs/ gäret an med Swermare lefnat;
Daglige ruus/ uti siuis/ banketerning och frästige gästbod;
Harpor och spel/ och dans/ lättfärdige lekar och Mattgång.
Ett sinn/ vti lyfta måtto/ de dyrliga måste betalas;

365 Klagan i grät/ med iånner/ och ach/ blifwer ändan å Lefem.
Derföre/ Stat du nyfter/ opå dyn waakt/ dyne Zanckar/
Anslag/ och Ded; dyne gerningar alla du grunda på Gudz bud.
Gud han är åhrones Gud; Gudz Unsichte lyser of Åhran.
Åhran är Dygdens Root; och Dygdens grundwal är Åhran.

370 Ditt måttar all Gudz Lag; den Of allom i selsrwe Naturen
Fast inpråntat vti wår Siäl/ och Sambete lyser.
Ar nu wår Siäl utan stål? eller är wif fånad och bestar?
Släcke wif sief wår Eld/ och dämpa det andlige Luset/
Ded som Of Skaparen i wårt bröst/ ha mer eldat och vptändt/

375 Til vår Saligheß Lysn/ och Ledsn. Huru? wele wij sielfwe
 Wända vår Ansicht/ ifrån Gudz Ansicht/ och sânt of i mörkret?
 Hwad blifwer af vår Siäl/ den Gud of sielfwer har inblåst?
 Ach! den ädele Siäl! den wij så förbarmliga förta!
 Hwad blifwer af vår hamn/ och menniskio-namme wij fördom?
 380 Hwad blifwer af Gudz belät/ af Skaparen tryckt i vår Hiertan?
 Ney/ min HERCULE, ney! den wägen han tämer of intet.
 Dygdenes stüg synes träng/ och mörk/ dem latom och blindom:
 Ut doch en Här-strät. den Gud sielfwer han lysar och leder.
 Hwar i består då Dygd? medan Dygden är Siälens Hålsa?
 385 Dygd är at älska sin Gud/ hans Bud och Stadgar at hålla;
 Dygd består i Rättwisfa/ där hwar och en sin Rätt blifwer ägnat;
 Ingen af ingo skadd til Lem/ Luf/ Aig/ eller Ahra;
 Dygd lyder intet wäld; öfwer äff hon styrer/ och ägång;
 Lyder ey arman Man förtryckes aff Högmöd/ och orätt.
 390 Dygd är/ uträckia siin hand/ til styrer them wile betrycktom.
 Dygd står i fagert Mod/ gott Lefwer/ och ährbare Seder/
 Ryckterheet/ och reer Siäl/ uti Lucht/ och ofrånckliga Ryskheet.
 Dygd står i wett/ och i Plicht; Huru/ Hwar/ Hwad/ När/ Hurulunda:
 Hwarföre/ hwart bör skee: dy Dygd wil granlaga lämpas.
 395 Dygd wägar inte på slump; doch slump/ botas ofta medh snille.
 Dygd söker Råd; senger inte för än hon forar/ och hurar/
 Dygd flyr Lögn; der Lögn kommer in/ går Dygden ä dören.
 Luft-streck/ Stor-språkerii/ lame Saalbäder/ irrige Hiern-hwärf/
 Däff äre skändlige feel; som bringa sin Herre på skammen.
 400 Dygd med skämt sig täckelig gör/ uti tijdh och i ställe:
 Läger och geer med hoof/ så mycke som ährone lyfkar/
 Allt utan ägg; wru Laag wari långt bort galla/ med galnu.
 Hoof är i all ting bäst/ plump stückenhet anstår en Narr wäl.
 Dygd lyder iagen spott/ för neesa då wällier Hon lyfflaat.
 405 Dygd står i Mannamodz styrer/ sig låter aff ingo förfära;
 Motgång/ Sorg/ Segd/ Wain och Eldz nöd/ Dunder och Döden/
 Achtar hon alt för Leef; Hon winner och segrar i Döden.
 Ser du min HERCULE, den Guddomlige Dygdenes Högheet?
 Dygd är en Siälens skatt/ där Guld och Penningar alle/
 410 Ey måge läfnas emot; är ädlar än dyrbare Stenar.
 Märck/ min Son; som Dygd sig grundar ä Gud/ och i ährom.
 Så är och ingen Dygd/ som icke beroor opå Wisdom:
 Wett äff Dygdenes lius; och Wisdom är Dygdenes äga.

Wett hører arbete til; wins ey utan ijdreligt omak.

415 Allt hwad dråfligit är/ hwad högt/ och i kostliga wårde;

Allt hwad pryfligit är/ hwad lof/ och rosande wårdt är/

Allt gifwer Of wår Gud/ genom ijdlesamt arbet och Yrkan.

Lårdom af idna; men Wisdomen aflas i Lårdom.

Lårdomen är ett Fvöö; där af Wisdom groöder i hiertat.

420 Märk dät: Wisdoms Fader och Moder är' Arbet/ och Lårdom.

Faarlös/ och Moorlös/ synes han af; och tränar i wanrykt.

Sidlen i allom är eenahand art/ utaf himmelst ädli:

Skinaden är; at den ene/ som glömbd/ bliyr liggand' i Stoftet.

Dården andre tags opp; hon wassas/ hon skures och krattfas/

425 Glättas/ och igrast allrahand prydlige form' och figureer

Sådan är skidnan opå dån Siäl/ som är Lård/ mot een olård.

Sidlen i Menneiskropp som en Eld förborgat i slinto;

Rinner hon ey sitt Stål; så gnistrar hon aldrig i blyfning.

Rättkarla/ Torpare/ Tråler/ och almena Pact bruke Sidlen/

430 Int' ann' i ställe för Sait; at kroppen han icke må rottnas.

Sidlen är hwaris mans ägnd; men blind och bunden i mörker/

Wisdom är Sidlenes Sool/ som töknen klingrar och dimban.

Ut hon skynliga see kan hwad henne tienar och höfwer.

Ustu ey Lård; tro du inte/ du west hwad Rätt eller orätt/

435 Godt eller Ondt är i sanning/ ell i skynliga mårto;

Profwen är konstrik; skyns oft flård uti glimmande gull-glang.

Wil tu nu seya min HERCULE; mången är lård: men en Ustna/

Toker i alt det han talar/ och gör/ en typer i Gåstbod:

Doch är han lård. Ney/ HERCULE, Ney; en sådan är olård.

440 Fast honom flödde Latin öfwer bronnen ned opå stägget.

Den siine seder/ och Död; siine lyster/ och ansödde Sinne/

Inte wet håll uti tøm; styra/ fogligen hyssa/ regeva.

Han är en olård man: wari Doctor, ell hete Magister.

Un året ett/ som märkligt är: Om ån all handa Lårdom/

445 Allköns Dygder/ och Himlist wet dit hierta bekröna;

Och den ådele mildheet alleen hon fattas i Cronan;

Så är' all' öfrige Dygder. af intet lius/ utan anseend.

Sag sad i förstone/ Gud är Dygdenes grundwal/ och uphof.

Nu/ hwad är Gud? Gud är god/ och sielfwe godhetenes Besprung.

450 Där icke röns någe gott; där är ingen Gud/ eller åhra.

Dygd utan dadlige Mildheet/ een dunst är; een målning i watne;

Slugg utan kropp; een fyllning af wind; ett bliom/ och ett nord-blys.

Gödder är ingen Man för sin skull alleen hjft i werlden/
För sin omätlige lust/ eller allstund-torftige swalg skul/
455 Fått hafwer ingen lif. Zy såsom plantor och örter/
Fånat/ och Fogel/ och Diur i skogen/ och Fiskar i watnet.
Alle til Menniskio-tjänst äre skapad/ och ärnad af Herran;
Så är ock Mannen om Man/ til fromma/ den ene/ den androm/
Ödnat af Gudz försyn; den lägre skal tiena den högre;
460 Torftiger ästa bröd af rikom/ med tienster och slögder;
Store befrämie de små/ den högre skal hielpa den lägre:
Derföre lef ock du så/ at andre må prisa sig fälle/
Af diina Mildhets frucht: war allom nyttig i Werlden.

Eänck ock/ HERCULE, på din ätt/ och adelig härkomst/
465 Mången af ned-trädd root/ och oachtande snöskote stubbar/
Spritter här ut/ skuter op/ får löf/ och kommer i blomma;
Mången af fattigt blod/ utkommen ur taak-löse kåtor/
Stiuger alt op åt/ och op/ genom Dygd och berömlige dater/
Til thet ypperste måål/ utaf heder/ och adelig högheet.

470 Fins der emot och den/ som högt opp i riike palatzer/
Boren i Silkes fång/ af Gud wålsignat i waggan/
Fåreran af heden-höds/ weet leda sin Adel och Ahner;
Men det klagligt är/ så nyttiar sin Adel och Ahner/
At han i ställe för roos/ för pris/ för Heder och åhra/

475 Gagnar sig håån/ och spott/ och alsom-största wahn-åhra.
Lides af ingen Man; men af alle begabbas och hatas/
Allom en öfwerlast/ och Jorden een afrapi-börda.
Jäde så du/ min Son: diin plicht du tager å wåhra/
Betandes at en Man siine Fädgars Titlar och Ahner/

480 Håller i wårdigt pris/ och i ing hand mätto besläktiar/
Inte benögd med dätt/ at de hafwa bracht dig i liuset/
Btan at du samme lius/ med dit lius widgar och ökar.
Såsom en Lampa sin Eld förkofrar och lyser i mörker/
Alt medan hon sin spåds och nåring niuter af Olio;

485 Så wil och Adels stånd med öfning af Adlige Dygder/
Hållas uti sin glans: Teyter här af Dygdenes olio;
Släckt blifwer Adels-glans; och lampan hon tynes i mörker.

Enöd är en Adelman/ den sielf-siine Dygder ey adla/
Enöd är en Adelman/ den Moors-qwedes adlar allena.

500 Gidst du wille betrakta den adelig Gyllandettiden.
 Ungdomens åhr vthi brunst rafa fort/ som en tillande hvirfswel/
 Aldren i mings/ omärckt/ sacht smilande/ synger i ställe.
 Hwarföre gif god acht opå glasets/ at Tiden i hwiimstu/
 Ey löper hän : men lär/ och gör hwad gott är i tilda.
 505 Tånck hwad ett ofnygt Diur/ en gammal/ och dygdeslöds Man är.
 Alderen har sin wanck; när stöd och stolparna bugna/
 Bakarna luta fram/ ut/ och wäggarna slå sig i rännor/
 Taket g iftnar i dropp/ och huset begynner at braka;
 Orvarnen har ingen gång/ eller gny/ och fänsterne mörkta:
 510 Malört utur hwar knut/ döfwe näsfor i spryngiorne wåra;
 Hanan å gyllande brand/ springer inte meer om/ lookar halften/
 Lyder alzingen wind; men henger/ och hot ar at falla;
 Harpan hon är förstämnd; lyder inte; strångiarna snarra.
 Så är i samma palats slätt luft meer; frögden är ute;
 515 Gästebod/ Harpor/ och dans hörer op; både tienshion/ och Husbonden
 Tånckia sig om/ huru the må huset/ och Härberge ryma:
 Sådan är Mennistio kropp: när aldren kommer/ och åhren
 Krökta din hals och rygg; både händer/ och hufwudet darra/
 Knån blifwa styf/ din foot han waktar/ och måstu på sidston
 520 Trefotat hielpa dig hän/ som barnen i början/ å fyre;
 Winter-blommor opå din kinn/ som safelöse plantor/
 Groo/ och gråna med hast: och Hösten i hufwudet huser;
 Hären flyta dig af/ som wishnade löds utaf Aspen/
 Stallan snöd bliker ut/ der nu spela krusade lockar;
 525 Tänderne fall/ och fahlna där hän/ de qwarlesde stumpar/
 Winn inte mala sin måld; men målet de märkliga stympa;
 Drone döfna sin loos/ och hörflen hon tapar/ och tyner/
 Ogonendunkla sin loos/ och synen molnar i mörkve;
 Krafter och alt fylt hän/ och döden klickar ur ögon:
 530 Wett/ och Sinne gå bort; fördrwålmas i dwaas/ och i glömska;
 Döden är yttersta målet/ i dy wii samkas/ och ändas.

F I N I S.

Öfwerkritiker.

Opå Ålstrid/ som står/ och slipar sine Pölar.
 Ellipstenen intet står; men stårper pölar/ och nyor:
 Sammanatur minn Käresta bår; Hon stårper/ och hwarfser

Wist

Allfoggen i mit bröst; men sielf är Hon stumpar än Hwåtsteen.
 Mit stolt hierta då gör Hon weekt/ och särar i Allfog:
 Sielfwer osargat/ och heel är hårdare flinto.
 Sielfwer är Hon Jis/ och Snid; men Mig är Hon betar än Elden.
 Kall är Hon af sig sielf; men mig Hon bräder i Allfog.
 Allt hwad hon ysker och gör/ hon sielf hwart känner/ ell' afweest:
 Mild är Hon/ och spissar ut det Hon sielf hwart äger/ ell' ätte.

Opå en Spinnel/ som wirlar sitt Dwärgsndaät

Spinnelen af sin kropp är liten; och ingen af anseend;
 Heter/ och är en Dwärg; men fuller af artiga Snille:
 Dyliska/ mager Man är slätt af skapnad/ och anseend;
 Men doch fuller af wett/ och alsköns tarflige funder.
Ronst/ Mod/ Wett binds ey til Härkomst/ Stånd/ eller anseend.

På Månan/ som en Hund skäller opå.

Månan i tystheet går sin gång/ och achtar ey Hund-glass:
 Så gör en Lastlös Man/ som åhreliga leswer i stillo;
 Leer åt gabbbara-glång; och klaffare-tunga förachtar.

Uttydning opå någre gamle och falsyne bru- kade Ord effter A.B.G.

A.

Ala/ det är/ bittida/ oc Särta/ seent/ Ar/ Alla/ tumultuari.
 la-regn och Särta-regn/dät är/Morgon-Ålgång/ i. e. Invasio violenta.
 regn/ och Alton-regn. Adli/i: Natur/ egentligit wäsende.
 Alster/ det är Foster. ab ala/i: föda. Aign/ possessio, ab äga/ possidere.
 Alsrapi/ i. e. affrap.
 Alstrild/ i. e. Amor, Cupido, filius

B.

Veneris, sammansatt af Aft/ det är/ Bräds/ kallas een warm Corpa/ som
 Kärleek/ och ild/ eller eld/ Ignis, q. man gifwer Bostapen / om Wine-
 Kärleeks-Eld. teren.
 ällt/ i. äseende. Litta/ är egentligen see Bunad/ i. e. apparatus ornatus klä-
 opå en ting. alitta/ see opå. dedräckt/ och strud/ pyndna. hinc wäg-
 Aburd/ gestus, Gall. comporte- gebonad/ ornatus parietum, Pictu-
 ment, à båra sig wäl/ eller illa åt. ge- ræ, Tapetia, hinc Bonet/ i. e. huf-
 rere se bonè vel malè. mud-bonad. ornamentum Capitis,
 Aing/ vapor, halitus, spiritus. Pileus.

C

Brand/

Brand/ äre spekarne på hus-gaflarne/
slögstänger.

D.

Dwåter i Dwalm/ :i. lägger i dwa-
la. Dwala/ och Dwalm/ är ett me-
del emellan Luffwet/ och Döden/ där
Menniskan ligger såsom i en diup
Sömn/ utan känsl/ och Sinn-lös.
men här förstås der med / sielwa
Döden.

Dwåmar/ verb. à nomine Dwalm
idem quod Dwåla .i. söfwa och döf-
wa.

Dwås/ aliter Döds/ stupor, amen-
tia, delirium.

Dwåsig/ Dösig/ insensatus, vhrsinnig
galin/ stupidus, vertiginosus.

Dadlig/ .i. görlig/ myrklig/ af Daad/
Daat / .i. gierning. Mandaat .i.
Männligh gierning: à Doen/ giöra.

Dwållias/ morari. förbjda.

Drifwa/ förstås/ Snid-drifa.

Drotte/ .i. Herre/ Regent. Drottning/
foeminin.

E.

Eld-fyre/ Ignarium, à fyra vp Elden/.i.
accendere Ignem. Fyr etiam Sve-
thice est Ignis. Minus igitur recte
Eld-söre.

F.

Fåhnsko/ fantasterii. Fåhne .i. fantast.

Flater/ uanus, insulsus, inficetus.

Fraaker/ Probus, sine bile,

Fräck/ ferox, wild/ kån/ drifsig.

Flyttia din ord/ .i. föra.

Fädgar/ .i. Maiores, Förfäder.

Frode/ Frodleef/ Prudentia, Scientia.

Bosfrode/ Doctrina.

Froia/ Venus, Ulfkog- Gudinna/ à
Fro/ semen: aliter Frigga.

Fridaste mö/ Pulcherrima Puella.
Floek/ i. Turba, Gall. Troupe. Et
flara Folck.

Fylning af wind/ i. complementer,
det är/ Ord utan wärck.

Fylla i. förswinna.

G.

Gillia/ .i. frija/ hyella/ drifwa Ulfkog.

Gilliare/ konst. Ars Amandi.

Galnu/ .i. galnskap.

Glätta/ lævigare, giöra slätt och glatt.

H.

Hall/ Hallar/ aula. Pallas. Hof. Slot.

Huimfka/ aliter Heimfku/ .i. vanitas
fåfengia.

Hliom/ är ett dumt liud eller döni/ som
höres hlioma efteråt/ sedan en floek
hafwer slagit.

Hörta/ .i. drifwa opå/ hortari, Ital.
Vrtare.

Heden-höds/ det är ifrån den tiden som
Heden-domen war i Sverige/ Höds/
är egentlig huswud/ och betyder här
vphof och begynnelse.

Hura/ .i. tänckia sig om/ ab Hug/ ani-
mus.

Hysfa/ .i. moderari verb. à Nom:

Hoof/ Modus in rebus & Decorum

Inde Höfwa/ decere, conuenire,

Höfwiß/ Decorus.

I.

Jid/ Labor, assiduitas, Jidka/ dili-
genter laborare, Jidken diligens,

Jidka/ diligentia, flitt.

Jngiåld/ .i. Ranta/ Inkomst.

Kätt

R.

Råte. Casa, Kyffe/ bondeshuus.
Råtekarl en Huskarl/ Inhysseskarl/
Korpare.
Rora/ .i. see sig om.
Rynde/ .i. Natur/ art/ Indoles.

L.

Laat/ Laater/ Gestus, vultus, species
Ognslaet / obtutus, gestus oculo-
rum. Gall. mine
Lynde/ .i. måtta/ hinc, sålunda/ marg-
lunda zc. hinc Lynt/ den som så eller
så är wulin.
Godslynt/ qui bono est vultu, Glad-
lynt/ læto vultu.
Lunglynt/ specie desidiosus, so-
mniculosus.
Lyckior och Nyckior. Laquei, fibulæ,
in laqueos connodatæ chordu-
læ, å Lufta & Nykia/ claudere, In-
cludere, infibulare, hinc Lyckel &
Nyckel. clavis utrumque.
Lamma/ .i. förlama/ bryta lemmarne vr
led. luxare, mutilare.
Lystar/ cupiditates, affectus.
Lystra/ lustrare sylvas, Lystra är egen-
ligen/ granligen höra til i stillheet.
Luter han sin död/ .i. vndfår/ eller tager.
Luffslaet/ amissio vitæ, lata sit liif/ a-
mirrere vitam.
Loofta/ Looftar halsen/ .i. hängia slakt.

M.

Molmar i Mull/ af mull Pulvis, kom-
mer/ Mullna/ Molna/ nigrescere,
svartna/ caligare, obnubilari, hinc
Moln/ Nubes. dådan kommer och

Molma a etiv. Råta och bråka i pul-
ver/ och til svartu mull. Germ. Zer-
malmen/ sönderkroka.
Måtta/ verb. .i. slyta/ collimare, col-
lineare.

N.

Nåde/gudinnor. Charites, Gratia,
Räcklighet gifswande Gudinnor.
Nordblys/ Chasmarå, är det Eldskem
som synes swåstwande af oc til på him-
melen om Winter-tijdh/ förstås här ;
Eldskem/ eller något som synes wara/
och är doch i sig sieft/ intet.

O.

Ostwer/ åst/ det är/ ostwerwåld.

Q.

Qwed/ Uterus maternus, Samqwe-
da bröder/ Fratres uterini.

S.

Saalbader/ .i. orimlig taal.
Skast/ .i. Telum misile, kast spiut/
hinc Germ. Schaveline/ javeline,
Glasfven.
Swimmel/ är ett slags wildshafra/ den
som dricker af det böl/ som däråf är
brygt/ eller åter i bröd/ faller i en dimp/
långwarig sömn/ kallas af Swima/
falla i wahnmacht. Walmog-strö/ gör
och sömnig/ och dustwin.

Slynia/ .i. discernere, förstå.

Slump/ Casus, fors, Fortuna,

Snille/ Industria, Sapiencia, snällhet.

Snöd/ blott/ naken/ nudus.

Slögd/ .i. wårck som görs med handen/
manufactura.

Sturta/ tumultuari.

Smystra/ .i. lee i miugg.

Z.

Zäma/ aliter **Säma/** Island. **Söma.** Germ. **Ziemen/** decere, convenire, hinc **Zämlig/** mediocris.

Zärna/ Ger. **Dirne/** ancilla, **Ziästepiga.**

Zrippa/ .i. halfspringande gå/ vti kort affknappade trån/ det är/ tråd/ eller **Steg :** är i skilskap med ordet **traswa/** och verbo Latino, tripudio.

Zripp/ **Zrapp/** kan en sådane gångdanskallas/ **Tripudium,**

Zapar/ .i. tager af/ minskas.

Zyner och **Zynes/** .i. förtwiinas/ blifwer

til intet. **Zräna/** idem.
Zryta/ fattas.

W.

Wagla/ vacillare, wåga på ymsa sidor och willia falla.

Wema/ .i. åhlas/ **tepa/** tala fåfångia.

Wån/ .i. tåct/ ålflig. **Wånista mö/** amabilis puella.

Wittia/ visitate.

Wång i. indagine includere, beringadiuret.

Y

Yrkia/ Urgere.

Harm-Skrift.

Öfwer

den hängde Ustrild.

Ach Jeñer! Ach! hwad seer iag här?
Här hänger lille Ustrild här!
Ach ynka! sii den lille Kropp
Eher hänger; arme Dudendop!
5 Ach Manneken! hwij går tigh så?
Hwad (troo) tin Moder säya må/
Fru Froia när hon thetta spör?
Jagh fruchtur hon sig sielf förgör:
Herr' Gud! hwad lärer bli för'n lååt/
10 Med ieñer/ klagan/ skrif och grååt?
Men hwem har denn' ogerning giordt?
Hwem har någn'sinn i werlden spordt?
Alt en så mechtig werdzlig Gud
Som vnder lydno/ och sin bud
15 Hölt alt hwad vnder Solen klar.
Sigh rörer/ dolst/ och vppenbar;
Som frögdad' och befrödde Alt/
Alt hwad som ökas margesalt/
Dch alt som af sig kyner löb/
20 A Jorden/ Luften/ och i Siön.
Skull' komm' vthi een sådan nöd/
Alt han måst' ljd en neklig död.
Dch säg mig/ hwad har Ustrild giordt/
Alt honom hafwer hängia bort?
25 Jo Jo/ min Ustrild/ tigh skeer rätt?
Ejn saak är ey så klar/ och slätt:
Du har thet länge seen förskylt;
Doch nu förfst blit tigh måtet fylt.
Man tänk' och gifwe ther på acht/
30 När tu wast stoor i tijn wålmacht/
Hwad tu tä för'd' för Regement;
Hwad mig och andr' af tigh är händt:

Eitt

33 Ett Regement war tyranni/
34 Din Leef war wäld och tinswerij;
35 För dig war säker ingen Swen;
Ett ord war: Skjut/säll/bind och bränn.
36 För dig war säker ingen Möd;
Hon måste swicha som een Röd/
37 Stådz drifwin af tin blåst och wind/
38 Och iächtat som en skyttrad Hinn.
39 Til sidst hon drabbat af tin piil/
Måst fölia Modrens sed och styl.
Och ingen Hielte war så läck/
40 Then tu ey gjorde til en gåck.
41 En kolinad Gubbe/krumm och lahm/
42 Optänd til älskog/locka fram;
43 Een tandslös Gomma göra kåt/
44 Och löpst/ at allman leer thet åt/
45 Thet war tiin frögd/ thet war tiin lid/
46 Och alt titt arbet/ konst och flit/
47 Begabba Solck/ och af en kloof
48 Man/ gör en Nare/ en älskogs toof/
49 En Man af alstwar/ til en Smeek/
50 Thet war tin största lust och leef.
51 Rätt/ Rätt! hur' ofta har iag spädt/
52 Sig så/ din Luur/ skull hastwa gådt?
53 Du Hierte-tins/ du dolsta boof/
54 Nu har tiin margfald Stöld och Noof/
55 Bekommit siin förtiente lödn/
56 Sig halp nu hwarcken gråat ell bödn.

Alt hängia war tin sidste Dom;
Hwar blirwer nu tijn list? kår kom;
Hwar ärtin Bogan nu? titt blos?
Tijn band? tijn' piilar? alt sin kooft.
65 Tijn Band är slättin; Bogan bräckt;
Tijn' Piilar stympte; Blosset släckt.
Band/ Bogan/ Piil/ Blos har tu mist;
Hwar blifwer nu tijn macht och list?
Kom skjut; kom bränn; kom bind mig nu;
70 Du lömske Skytt/ här hänger du.
Bruf' nu dit hierte-tinswerij/
Ett södt-suur älskogs tyrannij.
Oft' har du läsk mig wara god;
Men stalst mig bort mitt sinn' och mod.
75 Oft' har tu läsk mig göra Gål;
Men/ när iag tillsåg/ war minn Gål/
Mig stulin; fans i annars bröst;
Mig sielstwan war iag dödt: Minn tröst/
Mitt hopp/ miin lust/ och tiidför-driif/
80 Minn hug/ miin' tanelar/ ia/ mitt liif/
I min kropp dödt/ mig til stoor harm/
Mond' lefw' och ens annars barm.
Mig stahl han mig; miin meenlös Gål
Bortförd han androm til en Eråål.
85 Men nu; nu är Jag Minn igen/
Och wändar hwarcken dig ell' den.
Jag är minn Egen/ läck/ och bånd;
Men tu sikst skam för stöld och wäld.

Then Edle Pastorella l' ARiomontana.

til tienst och behag skrifwin

Af

Astgram Kannitmer.

Vidi

Hemming Tirés

Über des
Astgram Kannitmers
Klagschrieffe/
An
Die Wolgeborne Schafferinne
Ariomontana,
Wegen den Auffgehenccken
CUPIDO.

Was neues hör ich hier? ist Cupido gefangen?
Geehrte Schafferinn'/ist er schon aufgehangen?
Erdrosselt abgeleibt? O unglückhafftes Kind
Du klein und nackter Schütz / von Mutterleibe blind
Geböhren / wie man sagt / den niemand nie gesehen /
Doch mancher hat gefühlt : Wie ist's umb dir geschehen?
Glaubt Ariomontan, Er ist fürwar nicht Tod /
Obschon ihr es vermeint. Ich fürcht er große noth
Zu rach wird richten an; Euch die ihm solcher massen
In Golde ein-gefast / für alle Welda hat lassen
Auffhencken offentlich. Ich sehe und spüre schon /
Wie er sich spizzen thut / umb den verdienten Lohn
Zu geben Kannitmer, daß er sich liese träumen
Daß Er solt sterblich seyn; Den er in seine Reymen
Doch selbstent nent ein Gott; ich weis er allebeid
Umb dieses straffen wird mit brennend Liebes Leid.

Der beliebten Schafferinnen
Dienst und Ehrens
Auffwartiger Diener.

Aus der Insul Pathmus am 6. Tag
Der Herbst Monats im Jahr 1659.

Arimant.

Heroisk

Lagne - Sång

Swer

Then Stormächtiges / Högbornes Furstinna
och Frökens /

CHRISTINÆ

Sweriges / Göthes och Wendes hthforade
Drottningz och Arsfurstinna

Frögdefulla Födelses Dagh /

Som infaller / och Siuttonde gängen Lyckligen opfylles then
8. Decembr. Anno 1643.

Med tilbørlig Byrdning och Devotion, i Jambico Heroisk Alexandrin
Vers författat af en Hennes Kongl. May: s vnderdånige
Tjenare.

STELLATA de CASSIDE
dicto.

Ne. tydning

Opå the Poetiske Ord/ som i thetta Wäcket brukas.

Aurora.	Morgonrodn.
Phosphorus.	Morgon Stjernan.
Phœbus.	Solen.
Tjimar.	Syra Solens tjänste Mör.
Juno.	Wälde och Rikedom's Gudinna.
Minerva.	Wissnets Gudinna.
Suada.	Wältalighets Gudinna.
Charites.	Tre tåfeligketens Gudinnor
Venus.	Skönhetens Gudinna.
Diana.	Jagt Gudinna.
Æolus.	Wädrens Konung.
Zephyrus.	Luft wästans Wäder.
Nymphæ.	Skogs eller Wall Gudinnor.

Metrum Heroicum Alexandrinum
är thetta wiffet.

S / *Upp Aurora*, kom. Hwar blifwer tu så länge?
 Jag meenar nu är tiid/ at man står up af fänge.
 Låg an tin Mantel röd; Slå och tijn gyllend håår;
 Siin Rosen-Rinner tee; Låt see tin Ogon flaar.
 Och tu som Himmels högd bepryder öfwer alla/
 Tu quicke *Phosphorus*, then wii på Swänska kalla
 Then lufwe Morgonstiern. Hwar blifwer tu? stiiig op;
 Stiiig op: säg *Phæbus* an/ at han sig til sitt lop
 Som snarast färdig gör. I Tiimar/ *Phæbi* tårnor/
 Fort/ spänner an; Låt Wagn/ låt Håstar fram. Och Stiårnor/
 I Mattsens barn/ gif rum. Siin/ *Phæbus* gyllendeflar/
 Han hastar til siin Wagn; är färdig/ låt och snar.
 Han föwer of en Dag; en önskad Dag han föwer;
 En tåk och lufsig Dag; en Dag som Hierta röwer
 Af hugnad/ och stor frögd; af sågnad och stor tröst:
 Then wii så gladelig anamme; then wårt brösti/
 Gife Styrel; och Mod. En gång/ och fyre gånger fyre/
 Har *Phæbus* gjort sin Åhrs-krek med siin Wagn then dyre/
 Til nu; ifrån then Dag/ of blef af Himmels högd
 Midfånd wårt Hopp/ wår tilliit/ och wår enda Frögd:
 Ifrån then Dag/ Gud/ som of wål will/ låt of föda
 En Jungfru karst; ther å sig Swea-Land mon stöda/
 Af Kunglig Blod och ått; af Himmelist Natur
 Ar of ett foster födt i Menstelig figur/
 En Drottning riik och baid/ een Menstelig Gudinna/
 Desliike man ey skal i wiida Werlden finna:
 Af orwårdeerligt Priis een Crona/ samansatt
 Af Himmelst hand och art; En Adel dyrbar Skatt/
 Som meer är än en Skatt; til hwilkens Präl och prydnå
 Tilfaman stutit har Natursens hele lydna.
 Til thes Lefamens/ Stats/ och Andas höga pracht/
 Naturen all siin Nittedom har samman bracht
 Til thes Fullkommenheet och Dygd/ sig samman finner
 The höga Himblars kraft; the mächtige Guddinne/
 The hafwe här siin Hand wplåtit riikelig/
 Wthgåsitt/ utan mät/ siin' gästwor hwar för sig:
 Then riike Juno Rålt har gifwit Macht och Wålde;
 Ja Cron och Scepter/ Folk och Land/ hög Stat och Ställe;

Konunglig *Ahna*/ stort Anseend' och Maestet.
Minerva klot hon gaf Förstånd/ Wijsheet/ och Weet/
Konst/ Lärdom/ Slögd och Dygd/ och måål af många Tungor/
Ther i hon öfvergår i Werlden alle Runger.
Och *Suada* snäll i Ord' af Suckerlödand' mund'
Hon gaf wältaligheet; ther med hon margelund
Gör mången vnderfam hon bryter/ leder/ kränker
Ens Hierta/ Mod och Hug; ens Sinn' och willia länker
Hwart hon thet hafwa wil. I Friid/ i Striid och Kriig
Spör man thes nytta stor/ och wärkan vnderlig.
Så hafwe och the tree/ the tärle Möer rena/
The liufwe *Charites* en welat här förmena
Wår Adle Konungin/ sin' Gåfwor och Present
Ther med hon gör annänt/ och liust sitt Regiment/
Thet är/ Huldسالigheet/ Günst/ Mildheet/ Ynnest/ Råde/
Them spakom hon beteer/ som göre gott/ och råde.
Blid Ogon/ någsam Ord/ een Färlig giffmild Hand
Sig hyll' och håll' ihop/ med ynnest Fost och Land.
Then wåne *Venus* will en håller stå til baka/
Alf alt sitt goda mond' hon ingen ting förfaka.
Hon hafwer vthööst med full hand och vthan måt/
Prydt hennes Maestet med Schönheet och stort Ståt.
Allt hennes Präl och Prång/ ther med hon pligår wånda
Fast allas Ogon/ Hug och Sinn på sig; the lända
Wår sköne Konungin til Lof och Härligheet;
Och priifas af hwar man; i hennes Maestet.
The raske *Nymphers* Cron; Tu manhafte *Diana*,
Som brukar Piil och Spiut/ och håller för en wana
Alt iag' och fälla Diur/ bespottar Liin och Rill
Tu hafwer och beteet dig wår *Prinsesse* hull.
Tiin Konst/ tiin List/ och fund/ med Giller/ Garn och Boga/
Ur hennes lust och iid: Thet har hon lært til noga.
Hwad will man säia meer? Min Drottning har alleen.
Allt hwad Gudinnor all' the hafwa i gemeen.
Men hwad mon tänkia/ then sig vnderstår beskriwa
The gåfwor all/ som Gud och Himmelen mond giffwa/
En sådan högtvfat/ af Gud vthwald Person/
Som Gudom liil i wald bekläder Konunglig thron.

Nu *Phæbe*, kom/ för på; låt tinnig *Stålar* glimma:
 Din *Gyllen-glänsgång* *Wagn*/ som *flingrar* tågn och *dimma*!
 Lått rulla fort: *Vår* of en *liuf* och *klaran* *Dag*;
 En *Dag* som *allom* är *till* *fågnad* och *behag*,
 Klif *vp*/ O *Phæbe*, högt i *Himmels* *Saal*; låt *Stina*
 Gör *vthan* *Moln* och *Mega* och *Snid*/ *till* *Ansicht* *stina*.
 Gör *anstand* och *förbind* *then* *raste* *Aolus*:
 Att *han* *instänger* *Norden* *gnall*/ och *Oftan* *brus*.
Then *liufwe* *Zephyrus*; *han* *fise* *ibit* och *sachta*;
 Att *Luften*/ *Watr*/ och *Berg* och *Daal* *må* *märk*/ och *ackta*
 Att *thenne* *Dag* är *hög* och *helig* *Sweda* *Mån*.
Wål *an*; i *Sweda* *Mån*/ och *så* *hwar* *unger* *Swån*.
 I *rusten* *eder* *till*; *Pgben* *eder* *färdig*;
Med *Häftar*/ *Spår* och *Swård*; *By* *thenne* *Dag* är *wärdig*.
 Att *firas* i *all* *Pracht*/ *Torneer*/ och *Ridderspel*;
 I *Wiin* och *Gåsterii*; *fördhan* *wanck* och *feel*.
 I *Frueer* och *Jungfrueer* *Stön*/ i *Guld* och *Gyllen* *stycke*/
Med *Reverentz* *går* *fram* i *Hög* *tiids* *skrud* och *smucke*.
Berwiiser *eder* *Frögd* *med* *liuf* *ligt* *tgäl* och *Sång*/
Med *wiifor*/ *dank* och *leek*/ och *alköns* *Uhre* *prång*;
 Och *si!* *hwar* *Nympha* *snäll*/ *hwar* *Herde*/ och *Herdinna*!
 I *Marken*/ *tände* *blös*/ och *låta* *Frögd* *Eld* *brinna*.
 På *Bygden* *höres* *roop*/ och *skriil* och *skriil* *aff* *Frögd*
Uf *glädie* *höres* *drön* och *dön* *alt* *vp* i *högd*:
Säckpipor/ *Trummor*/ *Harpor*/ *Lurar*/ *Nyckelgiigor*/
 Att *bland* *hwart* *annat*; *Kärngar*/ *Drängar*/ *Bönder*/ *Piiigor*:
The *drieka*/ *dansa*/ *flyggia*/ *flängia*/ *glamma*/ *gny*/
The *qwåda*/ *leek* och *gantas* *wid*/ i *hwarian* *By*.
 I *Städer* och/ *så* *wäl* *som* *Glött*/ och *faste* *Borger*/
Ther *höres* och/ *thes* *Gud* *see* *Lof*/ *aff* *inga* *Sörger*:
Fioler/ *Dulcian*/ och *Storta*/ *Symphoni*/
Pandurer och *Megal*/ och *Lutor* *flinga* *frii*.
 En *liuf* *Vocal-Music*, *Basuner*/ och *Cornetter*/
The *gå* i *fullan* *fwang* *bland* *Pufor* och *Trompetter*.
Sii! *Utt* *glädz* *öfwer* *alt*. *Wårt* *Hierta*/ *Mun*/ och *liud*
Tig *tacka* *gladelig* *Allwäldand* *HERRE* *Gud*:
 Att *tu* *wårt* *Fäderns* *Land* *till* *Stöd* och *upphälle*/
Har *tilsatt*/ och *uphögt* *vthi* *sin* *Fäderns* *ställe*/

Thet enda Hielte-Blod; en öfverblifwen Quist
 Staf **Hin Stores**/ ah/ then Swea hafwer mist!
Hin Store Gustafs Stam. Gustaf! then Werlden Fändes
 Bar vnder åt/ och rådgj; och wyrdning; til sin ånde.
 Nu Herre/ tu som i tin Arms kraft/ underlig/
 Beskyddat har vårt Land och Stat; Wii bidie tigi
 Tu wårdes ån titt Folk befferma : Och regera/
 Wår Drottning mild/ alt med tin Anda god; förmeera.
 I Hennes Adle Siål all Kunglig Kraft och Dngd/
 Til hennes Priiß och Lof : Fiendn til håån och blygd.
 Och os tiin Foster-Såår/ titt helga Folk och Kyrkio/
 Til Trygheet/ wårn/ och tröst; til Frid/ förswar och styrkio/
 Och Gud/ at iag mång Åhr må siunga/ thenne Dag/
 Miin Drottningis Lof; vårt Land til frögd; Gud til behåg;

Sic uoyeo G. S.

Heroisch

Tubel-Sång

Till then önsföde Dag/ nemligen/ then 7. Decembr.

Anno 1644:

På hwilken

Then Stormächtigste Högborne Förstinna och
Fröken/

CHRISTINA

Sweriges / Göthes / och Wendes
Drottning och Arffurstinna

Lilla fyller sitt Adertonde år/ och lyckligen inträder
till Swea-och Götha-Rikens Regemente.

Stått aff

G. STIERNHIELM.

Oh! huru skal tiin Hiord/ tig HERRE/ wedergålle
Tijn försorg/ Styrk/ och wårn/ titt milde yppehålle;
Som Tu os hafwer gjort/ och ån gör dagelig?
Tu hafwer hört wår Röst/ wår bön är in-för tig
Med blydheet tagen an: Wår Siål/ Tu som en Hiåller
Br Döden hafwer fråst; wår Lårar som wij fålte/
Åstorkat af wår Kin; wår ögon ifrån gråt;
Wår Fötter ifrån fall; wår hiertan från olåt/
Och ålzlyns qwal gjort frij. Ach Gud! wil man påstånkia/
Hur bistert thet såg vth/ när Svea-Ritt' bles ånkia:
Hwad iåmmer/ sorg/ och gråt; hwad klagan/ ach/ och weel
Som hördes i all rum/ och hwar man måste see/
Når wij bles Faderlös/ Når wij som Gåaf förlåtnel/
I misshopp lågo/ som begrafne/ och begråtnel.
Når then/ som war wår Eron/ wårt Hustru/ Stöd och Staf/
Wår Kraft/ wår Sköld/ och Ålem/ föll af/ och öfwergef
Sig Svea/ sitt Gemål/ och os siin Barn tilllyfe/
Åffordrat genom Gud/ til sitt åwarand' Rittel:
Gustaf hin Store Hiålt' af Dygd/ och måchtig Hand;
Wås/ Lyftig/ Segerfam; Högprissat i all Land;
Thes makån af Natur/ af Dygd/ och Himmelsk hafwer/
Sielf Solen aldret såg; beprydd med alle Gåfwer:
Snåll/ hurtig; Stærk af krop/ och mod; behånd/ och wigg;
Försichtig/ kån och klot; from/ mild i frid och krig;
Bekånd i ålzlyns Konst/ och wet: en Furst Högborn/
Åf Gud til Hærians Krig förstod/ bevedd/ utboren:
Når han sitt Lijf och Blod/ stadd å siin Kallels' ban/
För os siin barn vthgöt/ som en sann Pelican;
Så såg thet bistert vt: Ett swart Moln/ tig betåckte/
D Svea/ som tijn Tröst/ titt Mod och Lijf vtslåckte:
Ett Mörkte och Moln/ som dånnd/ och blyg/ och stråler stöt;
Som iåmmer/ båfwan/ stråck/ och margfall ångst vthgöt/
Ther wid all Jorden skalf/ och Bergen måste båfwa/
Ther wid en storm vpfod/ som Hastwet mond' vphåfwa/
Och blanda böllovr/ himmel/ grund/ och tåkn ihoop/
Åt intet sågs/ och hördes int' ann' bruus och roop.
Sij/ Svea/ tå; tå stod titt Slep i nöd/ och fara/
Når thet omhwarst af raas/ och alle wåders skara/
Dress vp och ned/ bles ångt/ och slångt; ryckt til och frå;
Når hwar mot ann' Öst/ Väst/ Sud/ Nord/ hwar vr siin wå

Tillträngde rundt-omkring/ och ofwan-saman ruuste/
 Med tummel/ gnall och gny/ omfrådste/ suuste/ bruuste:
 Stoor fara stod titt Skep/ D Swea/ tå tig brass/
 Och dimblad' öfwer bord/ tijn starcke Store-mast/
 Men/ hielp min Gud! hur' såg thet vt/ tå; när titt Styre/
 Och ådle Styres-man/ GUSAF then Håstendyre;
 Thet Ene föll/ thet andre bract: Latern vtsläckt;
 Compassen blef förryckt; wårt Liff och Siäl föresträckt.
 Wårt Skepp thet kom i wrak; man såg thet liggia runka
 Betyngt af sib och swall/ och böria wilia siunka.
 Wår fara war så stor/ så gråslig war wår nöd/
 Ut ther war ingen wään; man såg en hjälpig död.
 Wår' kinner woro bleef; wårt blod i wåre leder
 Afkänad' som en Sis; wj signade tår neder.
 En hjälps/ och håppenheet gift genom alt wårt blod/
 Wj wordo stum och steel: Wj fälte hand och mod.
 En såg then andre an; men ingen wiste hielpa.
 Hwar tyckts/ som thet wårt nu/ will' yndergå/ och stielpa.
 En såg then andre an/ med ögon' full af gråt/
 Men ingen hielp i Os/ i Os war intet råd.
 Men Gud/ en nådig Gud/ som liff wål inte wille
 Gitt Gold' och Foster-skär i grund föröd/ och spille:
 Ypwardt i högste nöd/ sem witt' och snälle Mån/
 Som hade Konst/ och mod; och kunde bot-igån
 Hwad bräst-och sundrigt war. The springe til med öfwer/
 Til Segl och Sköt; och hwad them Gud i handom gifwer.
 The bysse/ fiire/ fälle/ spisse/ göre kort/
 Beläggie/ göre löst/ hwart i sitt Num och Det.
 I hast sätts an nytt Nool; strax stiger En til Styre/
 Hwad tarf görs/ här och där/ beställ de andre fyre.
 Compassen i sitt Num/ i Lycktan kommer lius;
 Och Skepet får sin fart/ förachtar nu alt brus.
 Och Skepet går sin foos; til önskad hamn thet ländes/
 Thes wari tack/ nåst Gud/ them ther til lade händer;
 Them Swea-hulde Mån/ them wari Himmels lön.
 Men tigh o milde Gud/ som hafwer hört wår böñ/
 Wår suckan tagit an/ wår inniglige trångtan/
 Wår önskan/ och begär/ wår högsta hiertans långtan.

Fullbordat; tig see Lof/ wår Läppars offer/ Priis/
 Och ewig Tak tig see D himmelsk' HErre wiis;
 Som medler tiid har tåkt/ then lille tindrand' Gnista
 Af Store Gustafs Siäl/ (then öfwer blesne sidsta)
 Betålia med tiin Hand/ och skyla med tin Sköld/
 Att hon är blifwen qwil/ i säkert gott behold:
 Sitt Folk til ett stort Lius/ och Swea til een Lyfta/
 Til Lyfn/ och Ledsn til wårn/ them ålendom förtrykta.
 Bthaf Hin Stores Stam/ Hin Store **GUSTAFS** blod
 En liten Qwist vprann/ then som wårt falne Mod
 Gaf Kraft och styrk igen. En Qwist/ som efter önskan/
 Är worden ett stort Trå/ som står i fulla grönskan.
 Thes ranfor riik af båår/ och nåhresam ådel Frukt
 Bthbreda långt omkring een Balsamliuflig Luft/
 Thes greenar wiidt och bredt beskyggia Landsens åndar/
 All Norra-Verdens Diur/ ålt Qweg/ hiit vnder lånder;
 Här söke the siin rast; här finner hwart sin spiis:
 För beta Skul/ och Skydd för köld/ bland löf och riis.
 Bland qwistar/ löf/ och blad/ bo Foglar störr' och smårrer/
 Som nåstle sig ther in/ från när-ort/ och från fjårre.
 Ålt hwad som kråker/ går/ och flyger har här Boos/
 Spis/ skygge och beskydd/ frii tilflycht/ friid och roo.
 Eii/ thetta är then Qwist/ och thenne är then Gnista/
 Som HErrens Hand erhöit/ och HErrens Sköld mon friska.
CHRYZMA/ liten Qwist/ med tröstlig blomster prydd/
 Är worden ett Stort Trå; wår Lidens Skärm och Skydd.
CHRYZMA/ liten Eid/ är worden of een Fakel;
 Wår Fiender ett blod/ en blii/ en brännand' Stafel.
 Een tilldrand' gnista är Of worden til een Stool/
 Til Lius/ och Ledesman/ vppå Konunglig Stool.
 Fiendens öga til en skarp eld-glimrand Stråle/
 Hans hierta til en Piil/ och afvundzångstlig Påle.
 Betånk nu Swea kår/ hwad Mistun tig är skedt!
 Betånk tiin Nåd/ betånk then Nåd tig är beredt!
 Gif HErren Priis/ war glad/ at kommen är then Dagen.
 Att tu må see titt Lius/ tin Drottning efter Lagen/
 Och Swea Rätt/ tråd i siin Faders Stat och Stool.
 Glåd tig/ D Sweasland; Een klar och liuflig Stool

Af nyo tig vppår. Si! efter Regn/ oråder/
 Stor Storm/ och åfkie-slag/ så kommer Gud/ och gläder
 Sitt Folk; och råtter vp sitt Skep/ som låg i wreak/
 Och rankad' af och til/ och syns will' gå i kraf/
 An si! the Adle fem/ som här-til med stor snille/
 Haf stått til Nools/ och bracht wårt Skep i lugn/ och stille:
 The tråde kónlig fram til Hennes Maiestet/
 Och lågge nid sin Macht/ sitt Mål och Myndigheet:
 Så Henne Nool i hand/ med Kunglig Macht och Wålde/
 At styra Rike sitt i sin Förfäders ställe.
 The städie Henne högt vppå fins Fadens Thron/
 Och gif i Hennes wåld en dyrbar Konungz Cron/
 The lågge Aplet/ Swård och Crono/ Nykel/ Scepter/
 Til Hennes Sköt/ och skötsl: at Hon ther med här-estter/
 Skal föra Kunglig Macht/ Person och dignitet,
 I tilbehörlig Stat/ med Pracht och Maiestet.
 Nu Gud/ tu alra Förfars Förfte/ högste Konung/
 Låt wår Förfinnas bröst tig bliv' een helig boning.
 Gyr hennes Hierta Tu/ som hafwer i tijn hand
 All' theras Hierta/ som tu hafwer Föld och Land
 Befalt i Regiment: Gif Witsheet/ gif at göma
 All' Tijn och Rikens Lag; at Hon titt Folk må döma
 I Rätt och Sanning: gif god anslag/ hållsam Råd/
 Och lyklig vthgång. Gif hoos Gud och Menstiom Råd.
 Wålsigna Hennes Hand/ med Rikedom och prydnå;
 Gif hymnog' Åhr/ och all man' hörsamheet/ och lydna.
 Styrck Hennes Arm; gif Mod/ manhaftighet/ och kraft/
 At Hon sin Fiend' allstäds tumblar segerhaft:
 At han med vpræckt hand/ må ligg' och tiggia Friden/
 Then wij Os önskom. Ach/ Gud skynde fort then Tiden!
 Nu/ SWEL låt tijn frögd utbrista hiertelig;
 Haf op tijn Röst; gåll an/ tilllyka Tu/ med Mig
 Ett Viuat! Viuat, Hål och Sål/ wår Konunginna!
 Her/ Viuat! Lycka/ Luff/ och långt Luff/ wår Hieltinna!

Nu/ Sång-gudinna/ hålt: Ståmm af; Lågg bort titt Speel/
 Til een glad Erönings-fest bespar hin andre Deel.

The Amazoners

Ell then

Stormåhrigste Drottning

CHRISTINA

Sonetto.

Heltinna / hwilkens Rampn / och Seger rijke Hand /
Wett / wijsdom / dygd / förstånd / och herlige bedrifter
Wjdet öfwergå all priff / som giffs i gamla Skrifter
The störste Hiåltar / vnder Solen i all Land :
I Eder dygd består wårt Könns beröm och Stand /
Wår forne höghecks rätt / wårt wälde / priff och heder
Förnyat ökas / store Drottning / genom Eder.
Allt Mans twång är nedlagt / och släpne theres band.
Then Seger som Wj daglig öfwer Eder winne /
I blöde Mån / them Wj vthi wår ögons macht
Öftienstbar' göre / skatte Wj vthi wår Sinne /
För ringa Saak : Men thetta är vthi wår acht :
At böffa Halsen vnder lydnan och betwinga
The stolte Hiertan / them wårt Wälde synes ringa.

EMBLEMA AUTHORIS.

Bombyx ovo suo textili exiliens alis auctus?

Pascitur hic folijs deformis; serica reddens.

Immoritur tela; UT PULCHRIOR EXILIAT.

Kling-Dicht.

På Authoris Sinn-beläte/
En Silkes-matt.

Sonetto
in Em-
blema
Auth.
ex Archim:

Hålt stilla mitt Förnuft; tig sachtelig besinna /
Hwad thetta wara må! du sijn här en Figur /
En osel naken kropp / en Matt / ett Creatur /
Som ingen skapnad har; thet intet är til finna
Som ögat lystet see. Men märck; här ligger inna /
Meer än en tänckia kan; en nyttig / ädel / pur /
En sällsam / vnderlig af Gud beredd Natur:
En Matt / theß Spjäs är Blad / theß tid är artigt spinnna;
Theß Spona Silkes-tråd; theß wärck och wäf är Sijden.
Af Blad gör han en Skatt; til theß han toom och
mager /
Inwicklat in-dör i sin wäf / och lijfwet stäcker.)
Men sijn! En ny Figur med Wingar prydd / med tijden /
Här kommer fram igen / opwickter / sijn och fager:
En lijflig Sool / hans Siäl med kraft / en gång /
opwäcker,

Then fångne CUPIDO.
B A L L E T

I. Intråde.

CUPIDO.

Min Spittas macht och Wålde
Sig sträcker öfwer heele
Thet store Kunda : Jorden/
Och Hastwet / Sielfwe Himmeln
Arkänne mig sin Herre/
The Store Gudars Konung/
Och alle Kungars Konung/
Alt bögter sig och ährar
Min Thron och dyre Crona:
Mig vndrar om här finnes
En eenig Man all' Dwinna/
Som mig ey månd tilbedia.

Anacre-
ontic.

Jag talar int' om någre   Som ingen Lag och Lydna/
Som straffa med hög stäma /   Wel' vndergifne finnas /
Min lag oc wåldes stränghet;   Som i sitt Hierta neka
The doch vthi sitt Hierta /   Meer än med sielfwe Mußen/
Mig ähr' och älsk' i löndom.   Mins Guddoms macht och
Them intet annat seelar   Wålde:
An en som weet med lampa   Them; them skal iag så tämia
Them foga til sitt vpsåt /   At the med gråt och suckan
Och stilla the ras ätrå.   Skol' lära och känn' en Herre/
Men the / the wilde Hiertan /   Enmägtig Gud Cupido.

II. 311

II. Inträde.

DIANA til sine NYMPHER.

Trochaic.

Ett obundt Hierta / fritt	Ney / O Döttrar / icke så.
För Cupidons truldoms list /	Dyrcket ingen / vthan Dugd
Ar en nögsam Lust och Skatt	Kyffheet / Ahrlighet och blygd
Mera wård än Silf och Gull.	Vara skal edr högste Prjis :
Andra ligg' i såfång Sorg:	Låt Amorthen låtte Gåst
Dichta / trachta / full' af Angst.	Husa som han sielf swer wil
Misstro / wanhopp / jämer / gråt.	Innan Städer hos sitt Solt!
Städse quälia theas hug.	Hos thet Solt som såfångt är.
Zagh / ò Nymphes, icke så.	Wij saar' vthi gröne Lund /
Min hug häller iag för ädl	Wilde Skogar / Ode Marck /
Lil at tvingas af Amors	Theer wij utan brist och meen /
Wen D wärg en sinlös Gäck.	Weed' / och sälla stälte Diur.
Ey! hur' ährbart står en an	En skarp wed mefi min hand /
Sielf: sine träd' i elänstbarhet /	iagthorn hängiand' å min hals
Theer Naturen södt har frif?	Garn å Ryggen: en god Hund /
Theer til intet Dof är södd:	Theer i står mitte Ljd / södriff.
Göra sig en Afgud / psun!	Theetta är en ährlig ljd
Wen wanfkelig Figur!	utan Synd / oc manna meen.
Göra sig sielf vnderdan.	Frifheet är en ädel ting.
Wen Herre til en Träl:	Göme grant then henne har.

NYMPHERNE til theas PRINCESSE.

Sapphic.

Adle Hiertans eendeste Lust och Kärleek /

Kyffe

Ryske Jungfrurs Kron/ öfwer alt thet högt är
Vphögd: allwår nögd står vthi tijn wille/
Dyre Gudinna.

Väste råd kan thet wara/ then som troo wil/
At wth Jungfrur ryma Cupido Plaken/
Han är illr och arg som een Höök ibland the
Meenlöse Dufwor.

III. Ineråde.

VENUS til sin Son CUPIDO.

Heroic.

Kan tu besinna hwad harm/ Min Son/ then stolte Diana/
Monde bewissa så ditt/ som mitt guddomliga Wålde?
Skal man längre see til/ och liid' hin odrågliga småleek?
Alt thet å Jorden boor/ och alt hwad i Luften och Hastwet
Kraller och kryper/ och har sin swang/ och simmande; måste
Zilbedia wår Mayestet. Wår Spiras macht öfwer alla
Wyrckliga sigh breder vth. Ja Himmel och Helwete måste
Lyd' och luta för os. Ehen mächtige Himbla-Regenten
Jupiter/ i thes Hand groor Lungeeld/ dunder och åffia/
Når min Son sticker an sitt Bloß/ och böriar at höta;
Så måst Jupiter hånna sin Eld/ sitt Dunder och Åffia.
Når som han altware seer/ lägger han sin Scepter och Crona
Min Son å foot; och gör sig bliidan i Åstog/ och ödmjuk.
An Neptun then hiisiote/ salt- och skumig' i Skägget/
Aldrig är han så wild bland Storm och rasande Böllior
Aldrig är han så wred; når Amor täcks winckla med Oga/
Måst han sänckia sin Arm med sin trestandige Gaffel:
Skumen wringer han uhr sitt Skåga och Saltet uhr Hären/
Läpparne lämpar i lag; Siin bliide Salacia kyffer.
Lychtas så Wreden/ at han Salacia somnar i Samnen.
Zeiton och all hans Hiord/ hans seenade-sjellote Boskap;
Delphin/ tumlande Mæswin/ glittrande/ slipprige Siåblar;
Sånte the hwålwande Berg/ the stubbige/ skilpote Hwaler;
Alle besinne the Mins Sons Eld i the grundlöse Diupen.

Alla så brinna the mitt vthi Vatnet och Rösden/ af Qviflog.

An then faastige Mörksens Pring/ then oböylige Pluto;
Hwilkens Hierta så hårde som Glinta stod inte te winna/
Förr' än du Cupidon togst Bogan i Handen/ och spånter/
Du ladst an; tu sichtsad' och stöbst : tijn gyllende Schächta
Drabbade så sitt måål/ at hin Grymme begynte gå wackla :
Nast had' han ingen/ och ingen Noo/ förr' än han kom i Liuset.
Ther foot han af och til vthi Marken/ i Heedar/ och Angier/
Zil theß at han fann boot; then sköne Proserpina måste
Moot sin willa bli' Brud; Ther halv hwarf Bön eller vrslecht.
Sådan en artig Skytt är Amor/ at han drabbar i mörkret/
Pansar och Harnest emoot hans Pylar och örs äre Dwärgsndaät.

Thet hafwe rönt then stridsame Mars/ så wäl som all' andre
Gudar/ och ädle Gudinnor : Men then spotske Diana
Hon är alleen som leel gör af oss/ wårt Rike förachtar/
Hon gör vthaf wårt Wäld en spott/ ett kizlige Löye/
Hwarföre tu min Son/ som en hurtigen Hiälte betee tig
Zag tin Wapn; titt Blos; tin Boga/ tin' ängstande Pylar
See tit ramm : tors tu/ så träd henne läck vnder Daon;
Wiltu/ så stat opå luur; see til at tu drabbar i Bröfset/
Lift och Kraft wari tig lifla god til at fälla tin Dwän.

Cupido til sin Moder.

Käre Fru Moder/	Adoni-	Födelse Tima
Ädle Gudinna/	um.	Düdt hafwer ; at jag
Mäste jag höra		Zeke skal åter.
Nagon i Werlden		Wända förr än jag
Sig låta finna		Mon som en Hiälte
Som vthaf Högmöd		Dämpa titt Högmöd/
Skulle förachta		Stälte Diana.
Mitt Regemente?		Om du och flydde
Zag swär otrungen		Mitt op i Ställen/
Wid dijne Bröste/		Zinnerst i Bärger/
Edle Gudinna/		Skal tu befinn' hins
Them jag i förste		Store Cupidons
		8

Kraft

Krafftige Bogha :
Engflan i Bröfket.
Zämmer i Hiertat/
Grät i ditt Ögon/

Skal tu befinna.
Så skal en böna
Halsen äthen som
Gibba Cupidon.

IV. Inträde.

Heele Werldennes Herfkap beklagar sig öfwer
CUPIDONS Tyranni.

Elegiac.

Himmel/ Jorden/ och Haffsens Diup/ obegriplige Mörksens
Grundlöse Gruftar och Höhl; Nattenes ewige Skygd;
Dödsens Borgor/ och alt thet i the som wanckar/ och åflas;
Zämpt och Livser's Folck/ klagar och kärer å dig/
Du wäldz wärkare/ du hug-brännare/ Mördare/ hiert tuff/
Dig meene wij Cupidon, Wärldenes ärgste Tyran.
Du som kommer åftad alt ondt och buller i Werlden;
Klaglige Dödzmåål/ Sorg/ Dlycka/ Zämmer och Ach!
Ach/ då! komme then önskelige Dagoch åftundade Hiälten
Theß Segerhaftige Hand släckte ditt ängstige Bloß;
Slete ditt harmlige band; och brätte din hög-spänste Boga.
Wapn som håller i twång Werlden och alt thet i boor.

V. Inträde.

APOLLO til DIANA.

Ey! then mödsame reesa! then tag moste
Hwar Daggöra med en så widdan omkretz/
Kring om Himmelens heele hwälsde Bygning/
Til at med-dela Livs och frösam wärma/

Phaleuc,

Alle

Alle Verldennes ändar. Numijn' Hästar
 Swjlas skal wara wäl at iag besöker/
 Min kär. älsklige Syster. Häll/ Diana,
 Säll; iag kommer/ om henne så behagar/
 I sijn eenfligheet/ at fördröya Tjden.

DIANA til APOLLO.

Annåmlig är hans Ankomst;
 Han gör mig mycken nögd.
 Hans Kärlichheet mig binder
 Til hwad som han har kært.

Men säg mig/ kåre Broder
 Hwad Trå bär sådan Lös?
 Som tu dig med bekröner;
 Hwar wåre sådan Trå?

Hwad härlig' Blad är denne/
 Hwad sööt och ljuflig Lucht!
 Och täcke/ gröne Dgn-Lust!
 Hwar binds en sådan Krans?

APOLLO til DIANA.

Min Syster/ thenne Fråga
 Opbryter gamle Säär.
 Om hon sig kan påminna/
 Så weet iag hon har hördt/
 Hur Daphne Peneus Dotter
 Aff mig bleff hällen kär.
 Thet wölt then arge Boswen
 Cupido Venus Son.
 Med hwilken iag mon strjda
 Om bäste Måster-kast.
 Han stöt mig oförwarnat
 Med en förgiftat Pjil/
 Med älskogz-Lust til Daphne/
 Ther aff iag kom i Nöd.

Iamb. Thet fall iag än begråter/
 Dicol. Och klagar dagelig.

Jag wart full Eld och Kärlek/
 Straxt iag siel henne see;

Men hon war ill och awog/
 Hon gat mig intet see.

Hon lopp/ och iag lopp effter/
 Jag fölgde Foot på Foot:

Jag grep/ och hölt; hon sleet sig :
 Dinsider hölt iag fast.

Men hwad? hwad hölt iagh? Daphne
 Förwandlads i min Samn:

Thet tu här seer/ är Daphne/
 Hon wardt ett Lorbår-Trå.

Och Jämner öfwer Jämmer/
 Men Daphne til beröm/

Och hennes Kysshees Ahra/
 Skal iag til ewig tjd

En Krans aff Löwen bära.
 Och the mig hafwa kär/

The högt vplyste Andar/
 Som wistas på mitt Berg

The Lärde wiise Skalder/
 Them iag sielf wistas när/

The warde mig til Heder/
 Med Daphnes Löf belönt

Och Martis Folk : the Bårde/
 Manhåffte Krigesmän/

The oförsträkte Hiertan/
Som winne pris i fäldt/
The Seger-sälle Hiärtar
Som komm' igen med Frid/
Och siurlig triumphera/
I Pracht och Herligheet.
The blifwa billigt krönte/
Med Daphnes Öhre-Prääl.
Och si/ then Tid skal komma/
At Daphnes wärt skal groo/
The ingen hade wäntat/
Längt Nordan öfwer Haaff.
The kommer en Hiältinna
Til Wald och Regiment.
The like iag Apollo
An aldrig hafwer seedt;
The like minne Stråler
An. aldrig hafwa rördt.

The Gudar och Gudinnor
Enhälligt hälle kär.
Hon/ hon mon mig til ähra/
Och Daphnes Kyschees pris
Med Lorbår-Öra beplanta
The sagre Målar's Strand.
At Kyskens Barn och Dngdom/
Som sig i Konst och Krig
Bewisse lär'd och manlig/
The med må blifwa prydd.
Ja/ såsom Hon har ämnat/
Så warde Landsens Barn
I Manligheet och Dngder/
Inläggia sådan Priis;
At theas store Darer/
Stor' höras långt och bredt
Så wiida minne Strimor
Sprid vth sin Klarhees Lins.

Cupido finnandes Lågenheet til at i Wärdet sättia sitt Vp
sät emot Diana: spänner sin Doga.

Stj där/ stj där! iag finner öppet hugg Jambic
I denne trokige Sköne. Dactyl

Om iag nu icke hämnas som en Man;
All neesa borde mig vthstå.

Diana blifwer honom warse/ och sattarn wid Armen.

Kom/ kom min käre Broder/ kom och hielp.

Hey du/du lille Förrådare!

Apollo fånger honom.

Du bluder til at läggia dig til Foot/
The balde kyske Gudinnor?

Här går din Konst och Giff dig intet gn/
Ett vpsät skamliga lyckas.

Diana til Apollo.

Min Broder är jag pliktig margfald tack/
Ut han mig frälste. Ja Lifswet
Jag heller mista will/ än thenne Bos
Med skam i Händerne falla.

Diana til Cupido.

Och sū du! du Waghals/ du förmätene Sälle/

Hwad driffstar du dig göra?

Efter han sielf är blind. Så täncker han all' äre blinder

Och wil en så förrasta.

Rätt som en Räf så kommer han ant' then smilande Skalcken

Sin' Täncker at bedriifwa.

Ney. Thet går dig ey an. Dine Stycken lycke dig aldrig

Emot the kysste Jungfrur.

Jungfrur gifwe dig ingen preis: Men ästu behiärtat/

Så lägg å Mån tin Mandom.

Doch opå thet du här efter hwarlen Man eller Qwinna

Kanst' någon skada göra:

Nu så gif hjät (war snar) din Boga/ diin' eeldige Piilar/

Så och ditt gyllend' Roger.

Och opå thet du säl ättligen icke må komma på Flychten/

När du diin' Skalckstyck' öfwar.

Så skal jag rätt nu/ diine Wingers flickrande stympa.

Sū nu! Hwar är diit Wälde?

Hwarest är nu titt prång; diin' Macht/ och wäldsame Spiira?

Gaacl' nu/ bewijs titt Högmöod!

Du hafwer ingen blygd/ vthi thenne diin' ynglige barndom/

Tilmåta dig ett Riffe

Båd' öfwer Himmel och Jord/ och Haafs/ och Helvetes afgrund:

Ja/ Gudar och Gudinnor/

Swenner och höfwiiste Mder/ hwar och en måst piinas och ångslas

I tiine Band och Boyor.

Gaacl' nu! Skjut och bränn/ och bind/ och fåsla them usle!

Flyg bort seen/ som du plågar.

Hexamet.

&

Jambic.

Cupido til Diana.

Jag är tin Fänge/
 Din öfvervundne/
 Din underlagde/
 Erål och Eäniste Swån.
 Diins Ögons Strålar
 Diins Skönhets Klarheet/
 Din höge Anda/
 Och din himmelske Glans/
 Ha kränkt miin Friheet/
 Mitt Hjerta sargat/
 Och bánt mitt Sinne/
 Under Eänstbarheets oof:
 Min Wapn och Boga
 Jag hålst för alle/
 För dig Diana,
 I diin sigerriske Hand.
 Låt mig ey aldeels
 Gå blott och wår-lös/

Iambic. För miin Fienders hoot.
 Penth. Så många finnas/
 Som iag har gabbat:
 För them iag rådes/
 At the hämnas å mig.
 Diana til Cupido.

Diin falska Tunga
 Kan intet ändra
 Miin lag/ och faste
 Moot dig gjorde beslut:
 Men til din Tryggheet/
 Må dig min Broder
 Så thenne Skölden/
 Med försilfrade Grund.
 Ther å du kanst dig
 Diin Plicht påminna/
 At tu här efter
 Meen-lös lefwer i spåkt.

VI. Inråde.

Rychte.

Anapæstic.

Giswer acht opå/ Himliske Gudar/
 Och i Människior alle på Jorden.
 Så och i/ som i mörkrenes Hyddor/
 Som Skuggar otastlige swåwa.
 Giswer acht: Then orådde Cupido/
 Som pockade/ plågade hwar man/
 Som bandt/ som mordade/ brände
 Swad han öfverkom vthi Werlden:
 Nu har han sin Mästare funnit.
 Then ädle manhaffte Diana
 Hafwer ynderkumwat hans Högmöd/
 Brutit af hans skadlige Skåctor/

Och Bogan i hundrade stycken.
 Hans Blof och brinnande Fackel
 Har han slåkt; slitit Bänden i sönder.
 Han är tamd och Wingarne stråkte.
 Som itt Lamb så spaker och åhrbar/
 Så from och tuchtig är han nu:
 Utast hennes hög-åhrbare Skönhheet/
 Ur och han til all åhrlighet vptånd.
 Nu frögde sig/ och wari glade
 Allt Folk och Werldenes Härar.
 The som Åhran och Friheten ålsta/
 Giswe tekn; och klappe med Händer.

VII. Inträde.

Hele Werlden frögdar sig öfwer Dianæ Egerwinning/
ther med hon hafwer frälst henne ifrån Euptions wäld och tyranti.

Phaleuc.

Ach! odödelige Gudars macht och wälde!
Ach! oändelige Krafter/ som regera
I henne Werldenes höga Hwäls och Fäste!
Spåde Nymppher och Andar/ som i Marken/
Berg/ och Jordennes höhl/ i diupsens mörker/
Och wid springande Källor plåga wiftas/
Höge/ trästige Sinnen/ wisse Höfder/
I som sittie wid Kolet här i Werlden/
Frid och Roligheet at bestärmi' och wärna!
Jordsens Pelare! Fäste Stöd/ och Grundwal/
Under hafwe wi hörde! Så är nu slagen
Wår Förfölliare/ Kämpen är ent-wäpnat/
Och Gull-Wingarne stäcke/ band och Pillar
Bräcke/ wi äre frij hans twång och wälde.

Trochaic.

Sorg och qwal/ och bitter ångest
Äre wakne: Frögd och Wällust/
Äre komni' igen i ställe/
Thes bör tack och los allena.
Kystheetz åhre. Chron Diana.

VIII. Inträde.

Cupido, sedan han hafwer låtet asmåla i sin Sköldz Silfwer
fäld/ Diane Beläte/ med henne Wistrift: Diane sänge: Roser han af sitt Fångelse.

Capo

Sköne/ hertans tröfslige Målb/ mitts Dgons Sapphic,
Enda Lust och roosame fångna. Du som
Wäcker i mitt Sinne så kyske/ gode/
Helige Zanckar.

Jagh bekänner mig hafwa gjort ett lyckligt
Bytte. Eld och Band äre släckt/ och slinne;
Ähra/ Dygd och blygd i mitt vnges Hjertra
Plantad i ställe.

Klare Sköld/ och du. Ther vtht iag finner
Skrifwin all min Lycka: Du äst mig kommen
Af een kär hert-älskelig Hand; then iag skal
Byrd vthan ända.

Two Satyri komma i färd med Cupido. Swilke seendes at
han war vr-wäpnat/ och allena; sälle honom an/ och beröfwar sin Sköld och Veckte.

Holla! Hwad är thenne för en Billiare? Trochaic,
Löpa Gossar här med Skägg? Du Moors. Gijst/
Du äst nappast afwänd än från Fissarne;
Och willst gå på frjertij? Nu packe dig.
Thenne Sköld och älskogs gift står bättre an
Mig/ eller en af oss/ än dig/ du Mjölke-Mun.

IX. Intråde.

Bacchus hämnas thet öfwer wäld/ som hans Wän Cupido
wederfaren war af the två Satyrer. Them han förjagar/ och tager Skölden igen.
Trochaic. dicolon.

Then är ingen ähra wärd/
Som sin Wän ey hielper/
Ther han kan/ med råd och hand
Hwar som Nöden fordrat.
Jag traff an två Bocke-Män
The min Wän Cupido/

Gjorde myckin haån och spott;
Knäpten vnder Näsan:
Togo bort hans silver-sköld/
Sampt thet sköne Måide.
Thet man ser här i min hand/
Ther wid iag them skilde.

Deh swad kund' then wärldse
Lilla Drängen göra?

Han lop af och til och greet/
Mer kund' han ey göra.

Men iag mond betala them
Råd't för illa sudit.

Iag har thetas Bocke-flågg
Med miin Hand så kåmbat;

Ut then störste deel ther af/
Lodde gwar wid Kamben.

Nåse-sjwaw/ Backe-stref/
Gaf iag them så fete/

Dredrag/ och Nacke-flågg

Finge the så tätta;
Ut the thenne marknaden
Inte skole roosa.

Så skal man sin säte Wån/
Hielp och wårn bewiisa.

Så skal en som trogen är/
Hånna Wån sins neesa.

X. Inträde.

Venus til sine Nymphes.

Ah! miin Dlycksälligheet/ Trochaic

Ut iag är blifswin Moder/ &

Mig til ingen ringa spott/ Jambic.

Ehen iag nu måste lida.

För min Sons wanartigheet/

Emot mitt hopp och wåntan/

Han war ther tilförende/

Som Gudar och Gudinnor

Under lydnan tvingade:

Men nu har spelet wändt sig:

Han är blifswin sielf en Träl;

Deh thet som mig måst harmar/

Hänger heel' hans lif och Lust

Ut af Dianas Ögnblick.

An går öfwer alt förtreet/

Ut han sig sielf berömer

Ut sit wile Fångelse

Deh tycker war en åhra

Ut han skriif och kalla må

Sig skön Dianas Fänge.

Ah! then iag af Barndoms Åhr/

Ut Hiärtat hafwer hatat!

Ehetta är min tack och löbn/

Ut iag tig hafwer fostrat

Med stort omak och förtreet/

Du otacksame Fogel.

Spott af miine Fiender/

Ehen har iag för mitt omak:

Elliest hafwer iag och hördt/

Ut han skal för i Sköden

Eher med han sin nakna Kropp

Betäcker någorlunda/

Ett Dianas Beläte/

Siin Ögon til en fågna.

Men du Doris löp och sök/

See til tu thet bekommer

Kan tu/ så gör all diin flit/

Ut iag får thet i Händer.

Doris går åstad/ och Venus

saar fort med sitt Taal.

Smeker/ smeker eder Barn/

I obetänckte Mödrar/

Haar them kår/ bewiiser them

Eder Moderlige Hierta.

Sidst så hafwen i til tack/

Then samtte som mig händes
Jag har ingen möda spaart/
Til thenne Vofwens heder.
Jag har welat göran Stoor
Fast öfwer alle Gudar.
Men si/ huru lyckes mig?
Hwad achtar han minn Lära?
Men iag hoppas än en gång/
Du kommer i minn Händer.
Din olydna skal iag få!
Jag wil ey mera säha.
Jag skal finna andre band/
Din Hals thet med at böha/
Än thet med Diana stält/
Dig til sin plicht har bundit.

Doris kommer tgen/ och säger
til Venus.

Lyckan är dig gunstig nog
Fru Venus. När iag ankof/
Bör en Spegel han ta stod/

Ach! min Sköld/ min Sköld/ min skönstes Måld/ och Beläte.
Sii! hwad siir iag nu? hwem är then/ som thet sitter
På then stoore Carels Wagn? hwem är som spinner
På minn Moders Friggas Nock? och siir then stygge
Bock/ skagg/ ludin skagg/ Horn/ höfd/
Klöfsötad/ Ganen/like Trollpack/
Lede Satyrer. Hwar blef min Sköld? oh! hade
Jag min Boga spänd? hwar blef minn Blos och Wiilar?
Hör! hör een skön Music; af Lutor och Bandurer/
Tummor/ Säckpippor/ Munharpor klinga wäl i hoop.
O siir Cerberus siir Cerberus han kommer!
Hör huru Råderne skallra! käre bit mig icke.
Hör huru skräckelig han skaller; Siir huru faasliga siir han; wch!
Hwar blifse Dagen? står iag här alleen i mökret?
Oh! min Sköld/ mitt Beläte/ &c.

Siiin Häär han monde krusa
Thär med iag så lönnelig
Lög Sköldn och gief min färde

Venus til Doris.

Zack tig bör. Siir lille Gäck/
Wil tu dig och belysa
Med skön Jungfrurs Beläte?
Sii arten brår på Piltent!
Icke skal tu thätta meer
Så stoda med din Ogon.

XI. Intråde.

Cupido rasar.

Ey! du obarmhertige Moder!
Så låter du dig ångra/
Ät tu Mig har södt hiit i Werlden?
Wiltu/ så tag mig Liffwet.
Tag mig ifrån minn Käreste: Skill of/
Så har du nådt din willie.

XII. Inråde.

Venus til Æsculapius.

Apollos Son/ hwad Himmelen kan wireka/ Jambic.
Hwad Kraft som Orter/ Steenar och Metaller/
Och alt hwad hälsamt är/ the hafwe/ weestu/
Du weest/ och kanst oss hielp' i all wår Kranckheet
Jag ropar an din Konst och kände godheet.
Min Son Cupido hafwer öfwermåttan/
En Jungfru kär/ theß Belät han har mistat.
Ther öfwer är han kommen frå sitt Sinne
I sådan Rasertij/ at han måst tråna;
Om icke du/ som kanst alleen/ wilst hielpa.

Æsculapius til Venus.

Din Son/ Gudinna/ är för-wild i thesse
Sijn förste ungdoms Åhr. Han är för-blod-riff.
Och theras egenkap är thet at älfka.
Men sant är thet/ at han för-ung begynner.
Andoch hwad skuld har han där til/ ô Venus?
Han är sins Moders Son. Then art han hafwer/
Then har han ärft af Venus, som sin Moder.
Här til thet hielper of/ at han har mistat
Sijn Skönstes Belät. Men här är god råd til.
Taghen/ och gifuen thetta Wain beblendat
I Wijn/ at dricka. Strax så blifwer bättre.

Gij

13. In

XIII. Inträde.

Pallas til Diana på Cupidos vägnar/ som nu war kommen
til sin Sinne igen.

Klare/ högt-vplyst/ Gudinna/ Troch.	Ly han söker mitt beskärn.
Swilkens stora Dygd och Macht/	Thersför' beder iag Diana
Sådan werck' alleen förrättar.	I hans Namn/ ödmjukelig/
Du som med een mächtig Hand/	Alt tu skäncker honom Nåde
Amors stränge Lag och Wapen	Och beteer din höge Gunst.
Hafwer ödt och nederlagt.	Han bekänner och berömmar/
Boga/ Pylar/ Band och Fackel/	Oppenbart/ och klart/ at han
Alle sönder-bräckt/ och släkt.	Ar och blir Diane Sänge/
Jag wil förän i min Schola	Hennes Lof han ewiglig
Jag wil görän wiss och kloof.	Prisfa wil och widt utbreda
Dygd och ähra skal han lära/	Ja/ så widt som Himmeln är.

Diana til Pallas.

Gudinna/ theß Förstånd/ och diupe Wiffsheet Jambic.
Omfattar heele Jord' och Himmels Kunde.
Din mening låter iag mig wäl behaga:
Ly wij är' alltid eenig' och war' Sinnen
Til Kyscheet/ Dygd och ähra säst förbundne/
Wil han här efter lefwa from och stilla/
I meenlösheet/ som Skölden hans beteknar:
Så är iag wäl til fredz/ at han mig älskar/
Och sig min Elänar' nämner; Doch salunda/
At han blir i sin' Sträncker; teke kommer
Med något liskerij/ mig at förföra
Af Ahrens baan. Om han sig thet fördriffar/
Så blifwer Jag doch then iag är. Men aldrig
Skal han min Gunst/ och Nåde mera nytta.

The

Then store BALLET.

Cavallieri til H. K. M. tt then Högborne Stormechtige
wår Allernädigste Drottningis Fru · Moder.

Wår Strijd och fågd numeer är förd til ända. Jambic,
Ut wij som Edre Mån och Vnderdåner
Endrächtielig församblad må framråda
In för E:s Majestet til at bewiisa
Wår skyldigheet; och hulde plicht frambåra/
Och Edert höga Lof och prijs förmeera.
O Store Drottning: af thes höga Ahra/
All Werlden har sitt Ljus och Glanz onfångit!
En Dngd och Ehre Spiegel/ Wijsdoms Crona/
Stj/ Hennes Majestet/ all' Rikens Ahra
Och wåre tiders högste Prijs/ och Prydna:
Hon har Os anfördt/ at wij nu här komme
Til at betee wår innig Tienst och ödmuikt:
Och Hon/ then store Gustafs Blod och askomst
Begårar inte meer/ än at hon alltid
Bewarar i sin hug/ och teer i wårcket
Then Dotterlige Plicht/ som hon är skyldig:
Ut bägges Edre höge Namn och Ahra/
Må lysa långt och bredt i Werldens andar!

Damerne til samme H. K. M. & Fru Moder!

Eders Blod; och Huses Ahra/ Troch
Eder Frögd och Hiertas nögd/
Som sig hafwer vnderkastat
Amors Scepters Macht och Cron/

Agnat Eder / Store Drottning
Thenne höge Segers Priss /
Samt thet Roof / och rikka Byte /
Enckan henne hafwer undt.
Thesse Nympher som sig ställa.
In för Eders Mathestet:
Thesses Dygd / och reene Kynstheez
Klare Ljus / och pure Glanz
Icke mindre är / än theres
Stönheez öfwerträfligheez:
Väre Eder Priss och Lof. Ord
Med all hierelig ödmjukets Pligheez
Här är och vthi vår skara
Een skön Venus af vår tids:
Men hon är en Moder worden
Ens Amoris kyst och reene.
Thenne har til Ederet nöjse
Belat fram tee thetta Spel:
Andoch Hon af reene Hierta
Intet weet hwad älskog är.
Andlig har then skön Diana
Bracht alesammans i sitt wäld.
Sjunger Wiffor : stämmer sammank
Stunge alt hwad sjunga kan /
Til Dianæ Priss och ähra /
Til Dianæ Lof och Priss!

Fredz. Aff.

BALLET.

Danssat på Stockholms Slott/ på Hens
nes K. M.^s Drottning

CHRISTINÆ

Födelse-Dag/

den 8 Decemb 1687 M. DC. XLIX.

Fred; Afl.
BALLETT.

Anmaning

Siunges för: än Balletten Begynnes.

Silla/ still/ i tyfcheet bärer reuerentz Trochaic,
Til then höge Guddoms krafft;
Som i chesse rum sin wist/ och wäldes macht/
Med stoor härligheet betet.

Then Os hafwer fört ur örlogs grymme brand/
Til en säker rolig Hamm

Byrdom then som slaget hafwer Orlig ned;
Prisom then Os Aflat har hin ädle Fred.

Thenne är thens Högstes Hand/ och wäldig' Arm/
Then war Stend har försträckt.

Genom hroillkens Wisdoms list/ och mogne Råd
Mång' arg-willig' andras grep
Äre skörd' / och störte; som os gjorde sägd.
Thetta har Hon Os bewist.

Och thet störst är: Orlog har hon slaget ned /
Hon är then Os aflat har hin ädle Fred.

Säste Borgar/ wid begreepne Städens Wårn/
Ett stort Folck i Krig berömd/
Starcke Kämpar/ styf och manlig' Orlogs-mån
Läggia ned sin Wapn; och gå

Hennes Majestet til hand med trygg edz plicht.

Thetta har hon Of bewist:

Och thet störst är: Orlog har Hon slaget ned:

Hon är then Of aflat har hin adle Fred.

Thes begä wij thenne Gäst i frögd och leef/

Och tee fram vthi en Dans

Freds och örlogz Wapen/ strid/ och wedder sträf.

Om sin Priss och nyttigheet.

PALLAS stiller tråtan åt/ betyger at

Fred är bättre än bästa Krig:

Och at then bör Priss som lägger örlog ned:

Högste ähran bör then of har aflat Fred.

Versez til Balletten.

I. Intråde.

MAR.

Heroic.

Sag skal Dundra så Himmel och Jord skole skälwa som Aspeldöf.

Sag skal Dundra med kraft. The dödlige Menniskiehiertan

The skole bäswa och hysna thet at/ och dumu vthi dwala.

Sag är then som Ståat/ och Werldennes ähra bespottar.

Hwad är emot minn macht hin andres fattige Gudars

Magre bestånd? inbildade Wald/ och Riken i Werlden?

Jupiter hög af mod/ wil sig för hin yppersta dyrckas.

Men hwar vthi består hans macht? hans skimrande Liungeld?

Lor. Dön/ och äskia/ hwa kraft/ hwad värckande bringa the med sig?

Annat än at små Barn bliswe skrämd och Trollen i Bergen?

Men sii Mars! sii Martis glöddige dundrande Gliungor/

Hwad göre the! Eldspyende Drakar/ Slanger och Ormar/

Wichtig Canon wid gapande grufflige Möser/ och andre

Sådane meer med gift och skroot upfylte granater;

Dolste Petard/ och gråslige iordgrundskytlande Miner.

Hwad göra the? när thesse begynna på brummar på fräsar

h

Swiss

Hwift och hwisfa/ så seer man Huswud och Uernar i Lusten
 Springa som Hagl. man seer huru Karlar och Håstar i hoop wiss
 Fall och tumbla hwar en öfwer ann the starckeste Murar
 Ras och fylla sin egen graf; och Borgarne blottas.
 Korn blifwe wänd op ned; Låås/ Bomar/ och iårnade Portar
 Småttras i grund/ som stoft/ til intet/ och splittras i Wådret.
 An til Siöds? mon ther min macht och wålde sig yppa?
 Skip/ och Man/ och Last/ när mig så lystet/ i högden
 Näst göra luft språng: deels iag språnget/ och säncker i diupet.
 Hastwet färgas i blod; med dödas rotnade Kroppar
 Spiifes Fiskarn i Siön; och gödas Dinren å Landet.

II. Intråde.

Någre Soldater/ som betekna en Krigs Hår som blifwer
 förd af Pallas.

Iambic, Ney! icke Mars. then högste Prins i Krig/

Then bör dig ingaledes.

Andoch du wänder alt i Wellden är

Op ned; och alt förstörer.

Thet hälle wij för ingen konst. thet kan

Hwar oförwågen Wåg hals.

Then store Iouis alster är alleen

Then sådan Lof är wärdig.

Then kloke Pallas, theß Manhastigheet

Med Wijsdom är förbunden

Then ingen Lycka trygger; ingen nöd/

Och ingen sakra trycker.

Behiertat/ modig/ waak. och arbetsam

I alt hwad örlig fordrar.

Hon är wårt Huswud/ och wår Hertogin.

Hon är wårt Liff och Lycka.

Hwad

Hwad Hon befaller/ hwad hon biuder of/

Thet är wår lust at lyda,

Förrihan Hennes sam-band är wår hoop

En lös onyttig Skara.

Hwar Henne tåkes hålft at föör' of an/

Ther står of Segren öppen.

Folck/ Land och Städer/ hele Jordens kr ek

Til sota måst of falla.

Ja/ hennes werck är thet/ och Hennes prijs/

At wij mång Seger winne.

Macht utan Wijsheet faller i sig sielf/

Och störter i fördärswet.

III. Intråde.

Iambic.

Fält-Sträck talar.

Ut Mars och Pallas/ hwar til-ågnar sig/ Jångstig köld och Hierte-bångigheet

Och sin macht/ Segersfålheet.

Frådd-hogs-frost/ och båstwan/

Och lycklig framgång uti kamp och krig: Består minn macht/ och margfall Se-

Ther ha' the ingen rätt til.

gerwinstu

Men minn macht/ hon är oförliflig stor:

Når iag en Håår wil fälla

Ther hwar och en kan skyna.

Iag tarf ther ringa Wapn/ och rustning

Stoor försorg/ arbet/ wakan/ list/ och

til:

macht/

Ett Skrymsl/ en Dröm/ en Skugga/

Krut/ Byssor/ Stycken/ Wapen/

Sen röst/ ett oförmodligt Ord/ ett Skrii/

De Folck til Håst/ och Foot/ mång tusend

Sen orwånt Syn/ en Tancka/

man/

Ett missförstånd/ och feel- grep/ är min

Behöfwas til een Fåld-slacht.

Wapn

Then ofta doch/ som skeer/ förloras kan/

Min rustning och beredskap:

Och galler ingen wiisheet.

Ther med iag faller an mång tusend Må

Men iag; iag gör thet minder roop utaf/

Och heele Hårar håriar.

Mig blifwer ingen warse.

Når iag begynner gå; så året giordt:

Min Moder är then hiisfelig mörka natt

Ther achtas ingen Order.

Sielf är iag bleek/ och håslig.

Ther achtas int / och hårer ingen/ Stå ! Iambic.

Ther wårdar ingen annan ;
Mod/ macht/ förstånd/ och råd är all sin
foos:

Bäst är/ then bäst kan löpa/
Ther kommer Fienden och sätter an/
Then som iag Segren unner.
Han stuter/ sticker/ hugger/ trampar ned
Allt hwad han öfwerkommer.
Att ingen öfwerblife' som boden bår
Och mig bår therför åhran.

IV. Intråde.

Någres / som aff Sträck äre
Fälb. flychtige blesue/ taal til Fruen-timret.

Iambic.

Wii hafwe ståt/ och fächtat såsom Mån/
Och åhrliche Soldater:

Men wåre Höfde/ mån som of hafw' an/
förr/

Ther hafwa giordt of biistånd/
Som harar plåga/ när på Trufna slås/
Wii ha förlorat Fältet.

Och medan wii wål wet' at Fienden
Han intet är här fierran/

Th komme wii til Eder hielp och wårn/
Om Han wil Er förwaska.

Th om wårt köne mod/ och tapperheet/
Ther om må ingen twifka.

Fast om wår Hiertan boo i eder Bröst/
Så wånte wii doch framgång.

Om i medh eder hiertans tilförsicht
Til strid och kamp of wåcken.

V. Intråde.

Någre Frithwillige som sig låta
See på Fältet ther een Slachting skal stå.

Wii gå til Slagz al-lustig' oförsagd'
Wii wånde hwarcken Eld ell' wåria'

Wår hielp skal lånda til at tag' en Modd.
Fast hugg och slag thet blife' wårt byte

I Jungfrun wånte wii of ingen Lott/
Och äre wål tilfridz med Zårnan.

Wårt ärend/ och wårt mod är Er belant/
Men twiflas om wii äre kloke?

Att wii wår' halsar för een Zårna skul/
I wad/ och wåda skole sättia.

Men när I hören hwem then Zårnan är
Så wånden I igen at vndra.

Then Zårnan är then sköne Gloria/
Och hennes Jungfru skön Victoria.

VI. Intråde.

VICTORIA.

En Saal iag sir med sköne Jungfrur
pydder/

Så tått som Himnolen med Stiernor.
Ther aff fast ingen är som icke måft'

Uf alle dygdlig' hiertan ållfås.
Doch Skönst ibland the skönste lysen iag

Thet kan med skal mig ingen wågra.
Th för hwar tår för theres skul utgiut:

Giut' insend man för mig sitt hieztblod

VII. Intråde.

Förlamade Soldater.

Trochaic.

Menar någon Kriig är liust/
Och at Orlog är en Leef.

See på Os: blife han en floof/
Wist är honom hiårnan låmd.

VIII. Inträde.

Tross gesind drager på Roof.

I Gålt har ingen bättre plats än wii/
 Ty wii komm' aldr' i någon slachting.
 När wåre Herrar klåde Krut och Bly;
 Så gå wii på wårt roof och byte.
 Der af wii doch blif aldrig fäll och riil:
 Medn alt så gånger/som thet kommer.
 En dag wii les' i suus/ men ther'emot
 Wii göre penitens och faste/
 Wål hundrad/ och fast meer/ sym thet
 bårs til/

Ut wii för hunger måst' förtwiina.
 Nu; är wårt wilkor bäst/ hwad menar
 man

The andre måste liida? täncke
 Hwad nöd/oe bittert krut ther biits uppå
 Ach Gud gif Frid: på krig gör ånda!

IX. Inträde.

Bthplundrade Bønder.

Ehen of seer Dansa/ skal ful tänckia så/
 Ut wii thet gör af lust och kåttia. (Eld
 Men then som west/ at huus och heem i
 Bpflagen är/ med all wår armod:
 Ut Roo och Soo/ med bytt och mytt/ är
 alt sin los/

I Byn gaal hwarcken Hund åll' Hana.
 Han täncke så: När Bonden intet har
 Til pløya/ såå/ och mää; har intet
 Som han til marknad bringa kan/ och
 torgs:

Måst han på sidston böria galnas.

X. Inträde.

Jorden talar/ Dansande samt
 the andre tre Elementer.

Ach Mars! måst och the simple Element/
 Ther af thet Store Rude bygd är/
 Bndgålla dit yr-galne raserii?

Här bryts och blandas alt tilhopa.
 I Watnet mit i Hafwet/ måst en see
 The skönste Slep af Eld förödas.
 All Luften är förgiordt med Pulverök/
 Och blirt/som skadar mer än Liungeld.
 Un iag? när Miner gräfs inn i mit Bröft/
 Ut min Lemmar stycktwiis springa.
 In summa. Werlden och all Element/
 Och alt hwad ther vthi begriipes
 The måste full/ och röras i en hoop
 Om Mars får längre rafa.

Trost-ord.

Siunges ten Himel/ för thet

XI. Inträde.

Ther PALLAS dansar allena.

Trochaic.

Jambic.

Mars är grym/ och örlig skåmtar inte.
 Werlden bleswe snart förödd.
 Om så länge skulle stå/ som nu står:
 Men så warer wid gott mod:
 Ty Pallas är aff Gudarne bestörd/
 Til at afgiorda Mars sitt wrede Sward
 Seger står na allwäg wedder-reda/
 Ut är sult Victorier/
 Men hon har sit Foster-folckes trygge
 Roligheet fast kårare.

Ty Pallas är af Gudarne bestörd/
 Til at afgiorda Mars sitt wrede Sward
 Sacken Hennes trogne försorgs godheet/
 Och betedde mildheets nåd.

Tolen gerna hwad i hafwen liidit/
All nöd wari nu förglömd.
Ty Pallas är af Gudarne bestärd/
Til at afgjorda Mars sitt wrede Swärd

XII. Inträde.

Iusticia talar. Med hene dan
sa Par och Pallas.

Pallas står iag natt och dag til tjänst/
Jag är hennes högre Hand.
Mig förvthan/ wore hennes Wapn
Intet bättre än Martis är.
Full af mord/ och roof/ och tyranni/
Och all orättträdighet.
Men at Pallas håller mig i priis/
Wiiker aldrig från minn Lag/
Ty är härigt hwad hon böriar på/
Rätt och ährligt hwad hon gör/
Jag är Pacis Syster/ af ett Liif.
Hwar hon är/ ther triifs iagh wäl.
Mig förvthan triifs ey håller Hon;
Par är mig förvthan siuf.
Par är wär än oppenbara Fegd:
Snart iag wänder ryggen til.
Men iag wil med Pallas och med Par
Gör ett nytt och fast förbund
At wii aldrig wiike från hwar ann /
Vthan rådt hwar androm Hand
Til at göra thetta Folck och Land
Lyckfamt/ Sält och widt berömt.
Allom är fast kunnigt huru wii/
Nu benämde Systerar tree.
Hafwe sökt all Wälden kring och kring/
Nu mång meer än tusend år/
Til at finn en trygg och säker ort/
Ther wii kunde samman boo.
Ther wii kunde med een eenig Hand/

Bygg' ett Riike/ fäst' en Stool:
Allom them til saligheet och mon/
Som os älsk. och hålla kår.
Men hwad är os händt? Then ode Mars
Drätt/ Wäld och Galenskap/
Hafwe sig emellan gjort ett fast
Swäpfligit Förbund.
Ther vthi/ som waant/ och seeder är/
Hwar och een har slutit in
Siine wänner/ wänners wänner och/
At fast ingen meer är qwar/
Af the stoore Riiken/ och all Folck/
Som sin samtyckt och sin Hand
Jcke hafv til målte Bundeskraft
Gifwit ut på Pergament.
Thetta är een rätt otwiflig sann
Orsak/ hwarför' in til nu
Ingen har os welat eller tords
Härbärg unna i sitt Land.
Men thet Adle Dyre Hielte Blod
Stoore Gustafs Säd/ och Alf.
Som i Nordan hafwer satt sin Stool
Ther Bidninnan fräser Frost
Ther som Wintern har sitt wist och heem
Bygd af Jis/ och täckt med Snö.
Hennes Hielte dygd/ och tapperheet
Har os dragit hiit. Ty Hon alleen
Ar then som af ofberfalkat hug
Allfar Wiiskdom/ Fred och Rätt.
Hon är then som Därskap/ Krig och
Wäld/
Körer ut ur all sin Land.
Hafwom altså funnit gott och gilt/
At wii Hennes Mayestät
Til gott biistånd/ slå wår Boning ned
Här wid riike Nålars Strand.
Hennes Spiira/ Hennes Cron/ oc Stol/
Wele wii med Herligheet/

Kärleek/ och all Folcks benågenheet/
Wyrdning/ Måcht och Riikedom/
Så bepryda/ grund' och gära fåst/
At all Riiken/ och all Golt/
Skole pruis/ och såya: then är wål ;
Som **CHRYSTINE** Hand gör
Sål.

XIII. Inträde.

Gudarne gå til Råd; om
Freden.

Ehene är een sålsam Skara:
Ingen är then andre liil'
Ingen wyrdar/ ingen såtar
Annan: Hwar är sig sielf bäft.
Ar här een som Freden önskar;
Strax fins en som ålskar Kriig.
Efter som hwar en siin nytta/
Och til fördeel ser sitt ram.
Ej wil blifwa möd och wändsam/
Sämia thesse Sinnen hoop/
Eheras olijklydand Roster
Stamma til gott Sammanliud/
Men som Pallas är befunnen/
Vthan anseend/spartiist/
Ehen med snällheet siin och Wisdom
Weet sig lämp' i Strid och frid:
Ej skal hon vthaf of samtlig
Wara wald til Ordelsman.
Hwad hon finner gott/ och sluter.
Hållas skal för gott och gilt.

XIV. Inträde.

MERCURIUS til FAMA
(Nycte) / her han kommer til at astunna
Freden.

Wypp/ Fama/ nappa til Trompetten/
Spänn diin' snälle Wingar an.

Flyg i hast i öster/ wåster.
Norr och Söder; flyg och blås
En liuf toon/ ett ord/ som Alle
Gerna höra: thet är Fred.
Ehen på alle Gudars wagnar
Pallas hafwer waalt/ och frönt.
FAMA.

Fred/ Fred/ Fred/ i alla Grånker.
Fred bär iag/ til Batn och Land.
Warer glad/ beteer Ser lustig.
Hugner Ser i Frögdesfest.

XV. Inträde.

APOLLO til PALLAS

Nu mådan Fredn är of hembracht/
Och Mars han måst' gee swiga:
Så wil iag tråda Pallas by/
At the förfalne Städer/
Ehet snaresta som thet må skee/
Igen må blifwa bygde.
Eher til är god miin Cithara/
Och hug-bewee'and' wiser.
På samma sätt som Amphion
Han fordom bygde Städer.

XVI. Inträde.

NOVEM MUSÆ.

Wii tråde fram til at betee
Ehen wyrdning som wij drage
Til Pallas/ then of åhra bör
Som Wisshetens Gudinna/
Hon lærer wiisdom/ dygd och konst/
Och alt hwad modet pryder.
Iådle Fruer och Jungfrus Skaar/
I föllien wår Exempel/
Annammer Wisdom/ dygd och konst/
Geer Männern' intet efter.

By hwem har gifwit eenkom them
Eil Lärdom större framträd
An of/ och wärt beqvåme kön/
Som til all konst är wiidigt?
I hafwen of af Edert kön

Heel Niie Syster/ Pallas'
Dråknat/ som Ser föregå
I allkõns konst och Lärdom/
Men ingen står å theras Hand
Meer ån then eene Phoebus.

XVII. Inträde.

Jorden med the tree **GRATIER**, thet är Täckbeck Gu-
dinnor.

Om I/ för litte stund/ mig sägen siuk och sorgfull;
Men nu' gen frisk och sager öfwer alt mitt Liff:
At ingen sålsam saak. Krigg och ofrede tider
The fränckia strax min hy; men Freden gör mig sund.

Når Mars then ode/ hade mig sig under slaget/
Mijn' säste Slott/ samt Städer/ Byar/ brutit ned/
Och alt förmängt i Eld/ och Null/ och Foleket dödat.
Hwad war iag då? Stygg/ häflig/ och af litet Liff.

Men nu seen Freden har begynt besättia Landen/
Och bracht sijn årder/ Lija/ Plog/ til bruk igen.
Och rättar vp hwad fallet är/ ur Null och Aska;
Så blifs' iag vng på nytt/ och blid af hug och hy.

XVIII. Inträde.

JANUS Läser igen sitt Tempels Portar

Then mig intet känner/ skulle snart försära sig
För mit dubble Anlit skul. ther med the wisse
Mitt förstånd och Wiffheet hafwe meent betekn' och tee.
Theres meening war/ (war sann) at iag af Tjiders
Och förgångne Sakers lopp/ som inte meer är til

Kunde göra Slut om thet som komma skulle.
 Till then ända ägna the mig dubbelt Ansichte ;
 Ett til ryggs ; ther med tag seer förflutne Tider.
 Annat fram : ther med tag seer för ut hwad än skal skee.
 Man har meent min både Anlet liike wara
 Blide. Men som frög / thet tag nu rygglingseer / är syngt ;
 Freden / then tag för mig seer / är blid och liuslig :
 Så är och Hindre rynchet af Sorger / grymt / och ledt ;
 Men thet Främre blid och täckt / och sult af glädie.

Loßång.

Siunges för then store Fruentimbres Ballet hwilken gör thet

XIX. Inträde.

Ther vthi Pallas, Pax, Justitia, Musæ, och Gratia dansa.
 Hwad täncken I / som seen och hören thesse Under /
 Theß liik i Werlden / sällan warde sedd / och hörd.
 Kan skee hwad Edert öga seer / och öra hörer /
 Thet kunn' I intet tro ; I sättien alt i twiwl :
 Stelf meenandes I ären liuste / och förryckte.
 Men stiger til / och skoder thenne Himmelske
 Gudinnors Skönhets glantz / then Majestetste Pallas,
 The liuswe Gratier, och then frösamme Pax,
 The lärde Muser, och Justitia then spake.
 Befins : at intet Skönt meer är i Himmeln qwart.
 Med Pallas understås ett ewigt Råd och Wißdom.
 Och Pallas är then här har såft sin Spjiras macht /
 Och styrer Folck och Land / med Pax sträng Justitia,
 Doch wij erkänn En Drottning / och En Gud alleen.

XX. Inträde.

Then store Ballet som dansas af Riddernar til Pallas,
O store Pallas, Jovis ätt/ af Himliff Wijsheet:
Then Högstes starke Hand och Råd i Strid/ och Frid:
Then alle Konster stå til tjänst/ och alle Dygder:
Hwem wil then sidste finnas til at tee sin plicht?
Wij Eder Ridderkap/ then dagligkeer then ähra/
At wij til Eder opwacht stå/ wij äre sine
Uföllie Eder Foot/ thet wari sig i Martis
Blod swette ande torneer/ som Phoebi grönte Berg.
Andoch wij intet til then Spizen kunne komma/
Tijt Eder snälheetz framsteeg/ utan möda/ nåå.
Så äre wij liffwål förnögd/ at hwar må fölia/
Så när han kan/ och sitta ditt han sitta må.
Walan! wij lefwe samman i en Kropp; i hwilko
Wij äre i Armars stad: Men I/ i ären Os
För Siäl och Liff som oss geer wijsheet/ kraft/ och styrcke
Til Eder tjänst/ Ther med wij äre wäl förnögd.

Den Triumpherande

PARNASSUS

PARNASSUS TRIUMPHANS

BALLET.

Den Stormächtigste Sweda Drottning

CHRISTINÆ

Lilåhra och Tienst beti Högförnåme Prin-
cer och Princeffers, Herrers och Fruers bñwist/ i store

Spel. Salen på Stockholms Slott

Tilen frögdefull Ny. Åhrs Ingång Dansat.

Deni. Januarij. Anni Novii 1651.

Then Triumpherende

PARNASSUS.

Föreställes vthi treë särskillige Sortin:öpnningar.

I then Förste: The Musers eller Wis: Gudinnors vphof/ och tilwärande Ritte.
In then Andre: Bemålte Musers underlag/ och Förödelse förorsakat af Krig/ och
ofredige Lidder.

I then Tredie: Betees theas vprättelse igen förmedelst Svea Drottninges Se-
ger/ Fredsfördrag/ och Lyckelige Eröning.

I förste öpning: Blifwer igenom en falsknt Perspectiv föres-
sedd Hippocrenes Springläcka/ och the när/ the Himmelstöne nino Heliconiske
Syster/ thet är/ Wis: Gudinnorne Konstigen och Na-
tur: ljft afbildade.

Förste öpnings I. Intråde.

Two Förstar; en Grekisk och en Romersk/ til Ridderskapet.

Then som Dygden sätter sig til mål;

Om ähran sig bestitter/

Och Tapperheet tillitter/

Then förklarar Phoebus med sin Strål.

The nino Syster/ androm til Exempel/

Opbyggja honom ett odödlighetens Tempel.

II. Intråde.

Fyire Sibiller/ til the Lärde/

Intet är ä of/ som locka kan en Man:

Förgänglig Skönheet är hos of af ingo wärde/

Men een diup förborgat Wisheet/ rätt och san/

Hon blifwer älskat af the såd sannsknllig, Lärde.

Then som klok är/ han kan sielswer spä/

Allt hwad honom kan til handa gå.

III. Inträde.

Sex stätte Kämpar/ förträdandes the Musers ähra.

Andoch wi sielswe icke hafwe gjort/ wår Stat

På Lårdom/ Bok/ och Pånna:

Så måst wi doch bekänna

At then är ingen ähra wård/ som slår ett haat

På them/ som sig bekänna

Till Lårdom/ Bok och Pånna.

Ty wele wi the Lårde Muser till bestårm

Så länge sächta/ som i oss är Bloden wårn:

IV. Inträde.

MERCURIUS.

Jag har flit och fångtat/ rånt och slängt/ och flugit;

Jag har sökt/ och sport/ och rönt/ somt sant/ somt lugit.

3 Werlden op neer:

Men märker meer och meer/

Att intet har någn ewig ähra/

Sörvihan Dygd allen/ och Låra."

MINERVA.

Min Fader war then högste Guden Jupiter

Wthur hans floke Hierna iag ensprungén är.

Min idrot är med Wisdom göra Lårdom Råf.

Then Lård är/ och theer hoos är wijs; Ar gudom list.

Men then som inte Wisdom har/ och är doch Lård;

Han är som Barn/ som har i Handen ett bart Swård.

V. Inträde.

Orpheus, med een Luta i Handen/ sittandes med sin Euridi-

ce ten Wårmit teen Stå/ förde af Gårjelarlen Charon.

Stj! hwad kan en söt Music förmd!
Thet som ingen kan / kan hon begå.
Min Ståls Lust har iag fråst or Plutons hast:
Förmedelst min Sång och Lucas lufwe Krafft.

EURIDICE.

Uch adle Pius! ô Lys! tag sijn en önskat Hamm:
Men fruchtat doch iag dör igen i Orphei Samn.

CHARON.

Dit Spel / ô Orpheu, och din Kärstes söte Sång
Har gjort mig Wägen kort / som doch är mörk och lång.

VI. Inträde.

En Indianer och en Perser till the Muser.

Strax wij / o wisse Lærgudinnor / edert Rychte
Förnumme i wår Land / och diupe Barbarij
Så gläddes wij ther wid / och of Lyck / sålle thalte;
Om thet så kunde skee / och lyckas / att och wij
Sjinge niuta eder ynnest i wår Land och Riike:
Så höllo wij of Säll och härlig vthan like.

VII. Inträde.

En Urmaker / en Målare: och en Musicant:

Urmakaren

Om iag än brukar Hammar / Tang och Sijl /
Eld / Skruff / städ / Kähl och Blåsbålg / Rasp och Drjll;
Så flyter doch mitt Bett / och all minn Kunst
Uff Mått och Taal / och af Uranies Gunst.

Målaren.

Om iagh förvtan Linie mät / och Ögn måls Kunst /
Wij gör ett Seycke slätt där hän / med en blå Dunst:

Så

Så woro Penseln min en Sudd /
Så wäl som iag / eu tylist Kludd
Men med wår Kunst är så beskaffat och bewändt;
Att othan om Parnasso har hon inge Fundament.

Musicanten.

polymnia, dig och dijne grep förotan /
Är en Munharpa bättre än sielsue Lutan.
Then sijn Scala inte rätt förstår;
Som en Är. och s på sijn harpa slår.

VIII. Inträde.

En Druid bland fyre Wald. Nymfer,
Uppwakte af the Lärde Musers Sång/
Som wi här med förundran höre;
Så komme wi en sierran wäg och lång/
Wår wyrdning them at söre.

IX. Inträde.

Fyre Adlingar / til sijnne Gelliker!
När wi haf länge ränt med Hästar / Hökar / Hundar /
Och genom flängt all Ekogar / Mark och Lundar;
Huad onsa wi rå sidst til lön?
Häls och Tüd. spill, Resne Kläder,
Ålder och armod os beträder.
Men hwen är then som thetta skön?
O Stalbror / lär dijn Lust / och Laster dämpa;
Ejn blomstrand ähr til Lär och Wisdom lämpa.

X. Inträde.

En Sirena eller Haf-fru mellan två Dryader.

Hiertans lust! si hafsvet huru stilla På Bergen/ diuren ha sin lågring/
Ehet ligger/ som een glittran Spegel/ In til thet at dagen synes rödna.
Så blankt som Silfwer smått i degel/ Kyle väst wind sachtlig böriar susa/
Utt är blödt/ och höres ingen willa. Små foglar leela/ pittra/ springa;
Marken står i flor/ och fullan grödna; Fru Nachtigal man hörer klinga.
Och Stogen bär sitt lös i fågring/ Utt frögdar sig: ty här bo Pax och Musa

Sidst träder Apollo här för med sin Luta i handen/ Sjun-
ger och spelar S. R. M. til äbra. Och wid han sin Dicht ändar; öpnar sig Klippan
ther opå han står/ och komma ther ut springandes ser Herdar; hwar med
sin lusa i handen. Swilte anställa een härtilg Music och ther
med ändas i den förste öpnungen.

Begynnes then andre öpnungen.

I hwilko föreställes åter i perspectiv Musæ afmalade i fölle
med Görödelben/ och Diag/ i. m orlog med si, förer.

Andre öpnings/ 1. Inträde.

Discordia, (Ewedracht)

Jag är then som Enigheet för störer
Och söder af mig olust/ haat/ och kiff;
Utt mången sätter til sitt käre liff;
Såte wänner jag tillsammans förer,
Jannars mord och kiff
Består minn lust och Liff.

Ajax och Ulysses sene och trätande/
Ulysses til Ajax.

Skräpp intet Ajax; gör dig intet fåfängt hopp;
Then runde Lyckan hwälswer så snart neer/ som opp;

Ajax

Ajax Svarar.

Om Rätt blir rätt; så har här Lyckan intet lopp:
Om Gud står Rätten bij; så gör iag mig got hopp

II. Inträde.

En Swisser, Trumslagare/ och Morian Pijpare.

Ther wårt Spel stadigt drijs;

Koställan inte trjss.

Ther Pijp' och Kallskein samman gå i swång/

Ther har Apoll' och Musæ ingen gång.

III. Inträde.

Mars emellan två Amazoner.

Fastaste Borgar/ bewäpnade Slätt/ Land/ Städer och Åker/

Gold och Jää/ Godz/ Väanningar/ Huus/ och alt thet iag råker/

Måste gå kull/ vthi Eid och Mull; alt måste förödas;

Allt hwad och liif har/ och Anda/ thet måste på Jordene dödas;

Hwar iagh och miine gå fram. Mord/ Brand/ Ros/ Fångelse/ Piina.

Kådiore och Band/ samt Jämmer och Gråt äre Rätterne miina.

IV. Inträde.

Syra som kämpa för Ulyffe, emot andre Syre som kämpa
för Ajace.

Snart skal thet sig yppa; hwem af thesse två

Achillis Wapn har bäst förtiänt.

Mandom är/ och Wisdrom; ther the poeka på

The äre nu så samant spänt/

Allt En måst hafwa kraft.

Then andre gifua tapt.

K

s. In

V. Inträde.

En Latinsk Capiten emellan två Narriske Säncker.

Bone Deus! om Morus, å Swenska/ heter en Narr;

Och iag rätt hafuer lärt min Logiam,

Och weet igenom gå min Topiam,

Och elliest rätt siir/ vthan feel/ och starr;

Så måst iag vara stadd i Moren, Land/

Och sielsuer en af turba, mitt ibland

En här är ingen plats för Sapiencia.

Nec Ars hic est in pretio, nec Scientia.

Ta/ ja, bland thetta solet at willia vara lård/

Är störste gäckeri; och hals hos them för flård.

Bland Narrar narst/ bland wiisa vara wiis

Sig sticker bäst/ och winner wiisdoms pris.

VI. Inträde.

En Poet Castillan, som igenom älsende och armod är blifwinn

melancollisk; at han är rädd för sin egen Klugga.

Alltid tancfull/ bleek och mager

Slarfuig/ hungrig/ tunn och hager/

Mäst iag Skrymslas huar iag far

Sälsam i mitt Saal och Swar.

Bersar will iag huar man dichter/

Menar mig thär med at richta.

Sär doch inthet än Stortact;

Är i hvars mans spott och hact.

Ähr thet vnder iag är blyger?

Buckar/ bugar och mig Smhyger?

Pången heter en gå fram/

Nakot gå är en stor skam/

Rikdom finner alståds Nöye;

Fattigdom gör en till Löye.

Phoebe har tu en Patron;

Satt blif r du på gyllen Thron.

Lård ästu/ och kallas Edel

Om tu äst en Man af medel

Har du inge/ weet diin lag:

Narr bliir du/ så wät som Jag.

Wid themnes aseråd/ blifwer/ förmedelst behändig Konst/

werk/ oförmodlig teedt en heel himmel med Stjernoroplust/ och iblan them en Måna/ klarare än Sidus: hög- himmels Månen som bestju jorden.

VII. Intråde.

En Musa med refne kläder emellan Invidia thet är Usunden

och Begabbertij. Musa bellaga: sig.

Si! sådan är vår värld! Om wi så mycket hinne/
 Att wi then dystre Ignorantia öfverwinne/
 Strax kommer of på halsen/ then wärre är/
 Een Nidst/ Siäls-frätig Usund; then sin mun uppsår
 Och gråslig blåcker sine blod inbitne Sänder.
 Hon rusar of til liifs/ och sliter/ skakar/ ständer/
 Eher hon sin tand kan fästa/ ällst går hon Lönst/
 Och glupar vnder must; och gör sig sport och hönst
 På baken/ huar hon kan. Och diit hon Siäls ey räcker
 Diit sänder hon Calumnia; hvilken reent vfläcker/
 Ens gode Mann; och ofta wälförtänte roos
 Så dämper/ att alt hopp till upkomst går sin loos.
 Hon gör en hemlig Swart/ och ställer sigh sin wärklig;
 Allt wiskar öfwer med en Fuchsswans oförmörklig.
 Hon bår i barmen ett långt Bref på all diin feel
 Med flit beskrefne/ thår i glömt är ingen deel.
 Thet i Sig gott är/ hon förklenar/ och bakdantar;
 Hon gnilder/ wriider/ skafuer/ iånklar alle Kantar;
 Och thetta artigt/ med kalt Löye/ och en gliis;
 Ja/ med en mästrelig besniiden Näfwe priss.
 Men si! huad Usund mig beteer; hur hon mig håder
 Hon har min afwåndt mig beskärde högtids kläder
 Minervæ Glänf. ty måst jag nu så risswin gå.
 Men Usund; du weest intet/ eller kansf förstå/
 Huad Musa kan/ och hennes lärde spise fiäder;
 Hon hämnar sig; att thet dig blifwe dyre kläder.
 Ty Musa/ som en Bü/ när som hon blifwer skadd;
 Hon Stinger/ och i Såret lesber quar en gadd.

VIII. Intråde.

Aëlopus tribulerat af fyre andre Sällar.

Rij

Then

Then som wijs är; måste ther hos och wara klok.
 Ästu Lård; låts inte kunna läs i bok/
 Om du kanst Latin; så låt dig inte höra/
 Hvad en annan gör; thet läs du och så göra.
 Ståll dig androm lif; hos gåckar/ war en gåck
 Säg som annar säger; så blije tu allom tåck.

IX. Inträde.

En Philosophus förfölgd aff en Sardanapal,

I Werlden gåret fort så till;
 Man wände sig huart hån man will
 Then starkast är; han åter andra.
 Then swagast är; han måste wandra.
 Then fromast är/
 Hund hustru bår/
 Och är vthaff thet slaget;
 Som måst betala laget.
 För then Rikta/ måste wifka
 Lårdom/ Konst och Skickligheet.
 Ingen wijs/ är i Prjss/
 Hos en som sielfwer intet weet.

X. Inträde.

Two Soldater ansåchtade aff

Hunger/ Pestilentie/ och Döden..

Hållalike så; En mot en oc två mot två
 Af långsa hunger måste wij försnåchta;
 Ther ofuan på med Pestilentie sächta/
 Döden kommer efter/
 Medh yppen hals och Käster.
 Huart wei wij fly? Rom/ kom/
 Död; bår of Lårdom.

Tridie Cortin-öpnings

I. Inträde.

Elegia.

Kärleken/ Fred/ och Dygden

Efter een rasande Storm/ Slagg/ Hagel/ och illige hwirflar;
 Skiner of Solen igen/ Mörker och dimba gå bort.
 Then gullhåriga Phoebus/ klar vpstiiger i högden
 Ljuslig/ och vppenbar; glimmand' i gyllene Wagn.
 Hafuet/ och brusande flod sig sächta; the berg höge böllier
 Låggia sitt firrige raas/ bullra nu icke som förr.
 Orlig/ omånstlige Krig/ Ros/ Brand/ Lands-öddande/ Sångslan/
 Sammer och ynkeligheet/ gråslig' obörlige Mord/

Nu äre nederlagd'; alt Ondt/ och Fägd har en ända
 Mars är i boiior satt; Fred i aller örlig i band/
 Seger är i förbund med Fred; både/ frönte med Ubra/
 Fred hafwer hemtat igen Dygd som i Allende war.
 Dygd war i Landzflycht/ trängd/ förföld/ föriagat af Örlig.
 Kärlek är funnen igen/ frusin och illa beklädd.
 Denne låg heel förglömd vthi Kold försmächtat af Fungen
 Nu är of han vppquilt; fågnat af all i gemen.
 Ey du högäslige Noo :huru Lüft/ huru räfligit är thår
 Kärleek och Dygd/ och Fred hålla hwar annan i Samn
 O Swea Drottning; Dygdsfuller/ Kärilige/ fredsame Furstin
 Sig bäre wi (näst Gud) tack för hin önstade Fred.

II. Inträde.

En Trompetter och fyra Hårolder bebodandes the Musers
 Språuelse och Fralsdom.

Wij träd' här in med frögd vpsyld' och glädle;
 Bebodandes att Roligheet och Fred/
 Nu äre stegn' af Himmelen här ned;
 Och wele Dygd och Kärleek nu bestädle/
 På Jordsens frek igen.
 Parnassus börjar grönstas;
 Hwad kan oss bättre önstas!
 All olåt är nu hen.
 The ädle/ Pärde/ Wisgudinnors Timber/
 Samt Phoebus theas President;
 All sorg och qual är them i frögd förwändt;
 The äre frälst' och frädd' alt bekymber;
 Och satt i förre fler.
 Parnassus börjar grönstas;
 Hwad kan them bättre önstas?
 Minerva hoos them bor:

III. Inkråde.

The siu Wisse af Grekland!

Wår Börd/ och Heem wii fordom hade/ Of hade frälst/ och welat lysa;
 Vthi the Grefers Land. Och of anamnat i beskydd.
 Men seen en omild Mars them lade Men nu: nu syns of åter lysa/
 Inunder Dot/ och Tråldoms band; En Sol med wissdoms Ljus beprydd;
 Så blefwe wii/ samt Musæ/ strödde I thes bestårm wii hoppas sinna/
 Omkring i wårlden/ brogt och wiidt; En stadig ewig-blifwand Noo;
 Och hade warit all förödde Then Store Swea Konunginna
 Om icke någre Wissas Nutt Will/ att wii samt hos henne boo.

IV. Inkråde.

The Niyo Muser, samt tre Gracier (Eckelighets gudinnor)

komma insarande vthi en försilrad wagn med all-banda slags Blomster beströdd. Swil-
 len bliswer dragen af en Leyon/ och drifwain af Amor. Ther af the sedan ne-
 derfiringar och Dansa/ sin Brållertinna til sad och tånk.

<p> Wårt Riikes fromma/ Står nu i Blomma/ Bracht i högste flor; Parnassi högder I lust och frögder/ Sires af wår Chor. 2. Alganippes källa Begynner hålla Christalline stod; Then som tillförne/ Torv/ ibland Löbene/ Ofwergifwin stod. 3. Then half begrafne/ Död bleke Dafne Har sät Löf och Liif: Hon grov/ och grönskar; I Swea/ önskar Hon sig sit förblif. </p>	<p> 4. The Nakne Gracier Amors Amasier Löwe/ Skämt/ och Leek/ Gå stads i Dankar/ Bekrönt med Crankar/ Wet af intet swel. 5. Of thenna Nåde/ Som wii här skåde/ Drottning CHRYSEIDA; Hon låter skiina Hår/ sin Maiesket. 6. All sinriik Tunga Nu höres siunga/ På äthskilligt wiis/ CHRYSEIDE Dater; Ja Surck och Later Wäre Henne Priis. </p>
---	---

5. Inkråde

V. Inträde.

Poësiens Upprättare/ Homerus, Pindarus, Virgilius, Horatius.

Svart Parnassus grönstas; grönstas och Poeter/
Svart Phoebus är och Musæ; och theras ätt.

I Grekland numera en förgäfs Parnassum leeter/
Som fins i Swea land med alt sitt Folk försätt.

VI. Inträde.

En Bok, Tryckare/ Stiernhållare/ och Läktare.

Gunst loftar Kunst:

Kunst tar svar Gunst.

Hand Hand tvättar:

Steen/ Steen glättar;

En god Lön tungt Arbet lättar.

VII. Inträde.

VIII. Inträde.

Syre Högborne / the Mus Iustitia, gläds öfver the Mus
fers Trålar. fers Upplofs.

Then sig icke gör til Musers Trål

Han kan sit Sinne inte tåmia.

Musæ gifve wet, vplis wår Siäl

Och hålle Hug och Siäl i sãmia.

Jar Thet een sann säker Frihet är;

Som Os gör sielswom Os/ oc allö får.

Then som förmenar at Justitia/

Förutan Musers Lius/ kan ha sin gång:

I ingen Rätt bör honom sitta/

Hans ögon äre blind/ hans hug är wrång

Som blinder Må kan blindan wåge tee;

Så kan en olård of/ hwad Rätt är se.

IX. Inträde.

Syre Werldenes Dwarter/ betecknade med syre Huswuden;

ur hwille syre och stilligenationens Konungar här för springa/ och bekrone S. R. M.

Högprissiga Dater/ wihl Dygdens person får hw llens söster the nederlägga si-
ne Croner och Sphiror.

Dyg

Dygden wårde alle Wårldens åndar/

Alle Herrar; alle Herrars Hof/

Kungar/ Kåfen/ Folck och alle Stånder

Bår och bõre båra Dygden Lof.

Thes komme wi från fierran Land/ och Nationer;
Och læggia Dygden ned wår' Spiritor/ och wår' Groner.

X. Intråde.

Then Store Balletten. Theruthi then bekrõnte Dygden och
the fyre Konungar fõlde af the andre sit högansentige Sålspå/ som nogast hade wåndt
igen med dansen som Aurora (Morgon Roden) samt Muserne uti ett hårligt och sålsynt
entannerligt the till opsunnet konst werk / oförmodat nederstige af Himmelen/ och
till sig uproge Dygden mit ur bõren af them som henne Krõna och Dyrt. Thæt
med hele Parnassus blifwer glånkande/ och uplyst i Pracht och hårlighet.

Aurora och Musen siunga.

En purpur/ liffig sin Aurora All fund och list hår intet kan/
Sig stiger up/ o Swea får. Stort strafhan får som Råtten krånker.
Lycksalighetens Horn hon bår; I fred förvtan wåld och wånda/
I fölie med the blomstrand' Flora. Med Köpenkap och Handwerks tid/
Then länge önskad / ofta spådde Hwar gör sia om sin bårning flit/
Then Förste Wårldens Gyllen Tid Och gå med gagn hwaran tilhanda.
Sig yppas/ Swea/ liuf och bliid: På Landet Gud och altfa fogar/
Christina hand tig thet förmådde/ Att Åkerman af ingo weet/
Gustavi Ålem/ Christfine Hand år/ Som annat år ån Rolighet.
Then Gud igenom himmelsk kraft Af Swård år smidde Rist och Plogar/
Hår gjort så stark/ och Segerhaft/ Hwar brist hår år/ och ån kan feela
Att stilt år örlig/ Keilig/ och klander. Af ymnighet och åbringa frõgd;
I Landet blomstras Priis och Heder. Will Gud af riike Himmels hög
Af alt hwar som en Låra må; Wårt Hopp och Bõn ånnu meddela.
Af allkõns Dygd och gode Seder. Then Regn och Solstijn har i hånner/
Then högstes Tempel/ och hans Stifter Och Råder öfwer Jupiter
Och alt hwar Guds och heligt år/ Then Phoebi klarhets Måstar år/
Af all man wårdas når och står/ Wår brist i ymnighet han wånner.
Fõddt med offv/ och milde gifter. Then samme Gud han låte stina
Råttfårdighet förvtan råncker Sin bliide ågons Råde/ Sol/
Och drõgs mål/ skipas hwaro man: På Swea Drottning Ristes Stol/
Och frõgd' of länge med Christina.

Trycksalighetenes

Ähre=Pracht/

Öppå then Stormechtigste Drottningis

CHRISTINÆ

Hög-prüsslige Crönings = Fäst

Föreb

Äf Ridder

E U D E M O N

Och hans trogne Gefeller

PHILANDER och DORISEL,

I Stockholm/ Den 24 Dagh i Octobris Månad

Ähre clc clc L.

Til the Sköne Damer

och

Alle Manhaffte Riddare

C A R T E L.

Sedan man største deelen af sine blomstrande Åhr
hafwer användt i Krigswäsende/ Och til at sökia
och eftertrachta then priss och ähra/ som Manhaff-
rige tappre Hieltar alltid i Werlden så wäl nu/ som
i forne tijder/ hafwe satt sig til ett Måål af sitt högsta
Goda och Lycksaligheet/ en god deel af Werlden igenom wan-
dlat/ och allehanda Lycka och Olycka hafwer mött och voh-
städt: Så måste man å ändelychten röna och förtara/ at then
Winst och the victorier, som en så högt prissar/ doch teke annat
äre än ten bedräglig Inbilning; medan the ras Vorenkrankar
icke längre grönstas/ än rösten och ljudet af the ras roos och
rychte warar.

Sammaledes, sedan många vng Cavalliere en lång tid
hafwer lesvat vnder Amors stränge Lag så förblindat; at
han hafwer älskat och kär hållit sine egne Band och kådior/
ther vti han hafwer legat bunden och försåflat; ja och mång
åhr stridit för then såfänge galne meningen: at ett vngt Hjer-
ta icke kunde lesvat i någon fulkomlig Sällheet; vthan i Bohor
förhåfft at af en öfvertråfflig Skönheet; vppå hwilkens vinn
och ögne-laas hans Lycka och Olycka i Lif och Död skulle
hängia: Måste och kan på sidstone/ ther han wil griipa til för-
nufftet/ och slita banden ifrån sin ögon/ vthan hinder skoda
och see at themne falske inbillade Gudens Smekertij icke är an-
nat

nat än Strick och Snaror / til at intrickla och fälla ett tappert
Hierta vthi een neeflig Stelff fins för gätenheet. En thetta the
skönes Regiment och wälde sträcker sig icke / vthan öfver weck-
lige blöde gemöter / i hwilka ingen manligheet är / til at emorstå
Cupidos blåß och brännande wapn: Utan sedan the en gång
äre brachte vnder Dlet; aldrig meer fatta någon tancka / til at
sätta sig i sijn förra Frjheet.

Men nu hafwe wij såsom the som aldrig hafwe satt sin hug
til sådane bedrägelige Fantasier / suñt at then sansthyllige Siä-
lenes nöyachtigheet och högsta goda; Alle Potentaters Lyck-
saligheet; Rikken och Regementers Sällheet och wälserd / eens-
da och allena består vti Menniskones innerlige nöye och frido-
samheet. Hwilken vnderstödd med Sämia och Eendrächtiga-
heet / wärcker / at een dödelig Menniskia blifwer Gudom lijk.
Och är thenne genom hwilken Siälen förer Spjran och Re-
gementet öfver Affecterne, thet är / Hugsens blinde bångsa-
me Reetningar / Vpägghelser och Anlopp. Hvilke / thet the med
förnußt icke blifwe styrde och tände; ondwißligen blifwe
rebellisch / sätta sig vp emot sijn Drottning och Hersterinna
Siälen; then the fånga och sätta aff Sätet / störtañdes thet
med Siälen i yttersta wända och förderf; Thenne är then ge-
nom hwilken the mechtige på Jorden blifwa krönte med åhra:
och Rikken komma i förkoffring / floor / och större beröm / än
igenom hundrade Victorier vthspridde och sporde vthi alle sy-
re Werldennes åndar. Thenne är then / som förmedelst Säm-
ia och Eendrächtigheet / som sagt är / styrcker / stöder / vppehå-
ler och ewig bewarar Stater och Republikuer; Hwilko för utan
the plözligen måste falla och störta vthi en ewig vpprättlig
Vndergång.

Men sij! hwad är till at föröndra? Thenne Sanning finner
wij thenne tiden/ sine Fiender och Wedersakare. Hwilke in-
tagne af theras ofsynlige förwillade Passioner, och försörde an-
ten af Martis ähregirige Driffter/ eller af Fru Veneris bedrä-
gelige löflerij förkliste/ vnder stå sig tråda i Kamp och Stran-
ker emot them som then Sanne rättsskylige Lycksaligheeten för-
sechta. Vthaff hwilken ohörlige insolenz och öfwermodh wij
billigt bewekte; nupå henna stund och ort; enkannerligen aff
then wijdt flygande Fama om thenne högprisslige Grönings
Solennitet och samwänd kungiorde/ in för E. K. Mit Stor-
mechtaste Drottning erkänne/ och för E. K. Mit fötter wår
Querel nederläggie/ vnderdånigen bediandes/ E. K. Mit
tactes vthi wår rättserdige saak vthi hwilken wij oss förtr öffe
at sielfwe justitia warder oss bliffand görandes; betee sig som
hon är/ en råttredig Skilsmän och Domare.

Vnder hwilkens höge beskärn wij til then Guddomelige tri-
umpherande Lycksaligheetenes bestyd och förswar äre beredde
til at opsättia Liff och Blod! alswarligen här med manandes
och förmanandes hwar och en Adeligh tapper Ridder smän/
som wederdeelen behagar maintenera, at han sig på Plazzen
wille här ställa; ther wij honom/ effter hans behag/ til Hest
och Foot/ med stäkande och bräckande/ i skämpt och alswar
wele med Manligheet möta och begåna/ således/ och i så
måtto/ at han skal i wårcket röna och befinna/ at en Sanning
och rättserdig Saak blifwer försechtat af

E U D E M O N

Och hans Manhaftige Camerader

Philander och Dorisel.

3 Jora

3 Förste Intrad föreställes

ORIG

Och

Krigz: Gudens MARS til Hest/ angivle c n de Manskapen til
Krigz öfningar.

S / du skadlige Fred! Vngdoms fördärflige Wallust!
Manlige Hiertans Wand! ett feel för modige Hieltar
Til all Laster ett Lp hoff/ Gessiermoder i Dygd;
Dugse til ingo som Allware bär: men bringer å Banen
Daadlöse ystlor/ lärdt Dwalerij/ sörgåfligt Arbet;
Tid förderff vthi Leef/ och Fröias snöplige Dienster.
Freden är hin/ som Golef och Land med Lättia betingor;
Freden är hin/ som mod ståt Mannen/ och Mårgen i Beenen
Smälter å wågh: är then som Körstarene wagaar i sömpnen/
Lugger i säkraan dröm/ vthi lättia/ och i wecklige Luster:
Wapn och Wäria bli tung/ Slott/ Grånkor kem vti glömska
In til thes at Land och Rute/ the fall vthi händer
Them som i Wapn stå lura ther å/ och wachta på Glaset.
Men/ sii Mars! sii Jag/ Jag förer ett annat i Sköiden:
Dygd och Tapperheet är thår vthi jag minne Discipler
Dwar/ och hurtig gör; Sorgfällig och achtsam i all ting.
Nychterheet/ vthsedd Råd/ företånkt Omhugsan/ och Dyracht
Wppå all handel och händelse; Snäll/ och dadeligh angreep;
Köld/ Heta/ Golskeen/ och Regn; Forst/ Wakan/ och Hunger/ och Arbet
Thola förvthan treet; sin Hest weta tumbra wid alwar;
Sköid och Wäria behänd/ med fördeel i drabbande föra;
Dlycka/ mootgångs skiffter i Strijd/ Blod/ Sårnål/ och Bane
Thola med ofrånkt mod/ vthan and/ och omanliga Suckan
Thes åre Gnycken/ i hwilke består en Adelig Vngdoms
Luchtan och tid/ i hwilke består Rijs Sakerheet/ Allmän
Landz wårn/ Förstares prijs/ Nationers heder och åhra.
Ty bör Mig/ för all andre/ som hembårs Offer i Werlden/
Wyrdning och åfall. Thes åre Mig Lydskydig/ och hörsam

Alle the Krafter i Högdenne bo; som Meniskior ähra
Under Gudars prisslige namn/ och stälte Gudinnors
Dyrcklige Förbild. Jag är then/ som råder allena.

Fölia tree Riddare Martis Beseller.

Riddare Philopater kriggande för sitt Fädernesland.

Nunge föra blodige Krig/ til at intaga mång Land/ och
fatta Borgar/ sättandes sine Victorier intet måål/ och
ingen ända: Allenast til at mätta och vpsylla theras
grundlöse ähresucht. Ehen doch til at vpsylla så omöneligt är/
som at vthösa Hafwet/ och mätta Affgrunden. Sådän en war
Landstöraren Alexander, then therföre kallas Hin Store/
Sådän war Cyrus, Cæsar, och flere som sökte kallas En wäl-
dige Monarcher i Werlden. Men iag håller Kärleken til sitt
Fädernesland/ för en laglig oc rättmätig orsaak til Krig: Til
Fäderneslandzens nytta och wårn äre wij alle födde och för-
bundne: Och therföre håller iag wara högsta ähra wårt/ lå-
ta sitt Liff och blod för sina Föräldrar/ Hustrur/ Barn och
Blodzförwandter/ för Huus och Heem/ Land och Rike/ och
heele Menighetenes wälferd. Ehen Romercke Curtius som
giorde sig til ett Offer/ til at stilla Plågan/ som gick öfwer Sta-
den Rom hans Fädernesland/ och therföre sporen streks rån-
de in vti then logande Putten/ ändandes ther med sielfwilligen
sin korte Liffstid. Swad menar man/ huru hög war hans
förtienst? Högre än som med någre Statuer eller Werldzlig ä-
ra kunde wedergållas. Doch war thenne hans winst/ at han
för ett kort oberömligt Liff igenom en snäll Död förwårffde sig
ett odödeligit ewig blifwände Ährenamn. Ehet och the Athe-
niensers Konung Codrus sitt käre Fädernesland/ på samma

wedergällning bewiſſe. Så bör ock icke eller Ebert Rampn/
I tappre Scauolæ, Horatij, och Curiatij i glömska fördunck-
las / så länge Solen gifwer Werlden sitt klare Skeen.

Ridder Democrates.

Krigande för Friheten.

Fret af allt thet som Gudh hafwer Liff gifwit / fins / som
icke skal fächta för sin Friheet. Man begynne på Ele-
phanter och Lyon / och lychta på Vjen och Myran.
Hwilken så litten hon är / när hon af någon blifwer reetat eller
hindrat i sine wägar / reeser sig å ånda / och öpparrer sitt gaap
til at bita ifrån sig / och bewara sig i sin Friheet.

Ingen Nation war någon sin så Barbarisk / och sijsielfs för-
gäten / at hon icke hafwer satt sig i wapn / och låtit Liff och blod
för Friheeten : Ty håller iag mig för en obrökligh Lagh : Hel-
ler wara död än lefwa ens annars.

Ridder Theander.

Krigande för Religionen.

Jag söker intet til at blijcka Gudarne med store kostbare
hundredals Offer / Guld, hörnige / med Plomster be-
frankade Oxar ; eller som then store Alexander af Ma-
cedon, at vnder lägga mig Arabien, til at hafwa vphopade
Berg af Kökelse / thet med at vpsylla Templen och Heligdo-
marne : Vthan Kyrckior och Altaren til förswar ; gör iag mig
sielfwan til ett willigt Offer. I stadh för Wijn / vthgiuter iag
til min reene Nijetålfkens bebygande / mitt Rosen-röde Blod :
För Kökelse låter iag ospard mitt allreda i Troon brinnan-
de Hierta vppgå i Pulver / Eld och Rök ; förmenandes / at
then

ihen är Gudarne kär / och Gudom näster; som för Gudz heder
intet wärdar opoffra sitt Liff och anda.

I Andre Inträde föreställes

AMOR.

Her Cupido såmpet Venus och en Trumf Wagn / som utän
all anneranspänst föres off Gud / wil astw ända the unge Hiertan ifrån Martis
raserh / till Alstogs lufelige wälust.

I omilde / och blod för grymmade hiertan? I som icke
täncken / handlen och handter en / ja icke drömen annat
än Gruffsamheet / Dråp / Mord / Roof / Hårtan /
Brand / Land och Menniskio förderf. Ach ! Sachtien eder!
Seer mig och minn Moder an. Om i ändeligen wele krigga / så
före wi och Krig. Under wårt Laner föres store Hårar.
Här höres och Gråat / Zemran / Becklagan öfwer otacksam-
heet / oförskyle Haat / otwingelig Hårdheet / Afgunst och Ty-
rannij. Här äre och Wapn / Bogar / Roger och Pjllar / Eld
och brännande Bloss / Band / Rådior och Bonor. Här är
och Strid och Kamp. Här warder en skutin / sargat / brän-
der och bunden / doch alt wi han blod och wäldsamheet. Martis
Kriggländer til at bedröfwa; men wårt til at behyfa Werlden.
I föröden / wi föröke Werlden. Jag och minn Moder äre the
som oppehålla Werlden; Alle Andars Stäl; och alle Stäl-
lars Ande / os för wi han faller Werlden / i ett ögnableck / och
sitt först. Chaos, och ofskapade öde.

I Credie

3 Tredie Intråde föreställes

Gendrächthetens Riddare
Ehen Manhaftige

E U D E M O N,

Beledsagadt aff sine Geseller.

Philander och Dorisel,

införande

Lycksalighetenes Triumf.

Nychtone/ sedan man hafwer vchstådt å Martis Baan/
All wåda och wånda; Wari för sitt Fädernesland/
Frühheet/ eller Religion; så spör och förfaar man doch
icke annat/ än thet gräseligt är/ Mord/ och ynkelig åthfård.
Dch är ingen Krig; Prætext, eller Orsaak så laglig/ och god;
at icke sielstwa Execution och vchförningen är gruffsam och la-
sterlig. En Selt. Osverste gifwe så fir ång Lag och Ordre, som
någonsin gifwas kan; Soldaten låter intet sitt okynne. The
af the sånas kriga för Altare; ofta sielstwa firmas wara
som kullkasta Templen: The som sechta för Frühhetena/ åre
the som sielstwe fluta Frühheten i band och kådior: Dch the som
förmena sig kampa för sitt Fädernesland/ åre icke sällan the
samme/ som Fäderneslandet vchplundra/ och föröda. Ney/ney:

3 Krig står ingen frögd/
Åf Kriughaar Stålen ingen nögd/
Bravera Döden dagh för dagh/
På sidston tager intet lagh/
Slätt lödn år wind/ och ett berödn/
Som swimmer hän/ lijk som en dröm.

M

314

I lifka mätto/ wil man betrachta Fru Veneris och Cupidos Rike och Regiment; så finner man intet annat än en sööt inbillad Militie, full af bedrägelig glissnerij och falskheet/ och är intet wärde at en Dygdälskande Cavalliere ther ochinnan spiler sin tjd och tanckar.

Ther ock i thetta Spel alt synes wäl och lyckeligen wara aflyp; så skal man doch på Lychtone besinna sig hafwa sambat Kohl för Gull/ och flärd i wärde för dyrbare Skattar. Cupidos Skämt och Allwar; När han glifser bränner han/ och jargar när han smeker. Högre är thet måål som Stälens ästundar / til sin frögd/ och hugna.

Lycksaligheeten.

Infarande uti en prächtig Triumfwagn/ regerat aff Freden
och omfattadt af Cenbrächten/ sampt andre bliffittande Dygder/ fyre Nympfer/
och fyre Barn/ som representera Charitatem.

Urelänge welen i / i dödelige Nenniskior/ omsänga ett figurerat Nöln/ för en Gudinna; en blänckande Skyn/ för en Cool/ en Skugga för en Kropp/ en Dröm för en lifflig Gästebod; Högtid; Hwad är eder förmente inbillade Ahre prijs; Eder lycklige Framgång/ Seger och Victorier; eder älskogs söte säfengta/ meer än ett ögneblecks/ iag må icke säna/ endag; glädie; Ty ingen beständig glädie beroor i något annat vnder Solen/ än i Mig/ som är Stälens Nöyachtighet allena.

Förgefwes och säfengt söker man mig i Krig och Orlog/ ther man kan winna en tidel ähra/ och snart förswinnande roos; Men ingen roo eller förnögning til sin Stäl. Utthi Venus-Berg och Cupidos Lustgårdar/ wancka Blifsting/ för Honig sötma; Anck för Löne; och Ugg för hugna. Welen i Nenniskior sökia en sann beständig Lycksaligheet här i Werlden/ så hafwen i intet wjdare til at gå/ än utthi eder egen Barm!

Ed

Söler och märcker hwad eder äggat och wee gör : Och pröf-
wer thestlikes ther emot hwar vti i sinne swalkanoc lindrings
så warden i rönandes/ at ingen roo eller lössa fins/ vthan vtht
edre egne Sinnens styrrel och betänktelse. Hugsens Reetning-
gar/ obesinnade Anlopp/ Brede/ Ahregiru/ och köslige Be-
gärelser/ äre the som vpväckta Hugen til Rebellion emot säd-
lenes Herstap och Regement/ af hwilke sölier Stälens ändt-
ligeruin, och obotlige vnder gång.

I Fierde Intråde föreställes
Modz Fridsamheets Lof. ord
ther jämpte.

APOLLO samt M U S Æ vppå Berget Parnasso
framtråda til at wörda och bewittsa sin Ahreplicht H. K.
Mitt then Stormechtigste Drottning CHRISTINÆ, så
som een then förträffligste i Werlden/ the Frie Konstern och
Wissheetenes Fostermoder och Beforderinna/ siungandes
och spelandes på allehanda slags Instrumenter.

I Femte och Sidste Intråde
föreställes.

En Raad på sällsam fremände wijs/ herligen vthstofferad
de Hand. Hestarn; oc ther efter en Klara förnämligste Hiel-
tar/ hwilke fordom för förde/ endeel af så fångt Krigs Beröm/
endeel af Utskogz slättia/ på sidstone besinna at all Menskie-
lig Lycksaligheet består i thet/ at man sölier och dyrckar
Dygd/ Samdrächtigheet/ och Freden/
oc ther före hafwe slagit sig til Xidder EUEMONS, och hans
Gesällers Philanders och Dorrisels, Partii/ til at med them
Lycksaligheeten som af för benembde dygder södes/ försächta
och handhafwa.

V I R T U T E S.

REP E R T Æ.

Theigenfundne Dygders

Op tog

Uppå then Stormechtigste Drottningis

CHRISTINÆ

Uycklige Cröningz-Fest

Hållit i Stockholm den 11. Novemb.

Anno 1632 L.

CARTEL.

Efter som the tre högste Dygdernes Åhre Croner/ Stånds,
 Högheet/ Prijs/ och Wålde/ numera i någre hundrade
 åhr esomoftast äre komne i stort Missbruk; Vthi thet at
 the såsom en rättmätig Dygd och Tapperheetz wedergällning
 och belöning/ intet altid ägnas och tilldelas them som sig om
 Dygd och Tapperheet beslitit/ vthan fast meer och oftare blif-
 we genom Wåld/ Swel/ och Lyckones blinde anstiftning/
 heemsförde them/ som igenom theras obestdelige begynningar
 och orätttrådige framfärd göre sig i Werlden store/ och androm
 försärlige/ Ther öfwer mången åhr ålskande tapper Man som
 så wål nu nyligen som i forne tijder/ hädan ifrån thesse Jordis
 ske Rijken/ til oss/ vthi the Elyfiske/ ther samledne Dygdekäre
 Stålarz Lust. Fålder ankomne äre/ tijdt och ofta/ med harm
 och suckan wecklagar; Allså hafwe wij nu närwarande Xidda-
 re/ icke obilligt fördt oss thetta/ ett så falsklynt Årende till modz;
 thet med mång andre nijtålskande/ i synnerheet/ med Rhada-
 manto och hans Embetz Bröder/ öfwerlagt och betrachtat;
 och på sidstone befunnit af then Wichtigheet och Wyrde/ at
 then Allregerande Jupiter, sampt the andre Himliske Gudar
 ther om måtte blifwa kungior. Hwilket och allså fort igenom
 then snälle Bing. sotade Mercurium, blef i wårcket satt. Ther
 oppå wij/ tredie Dagen ther efter med samma Bodskap bekö-
 me Swar/ wid thenne mening; At Jupiter strax hade vthi als-
 la församblade Gudars och Gudinnors Samqwämnd thetta
 Årende framståli/ och efter ett noga öfwerwägande befunnit/
 at thetta war ett af the störste Missbruk/ som någonsin i Werl-
 den wore intrifft; nemligen/ at then högste Prijs/ som af werl-
 dens

Dennes vphof/ war satt och förordnat Dygden till belöning;
nu i thesse Werldennes tider/ war blifwinnett Roof och Byte
för them som Dygden hata och förtryckia Afhwilket/med tije
den skulle fölia/ at Religion, Gudz fruchtan/ Åhriligheet och
alle hellosamme Dygder skulle komma inntersta föracht/ och
öde läggias/ eller med allo öfwer heele Jorden blifwa biltoge
lagde/ och Land förwüfte/ thet man ock förnimmer på många
Orter allreda skedt wara. Thetta nu til at förekomma/ haf
wer then Allrådande Jupiter godt funnit/ til at förmedelst same
me war affickade Mercurium, förmd sin Broder/ the Elysifke
Fälders/ och framlednes Siates Rikets Konung/ til at gifwa
orlof/ och tilstådia/ at någre af the fordom förnämste behier
tade Hieltar/ som ofwanbe: "tree Åhre Cronor sielswe/ medan
the lesde/ genom Dygd oc Manligheet förwer swat hade/ måtte
opfara i Livset/ til the Jordiske Rikken/ til at sökia och upfinna/
och sedan the funnit hade thessa Gudarnes Döttrar/ the åhr
samme Dygder/ them til at wedersättia och förhöya til theres
forna Wyrdes Stol och stånd/ och ther emot til at vnderkuf
wa och vthrota the skadlige och Meniskio slächte förderflige
Laster/ jempte the wränge onde Meniskior som them befor
dra och handhafwa. Thetta then mildes Meniskio wälwille
liande Jupiters Hielp/ rådt til at efterkomma/ och i wärcket stäl
la; äre wij här erskijnande Riddare enhälligen af heele then E
lysifke åhrbare Menigheten och Ridderskapet walde och vth
forade. Och såsom wij en god deel af Werlden/ til at igenfin
na the ålskelig Dygder igenom wandrat hafwe/ och på sidstone
så wäl aff then widtflygande Gudinnan Rychtet/ som (ta
war wäg of förde för öfwer Parnasso) af sielswe Apolline och
Kal

Calliope äre blesne örtröffade/ at the nu en lång tid hade sig
oppehållit / vthi the Nordländiske Verldennes ändar / titt och
hela Parnassus, til at hedra sin och the Dngders store Beskrä-
merinnas then Mechtige Nordländiske Dronningens för-
stående Ynkellige Crönings Fests / sig gjorde resesfärdig; Så
hafwe wij tilltjka med sielfwe Parnasso, och the äboende Dngda
prissande Gudelige Herskap / til samme ända och vpsåt of hjit
begifwit / och som ber ättat blef / här sammestädes the odödeli-
ge Gudars foster (wid Namn / Religio, Prudentia, Iustitia,
Temperantia, Fortitudo) onder högstber: Hersterinnas mecht-
tige Hägn och Beskydd / i önsfelligit flor / och almanna Byrd-
ning / igenfunnit och andrabbat. Och ther förejänte them haf-
we högste Orsak til at betee / och i Wärdet bewijsa H. K. Mitt
til Ahra och Byrdning / som hele then Dngdälstade Werl-
de n gärna bekänner / och sigskyldig finner til at betee och bewij-
sa een alle Dngders högmechtige Beskrämerinna / och the
Parnassiske Gudinnors oppehåld / och milde Fostermoder.
Hwilko wij med wåre beledsagade ostabem: Dngders Åstun-
dan / samt Apollonis och Helliconiske Synstrars enhällige till-
stämmande / här med tilbörliken och wälförtient heembäre / öf-
wer g swe / oci händer ställe högstber: treduble Dngde Crona /
Konungzligte Ahre Stånd och Wälde / samt ett odödeligit
bepröfligit Namn och Rykte; Ther tänte wij til at för wår deel
hedra och bepröda theenne högloflige Fest och Samqvånd / så
som och til at betee thet Hög Adelige Dngdälstelige Fruentim-
bret wår Tienst och Skyldigheet / äre sinnade och beredde til
at anställa en Ring och Kappränning / ther med emot hwar
och en Manlig behiertad Xiddare som Lust hafwer Sig of es
mote

motfättla / at handhafwa och erhålla. 1. At ingen bör belönas
och krönas med bema: "Ahre Crona / vthan then / som thet ge-
nom Tapperheet / och the företalde fem Dygders bistånd för-
tient hafwer. 2. At alla Redlige Riddermän äre skyldige at
ikke allenast winläggja sig om bema: "Dygder ; utan och them
til at förswara oc försächta / intet achtandes / Lif eller Blod /
eller någon Verldennes wanfkelige Fångta.

NUMA POMPILIUS.

POMPEIUS.

CYRUS.

JULIUS CÆSAR.

ALEXANDER MAGNUS.

RELIGIO.

PRUDENTIA.

JUSTITIA.

TEMPERANTIA.

FORTITUDO.

I följande Ordning blifwer Optoget

ansökt.

1. Två Marskalckar.
2. En Pufeslagare.
3. Sex Trompetare.
4. Nijo Patrini som föra Lantzer / til Häst.
5. Två Marskalcker.
6. Mercurius med sin Vinghielm / och med Ormar be-
wicklade Staf.

7. Gloria emellan två Riddare. Then ena på högra sidan /
affänd af Dignitas (thet är Stånd; Högheet) är klädd vthi en
footsijd Riortel / och bekrönt med en Lorenkranz / förer i sin
hand een guldene Crona. Then andre på wänfire sidan affänd
af Potestas (thet är / Wälde) klädd vppå Römerst och håller
i sin hand itt bart Swerd / ther vppå een Fästning sticker / til
at betefna at swerdet kan sig all ting onderkasta. Stelswe Glo-

ria (thet är / Ahre Prins) förer vppå sin högra hand een Skåld full af gull / och öfverst vppå sitt Hustrud ett Rike / Aple : Ther med til at betyda / at Ahra gifwer Rikedom / och är thet högsta som Werlden eftertrachtar.

8. Två Cameler / ther vppå två Norer rida.

9. Näst efter fölter Berget parnassus ther en konstelig Waternkonst vthgiuter sine klare Watuspringer. Öfverst vppå sitter Apollo, sampt the Nijo Jovis och Mnemosynes Döttrar / Lärdom / och Wijsheetz Gudinnor / alla på äthyllige Instrumenter spelandes /

10. Ther efter fölia Ratio och Memoria, (Förnuft och Minne) Klädd i långa footsida Riortlar Ratio bär i sin hand / een Spjira / ther vppå en Arm vthsträckt vhr Skyn eller Himmelen / håller een Book i handen. Ther med til at tillänna gifwa / at Siälen eller thet Nemisklige Förnuftet skal regulera sig efter then Lag som oss gifwin är ofwan efter af Himmelen / thet är then Naturlige Lagen / hwilken Os Bludh hafwer implantat i wår hertan. I Boken står och skrifwit / Troo / Och Hwem.

Memoria bär een tillsluten Book / gifwandes ther med til at förstå / at Wijsheet och Lärdom / som i Boken är författat / är ofingo nytto / med mindre än han är kommen i Manssens wett och Minne. En Minne är icke annat än een sluten Book.

11. Två Patrini.

12 Numa Pompilius, förer wid sidan Religio, som förer i handen ett gyllande Korß.

13. Pompejus förer hoos sig Prudentia, som bär i handen en Spegel wicklat med en Orm.

14 Cyrus förer jempte sig Justitia, hwilken förer i handen ett bart Swerd och Wicht Skålar.

15. Julius Cæsar, förer Temperantia. Hvilken håller
vppå sin hand en Wankanna och Handsaat.

16. Alexander Magnus förer Fortitudo. Hvilken
förer een Gyllande Stod.

17. Hannibal, vthi hvilkens Person betees en Tap-
per Krigs General.

18. Ther vppå fölia tolf Riddare.

19. En herlig vtharbetat Wagn/ dragen af två hvilte
Hestar/ vthan Kutsch eller driifware. Vaak vppå Wagnen/
een Verld. Kugel/ hvilken brinnande/ igenom sin afgående
Röök tilkänna gifwer Verldennes Förgängelighet. Vaak
vthi Wagnen sitter een skön wälvethsmectat Zungfru bepydd
med een gyllende Corona/ hållandes vppå sin Knä/ en Krydd-
potta af allahanda sköna wälluchtande Kryddor och Blomor.
Thenne wil betekna/ at all Verldennes Pråål och Herlighet
icke annat är än een förgåstlig wanstelig Fångia. Thet sam-
me och beteknas med Tempus (thet är Tiden) hvilken vppå
sitt Hustrud hafwer ett Zunglas med Vingar/ til at betyda
Tidsens Flychtighet. I sin hand håller han en Lija. Fram
för honom står ett Röckeläril brinnande. Vaak om står ett Dö-
dehustrud med tvåanne Dödas Been. Säsom ock bredewid
honom sitter en liten Pilt/ som blåser och vthlåter i Lusten Bub-
lor. Alt betyder som sagdt är/ thet Verldzlige wäsendes Få-
fångia.

Sidst fölter.

20. En Stallmester med effter föliande Otta Handhestar.

Ge.